

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 44

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 52

21 februarie 2009

Numărul informării

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție

2009/C 44/01

Ultima publicație a Curții de Justiție în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 32, 7.2.2009 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2009/C 44/02

Cauza C-276/05: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberster Gerichtshof — Austria) — The Wellcome Foundation Ltd/Paranova Pharmazeutika Handels GmbH (Marcă — Produs farmaceutic — Reambalare — Import paralel — Modificare substanțială a aspectului ambalajului — Obligație de notificare prealabilă) 2

2009/C 44/03

Cauza C-16/06 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 decembrie 2008 — Les Éditions Albert René SARL/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Orange A/S (Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolele 8 și 63 — Marca verbală MOBILIX — Opoziția titularului mărcii verbale comunitare și naționale OBELIX — Respingerea în parte a opoziției — Reformatio in peius — Teoria așa numită „a neutralizării” — Modificarea obiectului litigiului — Documente anexate la cererea introductivă prezentată Tribunalului ca probă nouă) 2

RO

Preț:
18 EUR

(continuare în pagina următoare)

2009/C 44/04	Cauza C-210/06: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Szegedi Ítéltábla — Republica Ungară) — În procedura referitoare la societatea Cartesio Oktató és Szolgáltató Bt (Transferul sediului unei societăți într-un stat membru diferit de statul în care a fost constituită — Cerere de modificare în registrul societăților a mențiunii referitoare la sediu — Respingere — Apel împotriva deciziei unei instanțe care are obligația ținerii registrului societăților — Articolul 234 CE — Trimitere preliminară — Admisibilitate — Noțiunea „instanță” — Noțiunea „instanță națională ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern” — Apel împotriva unei decizii prin care se dispune o trimitere preliminară — Competența instanței de apel de a anula această decizie — Libertatea de stabilire — Articolele 43 CE și 48 CE) 3	3
2009/C 44/05	Cauza C-338/06: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — A doua directivă 77/91/CEE — Articolele 29 și 42 — Societăți comerciale pe acțiuni — Majorarea capitalului — Drept de preempțiune la subscrierea de acțiuni și de obligațiuni convertibile în acțiuni — Retragere — Protecția acționarilor — Egalitate de tratament) 4	4
2009/C 44/06	Cauza C-487/06 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 decembrie 2008 — British Aggregates Association/Comisia Comunităților Europene, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (Recurs — Ajutor de stat — Taxa de mediu pe agregate în Regatul Unit) 4	4
2009/C 44/07	Cauza C-524/06: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Germania) — Heinz Huber/Bundesrepublik Deutschland (Protecția datelor cu caracter personal — Cetățenie europeană — Principiul nediscriminării pe motiv de cetățenie — Directiva 95/46/CE — Noțiunea „necesitate” — Prelucrare generală a datelor cu caracter personal referitoare la cetățeni ai Uniunii care sunt resortisanți ai unui alt stat membru — Registrul central al străinilor) 5	5
2009/C 44/08	Cauza C-47/07 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 decembrie 2008 — Masdar (UK) Ltd/Comisia Comunităților Europene (Recurs — Articolul 288 al doilea paragraf CE — Acțiune întemeiată pe îmbogățirea fără justă cauză a Comunității — Programe de asistență comunitară — Nereguli comise de cocontractantul Comisiei — Servicii furnizate de un subcontractant — Neplată — Riscuri inerente activităților economice — Principiul protecției încrederii legitime — Obligație de diligență a administrației comunitare) 5	5
2009/C 44/09	Cauza C-48/07: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour d'appel de Liège — Belgique) — État belge — SPF Finances/Les Vergers du Vieux Tauves SA (Impozite pe profit — Directiva 90/435/CEE — Statutul de societate-mamă — Participare la capital — Deținere de părți în uzufruct) 6	6
2009/C 44/10	Cauza C-73/07: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Korkein hallinto-oikeus — Finlanda) — Tietosuojavaltuutettu/Satakunnan Markkinapörssi Oy, Satamedia Oy (Directiva 95/46/CE — Domeniu de aplicare — Prelucrarea și circulația datelor fiscale cu caracter personal — Protecția persoanelor fizice — Libertatea de exprimare) 6	6
2009/C 44/11	Cauzele conexate C-101/07 P și C-110/07 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 decembrie 2008 — Coop de France Bétail et Viande, fostă Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV), Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), Jeunes agriculteurs (JA)/Comisia Comunităților Europene, Republica Franceză (Recurs — Concurență — Piața cărnii de vită și de mânzat — Acord încheiat între federațiile naționale ale crescătorilor și ale măcelarilor având ca obiect suspendarea importurilor de carne de vită și de mânzat și fixarea unui preț minim de achiziție — Amenzi — Regulamentul nr. 17 — Articolul 15 alineatul (2) — Luarea în considerare a cifrei de afaceri a întreprinderilor membre ale federațiilor) 7	7

2009/C 44/12	Cauza C-121/07: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 9 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2001/18/CE — Diseminarea deliberată în mediu și introducerea pe piață a OMG-urilor — Hotărâre a Curții prin care se constată neîndeplinirea obligațiilor — Neexecutare — Articolul 228 CE — Executare pe parcursul procesului — Sancțiuni pecuniare) 8	8
2009/C 44/13	Cauza C-127/07: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État) — Société Arcelor Atlantique et Lorraine, Sollac Méditerranée, Société Arcelor Packaging International, Société Ugine & Alz France, Société Industeel Loire, Société Creusot Métal, Société Imphy Alloys, Arcelor SA/Premier ministre, Ministre de l'Écologie et du Développement durable, Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (Mediu — Prevenirea și controlul integrat al poluării — Sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră — Directiva 2003/87/CE — Domeniu de aplicare — Includerea instalațiilor din sectorul siderurgic — Excluderea instalațiilor din sectoarele chimiei și metalelor neferoase — Principiul egalității de tratament) 8	8
2009/C 44/14	Cauza C-161/07: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Austria (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 43 CE — Reglementare națională care stabilește condițiile de înmatriculare a societăților comerciale la cererea resortisanților din noile state membre — Procedura de certificare a calității de lucrător independent) 9	9
2009/C 44/15	Cauza C-189/07: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 — Articolul 2 alineatul (1) și articolul 31 alineatele (1) și (2) — Regulamentele (CE) nr. 2406/96 și nr. 850/98 — Sistem de control în sectorul pescuitului — Standarde comune de piață pentru anumite produse — Controale și inspecții nesatisfăcătoare — Neadoptarea măsurilor adecvate pentru sancționarea încălcărilor — Executare a pedepselor — Neîndeplinire cu caracter general a prevederilor unui regulament — Prezentare în fața Curții a unor elemente suplimentare în vederea susținerii caracterului general și constant al neîndeplinirii obligațiilor — Admisibilitate) 9	9
2009/C 44/16	Cauza C-198/07 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 decembrie 2008 — Donal Gordon/Comisia Comunităților Europene (Recurs — Raport asupra evoluției carierei — Acțiune în anulare — Interesul de a exercita acțiunea — Funcționar afectat de invaliditate permanentă totală) 10	10
2009/C 44/17	Cauza C-205/07: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van Beroep te Gent — Belgia) — Procedură penală împotriva Lodewijk Gysbrechts, Santurel Inter BVBA (Articolele 28 CE-30 CE — Directiva 97/7/CE — Protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță — Termen de retractare — Interdicția de a solicita consumatorilor un avans sau o plată înaintea împlinirii termenului de retractare) 11	11
2009/C 44/18	Cauza C-213/07: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Symvoulio tis Epikrateias — Grecia) — Michaniki AE/Ethniko Symvoulio Radiotileorasis, Ypoyrgos Epikrateias (Contracte de achiziții publice de lucrări — Directiva 93/37/CEE — Articolul 24 — Cauze de excludere de la participarea la o procedură de atribuire a unui contract — Măsuri naționale prin care se instituie o incompatibilitate între sectorul lucrărilor publice și cel al mijloacelor de informare în masă) 11	11
2009/C 44/19	Cauza C-282/07: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour d'appel de Liège — Belgia) — État belge — SPF Finances/Truck Center SA (Libertatea de stabilire — Articolele 52 din Tratatul CE (devenit, după modificare, articolul 43 CE) și 58 din Tratatul CE (devenit articolul 48 CE) — Libera circulație a capitalurilor — Articolele 73 B și 73 D din Tratatul CE (devenite articolele 56 CE și, respectiv, 58 CE) — Impozitarea persoanelor juridice — Venituri din capital și din bunuri mobile — Reținere la sursă a impozitului — Impozit pe bunuri mobile — Perceperea impozitului pe bunuri mobile pentru dobânzile plătite unor societăți nerezidente — Neperceperea impozitului pentru bunuri mobile pentru dobânzile plătite unor societăți rezidente — Convenție fiscală pentru prevenirea dublei impuneri — Restricție — Inexistență) 12	12

2009/C 44/20	Cauza C-283/07: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 22 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 75/442/CEE — Articolul 1 — Noțiunea de deșeu — Resturi destinate utilizării în activități siderurgice — Combustibil provenit din deșeuri de înaltă calitate — Transpunere incorectă) 12	12
2009/C 44/21	Cauza C-306/07: Hotărârea Curții (Prima Cameră) din 18 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Højesteret — Danemarca) — Ruben Andersen/Kommunernes Landsforening som mandatar for Slagelse Kommune (tidomnul Skælskør Kommune) (Informarea lucrătorilor — Directiva 91/533/CEE — Articolul 8 alineatele (1) și (2) — Domeniu de aplicare — Lucrători „cuprinși” într-o convenție colectivă — Noțiunea de contract sau de raport de muncă „temporară”) 13	13
2009/C 44/22	Cauza C-333/07: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour administrative d'appel de Lyon — Franța) — Regie Networks/Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne (Ajutoare de stat — Schemă de ajutor în favoarea unor posturi de radio locale — Finanțare printr-o taxă parafiscală impusă regiilor de publicitate — Decizie favorabilă a Comisiei la încheierea fazei preliminare a examinării prevăzute la articolul 93 alineatul (3) din Tratatul CE [devenit articolul 88 alineatul (3) CE] — Ajutoare care pot fi compatibile cu piața comună — Articolul 92 alineatul (3) din Tratatul CE [devenit, după modificare, articolul 87 alineatul (3) CE] — Contestarea legalității deciziei — Obligație de motivare — Aprecierea faptelor — Compatibilitatea taxei parafiscale cu Tratatul CE) 14	14
2009/C 44/23	Cauza C-336/07: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Hannover — Germania) — Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG/Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk (Directiva 2002/22/CE — Articolul 31 alineatul (1) — Obligații rezonabile de difuzare („must carry”) — Reglementare națională prin care operatorii de rețele de cablu analogice sunt obligați să acorde acces în rețelele lor de cablu tuturor programelor de televiziune care pot fi difuzate pe cale terestră — Principiul proporționalității) 14	14
2009/C 44/24	Cauza C-337/07: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Stuttgart — Germania) — Ibrahim Altun/Stadt Böblingen (Acordul de asociere CEE-Turcia — Articolul 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere — Drept de ședere al copilului unui lucrător turc — Încadrarea lucrătorului pe piața legală a muncii — Șomaj involuntar — Aplicabilitatea acordului menționat la refugiații turci — Condiții de pierdere a drepturilor dobândite) 15	15
2009/C 44/25	Cauza C-349/07: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 18 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — Sopropé — Organizações de Calçado, Lda/Fazenda Pública (Codul vamal comunitar — Principiul respectării dreptului la apărare — Recuperare a posteriori a taxelor vamale la import) 16	16
2009/C 44/26	Cauza C-384/07: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 18 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Wienstrom GmbH/Bundesminister für Wirtschaft und Arbeit (Ajutoare de stat — Articolul 88 alineatul (3) CE — Ajutoare declarate compatibile cu piața comună — Litigiu între beneficiar și autoritățile naționale privind cuantumul ajutoarelor puse în aplicare în mod ilegal — Rolul instanței naționale) 16	16
2009/C 44/27	Cauza C-414/07: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie — Republica Polonă) — Magoora sp. zoo/Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie (A șasea directivă TVA — Articolul 17 alineatele (2) și (6) — Reglementare națională — Deducerea TVA-ului aferent achiziției de carburant pentru anumite vehicule indiferent de finalitatea utilizării acestora — Restrângere efectivă a dreptului de deducere — Excluderi prevăzute de legislația națională la momentul intrării în vigoare a directivei) 17	17

2009/C 44/28	Cauza C-442/07: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 9 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberster Patent- und Markensenat — Austria) — Verein Radetzky-Orden/Bundesvereinigung Kameradschaft „Feldmarschall Radetzky” (Mărci — Directiva 89/104/CEE — Articolul 12 — Decădere — Semne înregistrate de o asociație fără scop lucrativ — Noțiunea „utilizare serioasă” a unei mărci — Activități caritabile) 17	17
2009/C 44/29	Cauza C-443/07 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 decembrie 2008 — Isabel Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M. S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Miltiadis Moraitis, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen, Michaël Zouridakis/Comisia Comunităților Europene, Consiliul Uniunii Europene (Recurs — Statutul funcționarilor — Excepția de nelegalitate a articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII privind încadrarea funcționarilor recrutați după 1 mai 2004 — Consultarea Comitetului pentru statutul funcționarilor — Neîncălcarea drepturilor dobândite și a principiului egalității de tratament) 18	18
2009/C 44/30	Cauza C-480/07: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 11 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2000/59/CE — Instalații portuare de preluare a deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură — Lipsa elaborării, a punerii în aplicare sau a aprobării unor planuri de preluare și de tratare a deșeurilor pentru toate porturile) 18	18
2009/C 44/31	Cauza C-488/07: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 18 decembrie 2008 [cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Court of Session (Scotland), Edinburgh — Regatul Unit] — Royal Bank of Scotland plc/The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs (A șasea directivă TVA — Deducerea taxei aferente intrărilor — Bunuri și servicii utilizate atât pentru operațiunile impozabile, cât și pentru operațiunile scutite — Pro rata de deducere — Calcul — Metode prevăzute la articolul 17 alineatul (5) al treilea paragraf — Obligația de aplicare a regulii de rotunjire prevăzute la articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf) 19	19
2009/C 44/32	Cauza C-491/07: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 22 decembrie 2008 (cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landesgericht für Strafsachen Wien — Austria) — Procedură penală împotriva lui Vladimir Turansky (Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen — Articolul 54 — Principiul <i>ne bis in idem</i> — Domeniu de aplicare — Noțiunea „hotărâre definitivă” — Decizie prin care un organ de poliție dispune încetarea urmăririi penale — Decizie care nu stinge acțiunea penală și care nu are un efect <i>ne bis in idem</i> potrivit dreptului național) 19	19
2009/C 44/33	Cauza C-517/07: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 decembrie 2008 [cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de High Court of Justice (Chancery Division — Regatul Unit)] — Afton Chemical Limited/The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs (Directiva 92/81/CEE — Accize la uleiurile minerale — Articolul 2 alineatele (2) și (3), precum și articolul 8 alineatul (1) litera (a) — Directiva 2003/96/CE — Impozitarea produselor energetice și a electricității — Articolul 2 alineatele (2)-(4) litera (b) — Domeniu de aplicare — Aditivi pentru carburanți care au calitatea de uleiuri minerale sau de produse energetice, dar care nu sunt utilizați drept carburant — Regim național de impozitare) 20	20
2009/C 44/34	Cauza C-549/07: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Handelsgericht Wien — Austria) — Friederike Wallentin-Hermann/Alitalia — Linee Aeree Italiane SpA (Transport aerian — Regulamentul (CE) nr. 261/2004 — Articolul 5 — Compensarea și asistența pasagerilor în cazul anulării unui zbor — Exonerare de obligația de compensare — Anulare cauzată de împrejurări excepționale care nu au putut fi evitate în pofida adoptării tuturor măsurilor posibile) 20	20
2009/C 44/35	Cauza C-13/08: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Procedură inițiată de Erich Stamm, Anneliese Hauser (Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor — Egalitate de tratament — Lucrători frontalieri care desfășoară o activitate independentă — Contract de arendare — Structură agrară) 21	21

2009/C 44/36	Cauza C-273/08: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 18 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2001/81/CE — Poluanți atmosferici — Plafoane naționale de emisie — Necomunicarea programelor pentru reducerea emisiilor, a inventarelor naționale de emisii și a estimărilor anuale pentru anul 2010)	22
2009/C 44/37	Cauza C-328/08: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 22 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Finlanda (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/35/CE — Răspundere pentru mediul înconjurător — Netranspunere în termenul prevăzut)	22
2009/C 44/38	Cauza C-388/08 PPU: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 1 decembrie 2008 (cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Korkein oikeus — Finlanda) — Procedură penală împotriva lui Artur Leymann și a lui Aleksei Pustovarov (Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizia-cadru 2002/584/JAI — Articolul 27 — Mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre — Principiul specialității — Procedura consimțământului)	23
2009/C 44/39	Cauza C-551/07: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 19 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Deniz Sahin/Bundesminister für Inneres (Articolul 104 alineatul (3) din Regulamentul de procedură — Directiva 2004/38/CE — Articolele 18 CE și 39 CE — Dreptul la respectarea vieții de familie — Drept de ședere al unui resortisant al unei țări terțe intrat pe teritoriul unui stat membru în calitate de solicitant de azil care, ulterior, s-a căsătorit cu un alt resortisant al unui alt stat membru)	23
2009/C 44/40	Cauza C-25/08 P: Ordonanța Curții din 13 noiembrie 2008 — Giuseppe Gargani/Parlamentul European (Recurs — Acțiune formulată de președintele Comisiei pentru afaceri juridice a Parlamentului European împotriva „acțiunii” președintelui Parlamentului European de a prezenta observații scrise în numele Parlamentului în cadrul unei cauze având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Termenul de a formula acțiunea)	24
2009/C 44/41	Cauza C-180/08 și C-186/08: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 13 noiembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Grecia) — Maria Kastrinaki tou Emmanouil/Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis AHEPA (Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Directiva 89/48/CEE — Recunoașterea diplomelor — Studii efectuate într-un „laborator de studii independente” nerecunoscut drept instituție de învățământ de statul membru gazdă — Psiholog)	25
2009/C 44/42	Cauza C-434/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Oldenburg (Germania) la 1 octombrie 2008 — Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts/Freerk Heidinga	25
2009/C 44/43	Cauza C-473/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sächsischen Finanzgerichts (Germania) la 5 noiembrie 2008 — Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz/Finanzamt Dresden I	26
2009/C 44/44	Cauza C-486/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landesgericht Innsbruck (Austria) la 12 octombrie 2008 — Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols/Land Tirol	26
2009/C 44/45	Cauza C-491/08: Acțiune introdusă la 12 noiembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	27
2009/C 44/46	Cauza C-496/08 P: Recurs introdus la 18 noiembrie 2008 de Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau și Francisco Javier Solana Ramos împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia) pronunțate la 18 septembrie 2008 în cauza T-47/05 (Angé Serrano și alții/Parlamentul European)	27
2009/C 44/47	Cauza C-510/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 24 noiembrie 2008 — Vera Mattner/Finanzamt Velbert	28
2009/C 44/48	Cauza C-512/08: Acțiune introdusă la 25 noiembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză	29

2009/C 44/49	Cauza C-515/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) la 26 noiembrie 2008 — Procedură penală împotriva Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luís das Neves Palhota, Termiso Lda	29
2009/C 44/50	Cauza C-519/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Monomeles Protodikeio Athinon (Grecia) la 27 noiembrie 2008 — Archontia Koukou/Elliniko Dimosio	30
2009/C 44/51	Cauza C-526/08: Acțiune introdusă la 2 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	31
2009/C 44/52	Cauza C-529/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 2 decembrie 2008 — Friedrich Schulze, Jochen Kolenda, Helmar Rendenz/Deutsche Lufthansa AG	32
2009/C 44/53	Cauza C-533/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 3 decembrie 2008 — TNT Express Nederland BV/AXA Versicherung AG	32
2009/C 44/54	Cauza C-534/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 3 decembrie 2008 — KLG Europe Eersel BV/Reedereikontor Adolf Zeuner GmbH	33
2009/C 44/55	Cauza C-536/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 4 decembrie 2008 — Staatssecretaris van Financiën/X	33
2009/C 44/56	Cauza C-537/08 P: Recurs introdus la 3 decembrie 2008 de Kahla/Thüringen Porzellan GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 24 septembrie 2008 în cauza T-20/03, Kahla/Thüringen Porzellan GmbH, susținută de Freistaat Thüringen și de Republica Federală Germania/Comisia Comunităților Europene	34
2009/C 44/57	Cauza C-539/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 4 decembrie 2008 — Staatssecretaris van Financiën/Fiscale eenheid Facet BV/Facet Trading BV	35
2009/C 44/58	Cauza C-544/08: Acțiune introdusă la 4 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Cehă	35
2009/C 44/59	Cauza C-554/08 P: Recurs introdus la 17 decembrie 2008 de Le Carbone Lorraine împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 8 octombrie 2008 în cauza T-73/04, Carbone Lorraine/Comisia	35
2009/C 44/60	Cauza C-556/08: Acțiune introdusă la 16 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord	36
2009/C 44/61	Cauza C-557/08: Acțiune introdusă la 16 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord	36
2009/C 44/62	Cauza C-561/08 P: Recurs introdus la 19 decembrie 2008 de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 15 octombrie 2008 în cauza T-160/04, Potamianos/Comisia	37
2009/C 44/63	Cauza C-566/08: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2008 — Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene	37
2009/C 44/64	Cauza C-567/08: Acțiune introdusă la 19 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	38
2009/C 44/65	Cauza C-574/08: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei	38
2009/C 44/66	Cauza C-575/08: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei	39

2009/C 44/67	Cauza C-583/08 P: Recurs introdus la 24 decembrie 2008 de Christos Gogos împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 15 octombrie 2008 în cauza T-66/04, Christos Gogos/Comisia Comunităților Europene	39
2009/C 44/68	Cauza C-585/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 24 decembrie 2008 — Peter Pammer/Reederei Karl Schlüter GmbH & Co KG	40
Tribunalul de Primă Instanță		
2009/C 44/69	Cauzele T-211/04 și T-215/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Government of Gibraltar și Regatul Unit/Comisia („Ajutoare de stat — Schema de ajutor notificată de Regatul Unit cu privire la reforma impozitului pe profit întreprinsă de guvernul Gibraltarului — Decizie care declară schema de ajutor incompatibilă cu piața comună — Selectivitate regională — Selectivitate materială”)	41
2009/C 44/70	Cauza T-144/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Muñiz/Comisia („Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente referitoare la o reuniune a grupului de lucru al secției «Nomenclatura tarifară și statistică (mecanică/diverse)» a Comitetului Codului vamal — Refuzarea accesului — Excepție privind protecția procesului decizional”)	41
2009/C 44/71	Cauza T-455/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Componenta/Comisia („Ajutoare de stat — Sectorul metalurgiei — Achiziționarea unei participații deținute de o întreprindere într-o societate imobiliară și rambursarea unui împrumut acordat de această întreprindere societății imobiliare în schimbul unei investiții în întreprinderea respectivă — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună și prin care se impune recuperarea acestuia — Criteriul investitorului privat — Evaluarea acțiunilor unei societăți imobiliare — Evaluarea bunurilor imobiliare ale unei societăți — Obligație de motivare — Examinare din oficiu”)	42
2009/C 44/72	Cauza T-85/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — General Química/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Sectorul produselor chimice pentru tratarea cauciucului — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Schimb de informații confidențiale și stabilirea prețurilor — Răspundere atribuită societății-mamă — Răspundere solidară — Amenzi — Comunicarea privind cooperarea”)	42
2009/C 44/73	Cauza T-285/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Torres/OAPI — Bodegas Cándido (TORRE DE FRIAS) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii verbale comunitare TORRE DE FRIAS — Mărci verbale naționale și internaționale anterioare TORRES și LAS TORRES — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie”)	43
2009/C 44/74	Cauza T-286/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Torres/OAPI — Vinícola de Tomelloso (TORRE DE GAZATE) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale TORRE DE GAZATE — Mărci naționale și internaționale verbale anterioare TORRES și LAS TORRES — Motiv relativ de refuz — Lipsa unui risc de confuzie”)	43
2009/C 44/75	Cauza T-287/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Torres/OAPI — Bodegas Peñalba Lopez (Torre Albéniz) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative comunitare Torre Albéniz — Marca figurativă comunitară anterioară TORRES — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie”)	44
2009/C 44/76	Cauza T-8/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Torres/OAPI — Gala-Salvador Dalí (TG Torre Galatea) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative TG Torre Galatea — Marcă comunitară verbală anterioară TORRES 10 — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie”)	44

2009/C 44/77	Cauza T-16/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Torres/OAPI — Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés (TORRE DE BENÍTEZ) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale TORRE DE BENÍTEZ — Mărci anterioare naționale, comunitare și internaționale verbale și figurative ce reprezintă mai multe turnuri — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie”) 45	45
2009/C 44/78	Cauzele conexate T-90/07 P și T-99/07 P: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Belgia și Comisia/Genette („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Pensii — Transferul drepturilor de pensie naționale — Decizie prin care se refuză retragerea unei cereri de transfer și introducerea unei noi cereri de transfer — Competența Tribunalului Funcției Publice — Modificarea obiectului litigiului — Inadmisibilitatea acțiunii în primă instanță”) 45	45
2009/C 44/79	Cauza T-293/07 P: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Lofaro/Comisia („Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Termen de contestare — Data introducerii contestației — Primire de către administrație — Principiul securității juridice”) 46	46
2009/C 44/80	Cauza T-227/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 3 decembrie 2008 — RSA Security Ireland/Comisia Comunităților Europene („Acțiune în anulare — Tariful vamal comun — Clasificare în Nomenclatura combinată — Persoană care nu este vizată în mod individual — Inadmisibilitate”) 46	46
2009/C 44/81	Cauza T-169/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 2 decembrie 2008 — Longevity Health Products/OAPI — Hennig Arzneimittel (Cellutrim) („Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală Cellutrim — Marca națională anterioară Cellidrin — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată”) 46	46
2009/C 44/82	Cauza T-210/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 3 decembrie 2008 — RSA Security Ireland/Comisia („Acțiune în anulare — Tariful vamal comun — Furnizarea informațiilor tarifare obligatorii — Competența autorităților vamale naționale — Act care nu poate fi supus unei căi de atac — Inadmisibilitate”) 47	47
2009/C 44/83	Cauza T-406/08: Acțiune introdusă la 19 septembrie 2008 — ICF/Comisia 47	47
2009/C 44/84	Cauza T-502/08: Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2008 — Volkswagen/OAPI — Deutsche BP (SunGasoline) 48	48
2009/C 44/85	Cauza T-503/08: Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2008 — Rundpack/OAPI (reprezentarea unui pahar fără picior) 48	48
2009/C 44/86	Cauza T-504/08: Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2008 — Mologen/OAPI (dSLIM) 49	49
2009/C 44/87	Cauza T-505/08: Acțiune introdusă la 25 noiembrie 2008 — Nadine Trautwein Rolf Trautwein/OAPI (Hunter) 49	49
2009/C 44/88	Cauza T-513/08 P: Recurs introdus la 25 noiembrie 2008 de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii pronunțate la 11 septembrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-135/07, Smadja/Comisia 50	50
2009/C 44/89	Cauza T-515/08: Acțiune introdusă la 19 noiembrie 2008 — Mauerhofer/Comisia 50	50
2009/C 44/90	Cauza T-516/08: Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2008 — Eriksen/Comisia 51	51
2009/C 44/91	Cauza T-524/08: Acțiune introdusă la 2 decembrie 2008 — AIB-Vinçotte Luxembourg/Parlamentul European 51	51

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2009/C 44/92	Cauza T-525/08: Acțiune introdusă la 1 decembrie 2008 — Poste Italiane/Comisia	52
2009/C 44/93	Cauza T-526/08 P: Recurs introdus la 3 decembrie 2008 de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii pronunțate la 25 septembrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-44/05, Strack/Comisia	53
2009/C 44/94	Cauza T-532/08: Acțiune introdusă la 5 decembrie 2008 — Norilsk Nickel Harjavalta Oy și Umicore NV/Comisia	53
2009/C 44/95	Cauza T-533/08: Acțiune introdusă la 3 decembrie 2008 — Telekomunikacja Polska/Comisia	54
2009/C 44/96	Cauza T-534/08: Acțiune introdusă la 1 decembrie 2008 — Granuband/OAPI — Granuflex (GRANUflex)	55
2009/C 44/97	Cauza T-539/08: Acțiune introdusă la 5 decembrie 2008 — Etimine și Etiproducts/Comisia	55
2009/C 44/98	Cauza T-540/08: Acțiune introdusă la 12 decembrie 2008 — Esso și alții/Comisia	56
2009/C 44/99	Cauza T-541/08: Acțiune introdusă la 15 decembrie 2008 — Sasol și alții/Comisia	57
2009/C 44/100	Cauza T-542/08: Acțiune introdusă la 3 decembrie 2008 — Evropaiki Dynamiki/ECHA	58
2009/C 44/101	Cauza T-546/08: Acțiune introdusă la 2 decembrie 2008 — Villa Almè/OAPI — Bodegas Marqués de Murrieta (i GAI)	59
2009/C 44/102	Cauza T-548/08: Acțiune introdusă la 16 decembrie 2008 — Total/Comisia	59
2009/C 44/103	Cauza T-549/08: Acțiune introdusă la 16 decembrie 2008 — Luxemburg/Comisia	60
2009/C 44/104	Cauza T-558/08: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2008 — Eni/Comisia	61
2009/C 44/105	Cauza T-559/08: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2008 — STIM d'Orbigny/Comisia	61
2009/C 44/106	Cauza T-562/08: Acțiune introdusă la 16 decembrie 2008 — Repsol YPF Lubricantes y especialidades și alții/Comisia	62
2009/C 44/107	Cauza T-563/08: Acțiune introdusă la 16 decembrie 2008 — CM Capital Markets/OAPI — Carbon Capital Markets (CM Capital Markets)	63
2009/C 44/108	Cauza T-564/08: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2008 — Monoscoop/OAPI (SUDOKU SAMURAI BINGO)	64
2009/C 44/109	Cauza T-572/08 P: Recurs introdus la 19 decembrie 2008 de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii pronunțate la 13 noiembrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-90/07, Traore/Comisia	64
2009/C 44/110	Cauza T-577/08: Acțiune introdusă la 23 decembrie 2008 — Proges srl/Comisia	65
2009/C 44/111	Cauza T-579/08: Acțiune introdusă la 23 decembrie 2008 — Eridania Sadam/Comisia	65
2009/C 44/112	Cauza T-580/08: Acțiune introdusă la 24 decembrie 2008 — PJ Hungary/OAPI — Pepekillo (PEPEQUILLO)	66
2009/C 44/113	Cauza T-587/08: Acțiune introdusă la 31 decembrie 2008 — Fresh Del Monte Produce/Comisia	66

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2009/C 44/114	Cauza T-588/08: Acțiune introdusă la 24 decembrie 2008 — Dole Food și Dole Germany/Comisia	67
2009/C 44/115	Cauza T-324/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 17 decembrie 2008 — Plant și alții/Comisia	68
2009/C 44/116	Cauza T-489/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Insight Direct USA/OAPI — Net Insight (Insight)	68
2009/C 44/117	Cauza T-347/08: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 19 decembrie 2008 — iTouch International/OAPI — Touchnet Information Systems (iTouch)	68

Tribunalul Funcției Publice al Uniunii Europene

2009/C 44/118	Cauza F-48/06: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 5 noiembrie 2008 — Avanzata și alții/Comisia (Funcție publică — Agenți contractuali — Încadrare și remunerare — Foști lucrători salariați de drept luxemburghez)	69
2009/C 44/119	Cauza F-148/06: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 11 decembrie 2008 — Collée/Parlamentul European (Funcție publică — Funcționari — Promovare — Procedura de atribuire a punctelor de merit în cadrul Parlamentului European — Analiză comparativă a meritelor)	69
2009/C 44/120	Cauza F-50/07: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 25 noiembrie 2008 — Hristova/Comisia (Funcție publică — Recrutare — Concurs general — Condiții de admitere — Respingerea candidaturii — Motivare — Diplome)	70
2009/C 44/121	Cauza F-53/07: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice din 25 noiembrie 2008 — Iordanova/Comisia (Funcție publică — Recrutare — Concurs general — Condiții de admitere — Respingerea candidaturii — Diplome)	70
2009/C 44/122	Cauza F-58/07: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 11 decembrie 2008 — Collotte/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2006 — Capacitatea de a lucra într-o a treia limbă)	70
2009/C 44/123	Cauza F-66/07: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 11 decembrie 2008 — Dubus și Leveque/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2006 — Capacitatea de a lucra într-o a treia limbă)	71
2009/C 44/124	Cauza F-90/07: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 13 noiembrie 2008 — Traore/Comisia Comunităților Europene (Funcție publică — Funcționari — Anunț pentru ocuparea unui post vacant — Respingerea candidaturii reclamantului — Mutare — Interesul serviciului)	71
2009/C 44/125	Cauza F-92/07: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 11 decembrie 2008 — Evraets/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2006 — Capacitatea de a lucra într-o a treia limbă)	72
2009/C 44/126	Cauza F-93/07: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 11 decembrie 2008 — Beatriz Acosta Iborra și alții/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2006 — Capacitatea de a lucra într-o a treia limbă)	72
2009/C 44/127	Cauza F-126/07: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 4 noiembrie 2008 — Van Beers/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Promovare — Procedură de certificare — Exercițiul 2006 — Neînscris pe lista funcționarilor preselecționați — Articolul 45a din statut)	73

2009/C 44/128	Cauza F-144/07: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 9 decembrie 2008 — Efsthopoulos/Parlamentul European (Funcție publică — Foști agenți temporari — Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2689/95 — Indemnizație la încetarea funcției — Luarea în calcul a unei indemnizații de productivitate la stabilirea cuantumului veniturilor brute încasate în cadrul noii funcții) 73	73
2009/C 44/129	Cauza F-48/08: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 30 octombrie 2008 — Ortega Serrano/Comisia (Funcție publică — Inadmisibilitate vădită — Imposibilitate de reprezentare a reclamantei de către un avocat care nu este terț — Asistență judiciară — Cerere de intervenție) 73	73
2009/C 44/130	Cauza F-64/08: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 18 decembrie 2008 — Nijs/Curtea de Conturi a Comunităților Europene (Funcție publică — Funcționari — Articolul 35 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul de procedură — Expunere sumară a motivelor în cererea introductivă — Procedură de evaluare — Desemnarea evaluatorului și a evaluatorului de control — Lipsa unui act care lezează — Inadmisibilitate vădită) 74	74
2009/C 44/131	Cauza F-80/08 R: Ordonanța președintelui Tribunalului Funcției Publice din 17 decembrie 2008 — Wenig/Comisia (Funcție publică — Procedura măsurilor provizorii — Cerere de suspendare a executării unei decizii de suspendare din funcție a persoanei interesate — Urgență — Lipsă) 74	74
2009/C 44/132	Cauza F-89/08: Acțiune introdusă la 3 noiembrie 2008 — P/Parlamentul European 74	74
2009/C 44/133	Cauza F-92/08: Acțiune introdusă la 4 noiembrie 2008 — Bertoletti și alții/Comisia 75	75
2009/C 44/134	Cauza F-93/08: Acțiune introdusă la 12 noiembrie 2008 — N/Parlamentul European 75	75
2009/C 44/135	Cauza F-96/08: Acțiune introdusă la 17 noiembrie 2008 — Cerafogli/BCE 75	75
2009/C 44/136	Cauza F-97/08: Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2008 — Paulette Füller-Tomlinson/Parlamentul European 76	76
2009/C 44/137	Cauza F-98/08: Acțiune introdusă la 11 decembrie 2008 — Nijs/Curtea de Conturi 76	76
2009/C 44/138	Cauza F-101/08: Acțiune introdusă la 8 decembrie 2008 — Pappas/Comisia 77	77
2009/C 44/139	Cauza F-103/08: Acțiune introdusă la 23 decembrie 2008 — Katrakasas/Comisia 77	77
2009/C 44/140	Cauza F-104/08: Acțiune introdusă la 30 decembrie 2008 — Angelidis/Parlamentul European 77	77
2009/C 44/141	Cauza F-14/08: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 18 decembrie 2008 — X/Parlamentul European 78	78
2009/C 44/142	Cauza F-22/08: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 27 noiembrie 2008 — Miguelez Herreras/Comisia 78	78
2009/C 44/143	Cauza F-23/08: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 27 noiembrie 2008 — Di Bucci/Comisia Comunităților Europene 78	78
2009/C 44/144	Cauza F-24/08: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 27 noiembrie 2008 — Wilms/Comisia 78	78

Aviz cititorilor (A se vedea coperta a treia)

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII
EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

*(2009/C 44/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene***

JO C 32, 7.2.2009

Publicații anterioare

JO C 19, 24.1.2009

JO C 6, 10.1.2009

JO C 327, 20.12.2008

JO C 313, 6.12.2008

JO C 301, 22.11.2008

JO C 285, 8.11.2008

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberster Gerichtshof — Austria) — The Wellcome Foundation Ltd/Paranova Pharmazeutika Handels GmbH

(Cauza C-276/05) ⁽¹⁾

(Marcă — Produs farmaceutic — Reambalare — Import paralel — Modificare substanțială a aspectului ambalajului — Obligație de notificare prealabilă)

(2009/C 44/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: The Wellcome Foundation Ltd

Pârâtă: Paranova Pharmazeutika Handels GmbH

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberster Gerichtshof — Interpretarea articolului 7 din Directiva 89/104/CEE: Prima directivă a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 1989, L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92) — Reambalarea unui produs farmaceutic care a făcut obiectul unui import paralel — Modificare substanțială a aspectului ambalajului — Întinderea obligației de notificare prealabilă

Dispozitivul

1) Articolul 7 alineatul (2) din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci, astfel cum a fost modificată prin Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992, trebuie interpretat în sensul că, dacă s-a stabilit că reambalarea produsului farmaceutic, cu un nou ambalaj, este necesară pentru comercializarea ulterioară a acestuia în statul membru de import,

modul de prezentare a acestui ambalaj trebuie apreciat numai având în vedere condiția potrivit căreia acesta nu trebuie să fie de natură să prejudicieze reputația mărcii și pe cea a titularului său.

2) Articolul 7 alineatul (2) din Directiva 89/104, astfel cum a fost modificată prin Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992, trebuie interpretat în sensul că revine importatorului paralel obligația de a furniza titularului mărcii informațiile necesare și suficiente pentru a-i permite acestuia să verifice că reambalarea produsului sub această marcă este necesară pentru comercializarea sa în statul membru de import.

⁽¹⁾ JO C 217, 3.9.2005.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 decembrie 2008 — Les Éditions Albert René SARL/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Orange A/S

(Cauza C-16/06 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolele 8 și 63 — Marca verbală MOBILIX — Opoziția titularului mărcii verbale comunitare și naționale OBELIX — Respingerea în parte a opoziției — Reformatio in peius — Teoria așa numită „a neutralizării” — Modificarea obiectului litigiului — Documente anexate la cererea introductivă prezentată Tribunalului ca probă nouă)

(2009/C 44/03)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Les Éditions Albert René SARL (reprezentant: J. Pagenberg, avocat)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent), Orange A/S (reprezentant: J. Balling, avocat)

Obiectul

Recurs împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia) din 27 octombrie 2005, Éditions Albert René/OAPI și Orange (MOBILIX) (T-336/03), prin care Tribunalul a respins o acțiune în anulare formulată de titularul mărcii verbale comunitare și naționale „OBELIX” pentru anumite produse și servicii incluse, printre altele, în clasele 9, 16, 28, 35, 41 și 42 împotriva Deciziei R 559/2002-4 a Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 14 iulie 2003 de respingere parțială a acțiunii introduse împotriva deciziei diviziei de opoziție prin care se respinge opoziția formulată împotriva cererii de înregistrare a mărcii verbale „MOBILIX” pentru anumite produse și servicii incluse în clasele 9, 16, 35, 37, 38 et 42

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Les Éditions Albert René Sàrl la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 143, 17.6.2006.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Szegedi Ítéltábla — Republica Ungară) — În procedura referitoare la societatea Cartesio Oktató és Szolgáltató Bt

(Cauza C-210/06) (¹)

(Transferul sediului unei societăți într-un stat membru diferit de statul în care a fost constituită — Cerere de modificare în registrul societăților a mențiunii referitoare la sediu — Respingere — Apel împotriva deciziei unei instanțe care are obligația ținerii registrului societăților — Articolul 234 CE — Trimitere preliminară — Admisibilitate — Noțiunea „instanță” — Noțiunea „instanță națională ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern” — Apel împotriva unei decizii prin care se dispune o trimitere preliminară — Competența instanței de apel de a anula această decizie — Libertatea de stabilire — Articolele 43 CE și 48 CE)

(2009/C 44/04)

Limba de procedură: ungara

Instanța de trimitere

Szegedi Ítéltábla

Partea din acțiunea principală

Cartesio Oktató és Szolgáltató Bt

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Szegedi Ítéltábla — Interpretarea articolelor 43 CE, 48 CE și 234 CE — Imposibilitatea transferului sediului unei societăți constituite în conformitate cu dreptul unui stat membru într-un alt stat membru fără lichidarea prealabilă a acesteia în statul membru de origine

Dispozitivul

- 1) O instanță precum instanța de trimitere, sesizată cu un apel împotriva unei decizii pronunțate de un tribunal care are obligația ținerii registrului societăților, prin care s-a respins o cerere de modificare a unei mențiuni cuprinse în acest registru, trebuie să fie calificată drept instanță având competența de a introduce o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare în temeiul articolului 234 CE, în pofida faptului că nici decizia tribunalului menționat, nici examinarea apelului menționat de instanța de trimitere nu intervin în cadrul unei proceduri contradictorii.
- 2) O instanță precum instanța de trimitere, ale cărei decizii, pronunțate în cadrul unui litigiu precum cel din acțiunea principală, pot face obiectul unui recurs, nu poate fi calificată drept instanță ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern, în înțelesul articolului 234 al treilea paragraf CE.
- 3) În prezența unor norme de drept intern referitoare la dreptul de apel împotriva unei decizii prin care se dispune o trimitere preliminară, caracterizate prin împrejurarea că întreaga acțiune principală rămâne pendinte la instanța de trimitere, numai decizia de trimitere făcând obiectul unui apel limitat, articolul 234 al doilea paragraf CE trebuie interpretat în sensul că competența conferită de această dispoziție din tratat oricărei instanțe naționale de a dispune o trimitere preliminară la Curte nu poate fi pusă în discuție prin aplicarea unor asemenea norme care permit instanței sesizate în apel să anuleze decizia prin care se dispune o trimitere preliminară la Curte, să înlăture trimiterea și să oblige instanța care a pronunțat această decizie să reia procedura de drept intern ce fusese suspendată.
- 4) În stadiul actual al dreptului comunitar, articolele 43 CE și 48 CE trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru care interzice unei societăți constituite în temeiul dreptului național al acestui stat membru să își transfere sediul în alt stat membru, păstrându și totuși calitatea de societate supusă dreptului național al statului membru în conformitate cu a cărui legislație a fost constituită.

(¹) JO C 165, 15.7.2006.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 decembrie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei**

(Cauza C-338/06) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — A doua directivă 77/91/CEE — Articolele 29 și 42 — Societăți comerciale pe acțiuni — Majorarea capitalului — Drept de preempțiune la subscrierea de acțiuni și de obligațiuni convertibile în acțiuni — Retragere — Protecția acționarilor — Egalitate de tratament)

(2009/C 44/05)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Braun și R. Vidal Puig, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: F. Díez Moreno, agent)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Polonă (reprezentant: E. Ośniecka-Tamecka, agent), Republica Finlanda (reprezentant: M. J. Heliskoski, agent), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentant: V. Jackson, agent, asistat de J. Stratford, barrister)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 29 și 42 din A doua directivă 77/91/CEE a Consiliului din 13 decembrie 1976 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora (JO L 26, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 8) — Inexistența unei protecții a acționarilor minoritari

Dispozitivul

1) Regatul Spaniei:

- prin faptul că a acordat un drept de preempțiune la subscrierea de acțiuni, în cazul unei majorări de capital subscrise prin aporturi în numerar nu numai acționarilor, ci și deținătorilor de obligațiuni convertibile în acțiuni;
- prin faptul că a acordat un drept de preempțiune la subscrierea de obligațiuni convertibile în acțiuni nu numai acționarilor, ci și deținătorilor de obligațiuni convertibile în acțiuni emise cu ocazia emisiunilor precedente și
- prin faptul că nu a prevăzut că adunarea acționarilor poate să decidă retragerea dreptului de preempțiune la subscrierea de obligațiuni convertibile în acțiuni,

nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 29 din A doua directivă 77/91/CEE a Consiliului din 13 decembrie 1976 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse

societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului [48] al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora.

- 2) Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.
- 3) Obligă Regatul Spaniei să suporte trei pătrimi din cheltuielile de judecată. Obligă Comisia Comunităților Europene să suporte o treime din cheltuielile de judecată.
- 4) Republica Polonă, Republica Finlanda și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 261, 28.10.2006.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 decembrie 2008 — British Aggregates Association/Comisia Comunităților Europene, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-487/06 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Ajutor de stat — Taxa de mediu pe agregate în Regatul Unit)

(2009/C 44/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: British Aggregates Association (reprezentanți: C. Pouncey, Solicitor, L. Van den Hende, avocat)

Celelalte părți în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Flett, B. Martenczuk și T. Scharf, agenți) Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: T. Harris, M. Hall și G. Facenna, agenți)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua extinsă) din 13 septembrie 2006, British Aggregates Association (T-210/02), prin care Tribunalul a respins ca neîntemeiată o cerere având ca obiect anularea în parte a Deciziei Comisiei C (2002) 1478 final din 24 aprilie 2002 de a nu se opune sistemului de prelevări pe agregatele de carieră din Regatul Unit (State aid N. 863/01 — Regatul Unit, Aggregates Levy).

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 13 septembrie 2006, British Aggregates Association/Comisia (T-210/02).

- 2) Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

(¹) JO C 42, 24.2.2007.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Germania) — Heinz Huber/Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-524/06) (¹)

(Protecția datelor cu caracter personal — Cetățenie europeană — Principiul nediscriminării pe motiv de cetățenie — Directiva 95/46/CE — Noțiunea „necesitate” — Prelucrare generală a datelor cu caracter personal referitoare la cetățeni ai Uniunii care sunt resortisanți ai unui alt stat membru — Registrul central al străinilor)

(2009/C 44/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Heinz Huber

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Interpretarea articolului 12 primul paragraf CE, a articolului 17 CE, a articolului 18 alineatul (1) CE și a articolului 43 primul paragraf CE, precum și a articolului 7 litera (e) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10) — Reglementare națională care prevede prelucrarea generală a datelor cu caracter personal ale cetățenilor altor state membre într-un registru central național al străinilor, care se deosebește de reglementarea națională referitoare la datele cu caracter personal ale cetățenilor statului în cauză, care nu sunt prelucrate decât în registrele comunale ale localităților în care persoanele în cauză și-au declarat domiciliul

Dispozitivul

- 1) Un sistem de prelucrare a datelor cu caracter personal referitoare la cetățeni ai Uniunii care nu sunt resortisanți ai statului membru în

cauză, precum cel instituit prin Legea privind Registrul central al străinilor (Gesetz über das Ausländerzentralregister) din 2 septembrie 1994, astfel cum a fost modificată prin Legea din 21 iunie 2005, și care are drept obiectiv sprijinirea autorităților naționale însărcinate cu aplicarea dispozițiilor privind dreptul de ședere nu îndeplinește cerința necesității, prevăzută la articolul 7 litera (e) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, interpretat în lumina interzicerii oricărei discriminări exercitate pe motiv de cetățenie, decât:

— în cazul în care conține numai datele necesare pentru aplicarea de către autoritățile menționate a acestor dispoziții și

— în cazul în care caracterul său centralizat permite o aplicare mai eficientă a acestor dispoziții în ceea ce privește dreptul de ședere al cetățenilor Uniunii care nu sunt resortisanți ai acestui stat membru.

Îi revine instanței de trimitere sarcina să verifice aceste elemente în cauza principală.

În orice caz, nu pot fi considerate necesare în sensul articolului 7 litera (e) din Directiva 95/46 stocarea și prelucrarea datelor cu caracter personal nominale în cadrul unui registru precum Registrul central al străinilor în scopuri statistice.

- 2) Articolul 12 primul paragraf CE trebuie interpretat în sensul că se opune instituirii de către un stat membru, în vederea combaterii criminalității, a unui sistem de prelucrare a datelor cu caracter personal care privește specific cetățenii Uniunii care nu sunt resortisanți ai acestui stat membru.

(¹) JO C 56, 10.3.2007.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 decembrie 2008 — Masdar (UK) Ltd/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-47/07 P) (¹)

(Recurs — Articolul 288 al doilea paragraf CE — Acțiune întemeiată pe îmbogățirea fără justă cauză a Comunității — Programe de asistență comunitară — Nereguli comise de cocontractantul Comisiei — Servicii furnizate de un subcontractant — Neplată — Riscuri inerente activităților economice — Principiul protecției încrederii legitime — Obligație de diligență a administrației comunitare)

(2009/C 44/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Masdar (UK) Ltd (reprezentanți: A. Bentley, QC și P. Green, Barrister)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Enegren și M. Wilderspin, agenți)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (camera a cincea) din 16 noiembrie 2006 în cauza T-333/03, Masdar (UK) Ltd/Comisia Comunităților Europene, care respinge ca neîntemeiată o acțiune în despăgubiri, ce vizează obținerea reparării prejudiciu pretins a fi fost suferit de reclamantă în urma refuzului Comisiei de a-i plăti serviciile pe care aceasta susține că le-ar fi prestat în cadrul a două proiecte ale programului TACIS în Republica Moldova și în Rusia

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă societatea Masdar (UK) Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 82, 14.4.2007.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour d'appel de Liège — Belgique) — État belge — SPF Finances/Les Vergers du Vieux Tauves SA

(Cauza C-48/07) (¹)

(Impozite pe profit — Directiva 90/435/CEE — Statutul de societate-mamă — Participare la capital — Deținere de părți în uzufruct)

(2009/C 44/09)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Liège

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: État belge — SPF Finances

Pârâtă: Les Vergers du Vieux Tauves SA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour d'appel de Liège — Interpretarea articolelor 3, 4 și 5 din Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO L 225, p. 6, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 97) — Noțiunea de participare la capitalul unei filiale stabilite într-un alt stat membru — Caracterul suficient al

unui drept de uzufruct asupra titlurilor reprezentative de capital sau necesitatea unei participări în deplină proprietate, în scopul deducerii dividendelor primite?

Dispozitivul

Noțiunea de participare la capitalul unei societăți comerciale dintr-un alt stat membru, în sensul articolului 3 din Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre, nu cuprinde deținerea de părți în uzufruct.

Totuși, în conformitate cu libertățile de circulație garantate de Tratatul CE, aplicabile situațiilor transfrontaliere, în cazul în care un stat membru, în vederea evitării dublei impuneri a dividendelor primite, scutește de impozit atât dividendele pe care o societate rezidentă le primește de la o altă societate rezidentă în care aceasta deține părți în deplină proprietate, cât și pe cele pe care o societate rezidentă le primește de la o altă societate rezidentă în care aceasta deține părți în uzufruct, acest stat trebuie să aplice, în vederea scutirii dividendelor primite, același tratament fiscal dividendelor primite de la o societate stabilită într-un alt stat membru de către o societate rezidentă care deține părți în deplină proprietate și dividendelor primite de o societate rezidentă care deține părți în uzufruct.

(¹) JO C 82, 14.4.2007.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Korkein hallinto-oikeus — Finlanda) — Tietosuojavaltuutettu/Satakunnan Markkinapörssi Oy, Satamedia Oy

(Cauza C-73/07) (¹)

(Directiva 95/46/CE — Domeniu de aplicare — Prelucrarea și circulația datelor fiscale cu caracter personal — Protecția persoanelor fizice — Libertatea de exprimare)

(2009/C 44/10)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din acțiunea principală

Recurent: Tietosuojavaltuutettu

Intimate: Satakunnan Markkinapörssi Oy, Satamedia Oy

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Korkein hallinto-oikeus — Interpretarea articolului 3 alineatul (1), a articolelor 9 și 17 din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol.17, p. 10) — Domeniu de aplicare — Colectare, publicare, cesiune, prelucrare într-un serviciu de teletext a unor date fiscale publice referitoare la cuantumul veniturilor și al patrimoniului impozabil al persoanelor fizice

Dispozitivul

1) Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date trebuie interpretat în sensul că o activitate care constă în:

- colectarea în documentele publice ale administrației fiscale a datelor referitoare la veniturile din muncă și din capital și la patrimoniul persoanelor fizice și prelucrarea acestora în vederea publicării;
- publicarea în ordine alfabetică sau pe categorii de venituri, sub forma unor liste detaliate întocmite pentru fiecare localitate;
- cedarea acestora pe discuri CD-ROM, pentru a fi utilizate în scopuri comerciale;
- prelucrarea acestora într-un serviciu de SMS care permite utilizatorilor de telefoane mobile, după expedierea numelui și a localității de reședință a unei persoane, să primească informații privind veniturile din muncă și din capital și patrimoniul acestei persoane

trebuie considerată „prelucrare a datelor cu caracter personal” în sensul acestei dispoziții.

2) Articolul 9 din Directiva 95/46 trebuie interpretat în sensul că activitățile menționate în prima întrebare literele a)-d), care privesc date provenite din documente publice potrivit legislației naționale, trebuie considerate activități de prelucrare a datelor cu caracter personal exercitate „numai în scopuri jurnalistice”, în sensul acestei dispoziții, în cazul în care aceste activități au ca unic scop aducerea la cunoștința publicului a unor informații, opinii sau idei, apreciere care revine instanței naționale.

3) Activitățile de prelucrare a datelor cu caracter personal precum cele vizate la prima întrebare literele c) și d), care privesc sisteme de evidență ale autorităților publice care conțin date cu caracter personal care nu cuprind decât informații deja publicate ca atare în mass-media, fac parte din domeniul de aplicare al Directivei 95/46.

(¹) JO C 95, 28.4.2007.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 decembrie 2008 — Coop de France Bétail et Viande, fostă Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV), Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), Jeunes agriculteurs (JA)/Comisia Comunităților Europene, Republica Franceză

(Cauzele conexate C-101/07 P și C-110/07 P) (¹)

(Recurs — Concurență — Piața cărnii de vită și de mânzat — Acord încheiat între federațiile naționale ale crescătorilor și ale măcelarilor având ca obiect suspendarea importurilor de carne de vită și de mânzat și fixarea unui preț minim de achiziție — Amenzi — Regulamentul nr. 17 — Articolul 15 alineatul (2) — Luarea în considerare a cifrei de afaceri a întreprinderilor membre ale federațiilor)

(2009/C 44/11)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurente: Coop de France Bétail et Viande, fostă Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV) (reprezentant: M. Ponsard, avocat) (C-101/07 P), Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), Jeunes agriculteurs (JA) (reprezențanți: V. Ledoux și B. Neouze, avocați), (C-110/07 P)

Celelalte părți în proces: Republica Franceză (reprezențanți: G. de Bergues și S. Ramet, agenți), Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: A. Bouquet și X. Lewis, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) din 13 decembrie 2006, FNCBV și alții/Comisia (T-217/03 și T-245/03), prin care Tribunalul a respins acțiunea reclamantei având ca obiect, în principal, anularea Deciziei 2003/600/CE a Comisiei din 2 aprilie 2003 privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE (JO L 209, p. 12) și, în subsidiar, suprimarea sau reducerea amenzii aplicate prin respectiva decizie — Elemente constitutive ale unei înțelegeri — Necesitatea unei acceptări din partea părților — Mod de calcul al amenzilor — Posibilitatea de a lua în considerare cifra de afaceri a membrilor unei asociații în cazul în care aceasta nu dispune, în mod formal, de puterea de a se obliga în numele membrilor săi — Obligația de motivare și încălcarea dreptului la apărare.

Dispozitivul

1) Respinge recursurile.

2) Obligă Coop de France bétail et viande, fostă Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV), Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL) și Jeunes agriculteurs (JA) la plata cheltuielilor de judecată.

3) Republica Franceză suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 95, 28.4.2007.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 9 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-121/07) (¹)

**(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Directiva 2001/18/CE — Diseminarea deliberată în mediu și
introducerea pe piață a OMG-urilor — Hotărâre a Curții prin
care se constată neîndeplinirea obligațiilor — Neexecutare —
Articolul 228 CE — Executare pe parcursul procesului —
Sancțiuni pecuniare)**

(2009/C 44/12)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Stromsky și C. Zadra, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, S. Gasri și G. de Bergues, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Cehă (reprezentanți: inițial T. Boček, ulterior M. Smolek, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neexecutarea Hotărârii Curții din 15 iulie 2004, Comisia/Franța (C-419/03), privind netranspunerea dispozițiilor Directivei 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE [a Consiliului din 23 aprilie 1990 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic] (JO L 106, p. 1, Ediție specială, 15/vol.07, p. 75), care sunt în dezacord sau care depășesc cadrul dispozițiilor acestei din urmă directive — Cerere de impunere a unei penalități cu titlu cominatoriu și a unei sume forfetare

Dispozitivul

1) Prin neluarea, la expirarea termenului acordat în avizul motivat, a tuturor măsurilor pe care le presupune executarea Hotărârii din 15 iulie 2004, Comisia/Franța (C-419/03), privind netranspunerea în dreptul intern a dispozițiilor Directivei 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate

genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului, care sunt în dezacord sau care depășesc cadrul dispozițiilor Directivei 90/220/CEE a Consiliului din 23 aprilie 1990 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 228 alineatul (1) CE.

2) Obligă Republica Franceză la plata către Comisia Comunităților Europene, în contul „resurse proprii ale Comunității Europene”, a unei sume forfetare în cuantum de 10 milioane de euro.

3) Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată.

4) Republica Cehă suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 95, 28.4.2007.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 decembrie 2008
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată
de Conseil d'État) — Société Arcelor Atlantique et
Lorraine, Sollac Méditerranée, Société Arcelor Packaging
International, Société Ugine & Alz France, Société
Industeel Loire, Société Creusot Métal, Société Imphy
Alloys, Arcelor SA/Premier ministre, Ministre de l'Écologie
et du Développement durable, Ministre de l'Économie, des
Finances et de l'Industrie**

(Cauza C-127/07) (¹)

**(Mediu — Prevenirea și controlul integrat al poluării —
Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de
seră — Directiva 2003/87/CE — Domeniu de aplicare —
Includerea instalațiilor din sectorul siderurgic — Excluderea
instalațiilor din sectoarele chimiei și metalelor neferoase —
Principiul egalității de tratament)**

(2009/C 44/13)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Société Arcelor Atlantique et Lorraine, Sollac Méditerranée, Société Arcelor Packaging International, Société Ugine & Alz France, Société Industeel Loire, Société Creusot Métal, Société Imphy Alloys, Arcelor SA

Pârâți: Premier ministre, Ministre de l'Écologie et du Développement durable, Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Conseil d'État — Validitatea, din perspectiva principiului comunitar al egalității de tratament, a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78) — Diferență de tratament între instalațiile din sectorul siderurgic, supuse sistemului de comercializare a cotelor de gaze cu efect de seră prevăzut de directivă, și industriile aluminiului și plasticului, care emit gaze cu efecte de seră identice și nu sunt supuse acestui sistem — Justificare obiectivă a acestei diferențe de tratament?

Dispozitivul

Examinarea Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 2004, din perspectiva principiului egalității de tratament nu a evidențiat elemente de natură să afecteze validitatea directivei, în măsura în care aceasta determină aplicarea sistemului de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră sectorului siderurgiei, fără a include în domeniul său de aplicare sectoarele chimiei și metalelor neferoase.

(¹) JO C 117, 26.5.2007.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 decembrie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Austria**

(Cauza C-161/07) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 43 CE — Reglementare națională care stabilește condițiile de înmatriculare a societăților comerciale la cererea resortisanților din noile state membre — Procedura de certificare a calității de lucrător independent)

(2009/C 44/14)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: E. Traversa și G. Braun, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Lituania (reprezentant: D. Kriauciūnas, agent)

Pârâtă: Republica Austria (reprezentanți: C. Pesendorfer și M. Winkler, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 43 CE — Reglementare națională care stabilește condițiile de înregistrare a întreprinderilor deținute de cetățeni ai statelor terțe, care se aplică și cetățenilor cehi, estoni, letoni, lituanieni, maghiari, polonezi, sloveni și slovaci — Obligația, prevăzută pentru toți asociații societăților de persoane și pentru asociații minoritari ai societăților cu răspundere limitată care furnizează prestații ce caracterizează un raport de muncă, de a respecta o procedură specială ce urmărește constatarea independenței solicitantului, în cursul căreia acesta din urmă trebuie să facă dovada influenței sale în procesul decizional în cadrul întreprinderii pe care dorește să o înregistreze în statul membru.

Dispozitivul

1) Prin impunerea, în vederea înmatriculării societăților în registrul comerțului la cererea resortisanților din statele membre care au aderat la Uniunea Europeană la 1 mai 2004, cu excepția Republicii Cipru și a Republicii Malta, care sunt asociați ai unei societăți de persoane sau asociați minoritari ai unei societăți cu răspundere limitată, a certificării calității acestora de lucrători independenți de către Arbeitsmarktservice sau a prezentării unei scutiri de permis de muncă, Republica Austria nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 43 CE.

2) Obligă Republica Austria la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 140, 23.6.2007.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 decembrie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei**

(Cauza C-189/07) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 — Articolul 2 alineatul (1) și articolul 31 alineatele (1) și (2) — Regulamentele (CE) nr. 2406/96 și nr. 850/98 — Sistem de control în sectorul pescuitului — Standarde comune de piață pentru anumite produse — Controale și inspecții nesatisfăcătoare — Neadoptarea măsurilor adecvate pentru sancționarea încălcărilor — Executare a pedepselor — Neîndeplinire cu caracter general a prevederilor unui regulament — Prezentare în fața Curții a unor elemente suplimentare în vederea susținerii caracterului general și constant al neîndeplinirii obligațiilor — Admisibilitate)

(2009/C 44/15)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Oliver și F. Jimeno Fernández, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: M. Muñoz Pérez, agent)

**Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 decembrie 2008
— Donal Gordon/Comisia Comunităților Europene**

(Cauza C-198/07 P) ⁽¹⁾

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 2 alineatul (1) și a articolului 31 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 al Consiliului din 12 octombrie 1993 de instituire a unui sistem de control aplicabil politicii comune din domeniul pescuitului (JO L 261, p. 1, Ediție specială, 04/vol. 2, p. 109) — Încălcarea Regulamentelor (CE) nr. 2406/96 al Consiliului din 26 noiembrie 1996 privind stabilirea standardelor comune de piață pentru anumite produse pescărești (JO L 334, p. 1, Ediție specială, 04/vol. 3, p. 96) și nr. 850/98 al Consiliului din 30 martie 1998 pentru conservarea resurselor de pescuit prin măsuri tehnice de protecție a puietului de organisme marine (JO L 125, p. 1, Ediție specială, 04/vol. 4, p. 60) — Controale nesatisfăcătoare — Neadoptarea măsurilor adecvate pentru sancționarea încălcărilor

(Recurs — Raport asupra evoluției carierei — Acțiune în anulare — Interesul de a exercita acțiunea — Funcționar afectat de invaliditate permanentă totală)

(2009/C 44/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Donal Gordon (reprezențanți: J. Sambon, P.-P. Van Gehuchten și Ph. Reyniers, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: J. Currall și H. Krämer, agenți)

Dispozitivul

1) Prin:

- neexercitarea în mod satisfăcător a controlului și a inspecției, pe teritoriul propriu și în apele marine aflate sub suveranitatea sa, asupra desfășurării pescuitului, inclusiv a activităților de debarcare și vânzare de specii supuse prevederilor privind dimensiunile minime în temeiul Regulamentelor (CE) nr. 850/98 al Consiliului din 30 martie pentru conservarea resurselor de pescuit prin măsuri tehnice de protecție a puietului de organisme marine și (CE) nr. 2406/96 al Consiliului din 26 noiembrie 1996 privind stabilirea standardelor comune de piață pentru anumite produse pescărești, și prin nealocarea mijloacelor umane necesare în vederea efectuării controalelor și a inspecțiilor asupra desfășurării pescuitului;
- neasigurarea cu gradul de fermitate necesar a adoptării măsurilor adecvate împotriva persoanelor care se fac responsabile de săvârșirea de încălcări ale reglementării comunitare privind pescuitul, în principal prin inițierea de proceduri administrative sau penale și prin aplicarea de sancțiuni disuasive acestor responsabili,

Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (1) și al articolului 31 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 de instituire a unui sistem de control aplicabil politicii comune din domeniul pescuitului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2846/98 al Consiliului din 17 decembrie 1998.

2) Respinge acțiunea pentru restul motivelor.

3) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia) pronunțate la 7 februarie 2007 în cauza Gordon/Comisia (T-175/04) — Acțiune având ca obiect anularea raportului privind evoluția carierei întocmit în privința reclamantului în cadrul exercițiului de evaluare 2001-2002 — Interes de a acționa în justiție — Funcționar pensionat pentru invaliditate permanentă și totală în cursul procedurii contencioase

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 7 februarie 2007, Gordon/Comisia (T-175/04), în măsura în care Tribunalul constată lipsa necesității de a se pronunța cu privire la acțiunea în anulare formulată de domnul Gordon.
- 2) Respinge recursul ca inadmisibil în măsura în care recurentul contestă respingerea acțiunii în despăgubiri în Hotărârea Tribunalului.
- 3) Anulează Decizia Comisiei Comunităților Europene din 11 decembrie 2003 prin care se respinge reclamația domnului Gordon împotriva Deciziei din 28 aprilie 2003 prin care se confirmă raportul asupra evoluției carierei întocmit în privința sa pentru perioada 1 iulie 2001-31 decembrie 2002.
- 4) Obligă Comisia Comunităților Europene la suportarea cheltuielilor efectuate de domnul Gordon în fața Curții de Justiție a Comunităților Europene și în fața Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene.

⁽¹⁾ JO C 129, 9.6.2007.

⁽¹⁾ JO C 129, 9.6.2007.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van Beroep te Gent — Belgia) — Procedură penală împotriva Lodewijk Gysbrechts, Santurel Inter BVBA

(Cauza C-205/07) ⁽¹⁾

(Articolele 28 CE-30 CE — Directiva 97/7/CE — Protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță — Termen de retractare — Interdicția de a solicita consumatorilor un avans sau o plată înaintea împlinirii termenului de retractare)

(2009/C 44/17)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Beroep te Gent

Părțile din acțiunea principală

Lodewijk Gysbrechts, Santurel Inter BVBA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hof van Beroep te Gent — Interpretarea articolelor 28 CE și 30 CE — Efecte asupra comerțului intracomunitar ale unei reglementări naționale care interzice să se solicite consumatorilor un avans sau o plată înaintea împlinirii termenului de retractare — Compatibilitatea cu dreptul comunitar

Dispozitivul

Articolul 29 CE nu se opune unei reglementări naționale care interzice furnizorului, în cadrul unei vânzări la distanță transfrontaliere, să solicite un avans sau orice plată din partea consumatorului înainte de expirarea termenului de retractare, dar acest articol se opune ca, în temeiul acestei reglementări, să fie interzisă, înainte de expirarea termenului menționat, solicitarea numărului cardului de plată al consumatorului.

⁽¹⁾ JO C 140, 23.6.2007.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Symvoulío tis Epikrateias — Grecia) — Michaniki AE/Ethniko Symvoulío Radiotileorasis, Ypoyrgos Epikrateias

(Cauza C-213/07) ⁽¹⁾

(Contracte de achiziții publice de lucrări — Directiva 93/37/CEE — Articolul 24 — Cauze de excludere de la participarea la o procedură de atribuire a unui contract — Măsuri naționale prin care se instituie o incompatibilitate între sectorul lucrărilor publice și cel al mijloacelor de informare în masă)

(2009/C 44/18)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulío tis Epikrateias

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Michaniki AE

Pârâți: Ethniko Symvoulío Radiotileorasis, Ypoyrgos Epikrateias

Cu participarea: Elliniki Technodomiki Techniki Ependytiki Viomichaniki AE, succesoare în drepturi a Pantechniki AE, Syndesmos Epicheiriseon Periodikou Typou

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Symvoulío tis Epikrateias — Interpretarea articolului 24 din Directiva 93/37/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări (JO L 199, p. 54) — Caracter exhaustiv sau neexhaustiv al enumerării motivelor de excludere a unui executant de lucrări de la participarea la o procedură de atribuire a unui contract

Dispozitivul

1) Articolul 24 primul paragraf din Directiva 93/37/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1997, trebuie interpretat în sensul că enumeră în mod exhaustiv cauzele întemeiate pe considerații obiective de calitate profesională care pot să justifice excluderea unui executant de lucrări de la participarea la un contract de achiziții publice de lucrări. Cu toate acestea, directiva menționată nu se opune ca un stat membru să prevadă alte măsuri de excludere, destinate să asigure respectarea principiului egalității de tratament a ofertanților și a principiului transparenței, cu condiția ca astfel de măsuri să nu depășească ceea ce este necesar pentru a atinge acest obiectiv.

2) Dreptul comunitar trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale care, deși urmărește obiectivele legitime ale egalității de tratament a ofertanților și transparenței în cadrul procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice, instituie o prezumție absolută de incompatibilitate între calitatea de proprietar, de asociat, de acționar principal sau de membru al conducerii unei întreprinderi care desfășoară o activitate în sectorul mijloacelor de informare în masă și cea de proprietar, de asociat, de acționar principal sau de membru al conducerii unei întreprinderi căreia i se încredințează de către stat sau de către o persoană juridică din sectorul public în sens larg executarea unor contracte de lucrări, de furnizare sau de servicii.

(¹) JO C 140, 23.6.2007.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour d'appel de Liège — Belgia) — État belge — SPF Finances/Truck Center SA

(Cauza C-282/07) (¹)

(Libertatea de stabilire — Articolele 52 din Tratatul CE (devenit, după modificare, articolul 43 CE) și 58 din Tratatul CE (devenit articolul 48 CE) — Libera circulație a capitalurilor — Articolele 73 B și 73 D din Tratatul CE (devenite articolele 56 CE și, respectiv, 58 CE) — Impozitarea persoanelor juridice — Venituri din capital și din bunuri mobile — Reținere la sursă a impozitului — Impozit pe bunuri mobile — Perceperea impozitului pe bunuri mobile pentru dobânzile plătite unor societăți nerezidente — Neperceperea impozitului pentru bunuri mobile pentru dobânzile plătite unor societăți rezidente — Convenție fiscală pentru prevenirea dublei impuneri — Restricție — Inexistență)

(2009/C 44/19)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Liège

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: État belge — SPF Finances

Pârâtă: Truck Center SA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour d'Appel de Liège — Interpretarea articolelor 56 CE și 58 CE — Libera circulație a capitalurilor — Impozitarea persoanelor juridice — Impozit pe capitalul mobilier perceput de către autoritățile fiscale ale unui stat membru asupra veniturilor din capital atribuite de o societate stabilită în acel stat unei societăți stabilite

într-un alt stat membru — Neperceperea impozitului atunci când veniturile menționate sunt atribuite unei societăți stabilite în același stat membru — Diferență de tratament nejustificată sau diferență de situație care justifică un tratament diferențiat? — Impact, în această privință, al unei convenții bilaterale de prevenire a dublei impuneri

Dispozitivul

Articolele 52 din Tratatul CE (devenit, după modificare, articolul 43 CE), 58 din Tratatul CE (devenit articolul 48 CE), 73 B din Tratatul CE și 73 D din Tratatul CE (devenite articolele 56 CE și, respectiv, 58 CE) trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru precum cea în cauză în acțiunea principală, care prevede o reținere la sursă a impozitului pe dobânzile plătite de o societate rezidentă a acestui stat unei societăți beneficiare rezidente a altui stat membru, exonerând totodată de această reținere dobânzile plătite unei societăți beneficiare rezidente a primului stat membru ale cărei venituri sunt impozitate în acest din urmă stat membru cu impozitul pe profit.

(¹) JO C 199, 25.8.2007.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 22 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-283/07) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 75/442/CEE — Articolul 1 — Noțiunea de deșeu — Resturi destinate utilizării în activități siderurgice — Combustibil provenit din deșeuri de înaltă calitate — Transpunere incorectă)

(2009/C 44/20)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Zadra și J.-B. Laiguelot, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: I. Braguglia, agent și G. Fiengo, avvocato dello Stato)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile (JO L 194, p. 39), astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/156/CEE a Consiliului din 18 martie 1991 (JO L 78, p. 32) — Combustibili proveniți din deșeuri (RDF) și fier vechi destinat utilizării în activitatea siderurgică și metalurgică — Excludere din domeniul de aplicare a legii naționale de transpunere

Dispozitivul

1) Prin adoptarea și menținerea în vigoare a unor dispoziții precum:

— articolul 1 alineatele 25-27 și alineatul 29 litera a) din Legea nr. 308 din 15 decembrie 2004 privind delegarea guvernului pentru reformarea, coordonarea și completarea legislației în materia mediului și măsuri de aplicare directă și

— articolul 1 alineatul 29 litera b) din Legea nr. 308 din 15 decembrie 2004, precum și articolul 183 alineatul 1 litera s) și articolul 229 alineatul 2 din Decretul Legislativ nr. 152 din 3 aprilie 2006 de stabilire a normelor în materia mediului,

prin care anumite resturi destinate utilizării în activități siderurgice și metalurgice și, respectiv, combustibilul provenit din deșeuri de înaltă calitate (CDR-Q) sunt excluse a priori din domeniul de aplicare a legislației italiene privind deșeurile, de transpunere a Directivei 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/156/CEE a Consiliului din 18 martie 1991, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 1 litera (a) din această directivă.

2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 199, 25.8.2007.

Hotărârea Curții (Prima Cameră) din 18 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Højesteret — Danemarca) — Ruben Andersen/ Kommunernes Landsforening som mandatar for Slagelse Kommune (tidomnul Skælskør Kommune)

(Cauza C-306/07) (¹)

(Informarea lucrătorilor — Directiva 91/533/CEE — Articolul 8 alineatele (1) și (2) — Domeniu de aplicare — Lucrători „cuprinși” într-o convenție colectivă — Noțiunea de contract sau de raport de muncă „temporară”)

(2009/C 44/21)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Højesteret

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ruben Andersen

Pârâte: Kommunernes Landsforening som mandatar for Slagelse Kommune (tidomnul Skælskør Kommune)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Højesteret — Interpretarea articolului 8 alineatele (1) și (2) din Directiva 91/533/CEE a Consiliului din 14 octombrie 1991 privind obligația angajatorului de a informa lucrătorii asupra condițiilor aplicabile contractului sau raportului de muncă (JO L 288, p. 32, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 174) — Aplicabilitatea unei convenții colective care asigură transpunerea directivei în cazul unui lucrător care nu este membru al uneia dintre organizațiile sindicale semnatare a convenției menționate — Dreptul lucrătorilor care se consideră nedreptățiți prin nerespectarea obligațiilor care decurg din prezenta directivă de a-și urmări drepturile pe cale judiciară

Dispozitivul

1) Articolul 8 alineatul (1) din Directiva 91/533/CEE a Consiliului din 14 octombrie 1991 privind obligația angajatorului de a informa lucrătorii asupra condițiilor aplicabile contractului sau raportului de muncă trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care prevede că o convenție colectivă care asigură transpunerea în dreptul național a dispozițiilor directivei menționate se aplică unui lucrător chiar în cazul în care acesta nu este membru al niciunei organizații sindicale semnatare a unei astfel de convenții colective.

2) Articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 91/533 trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca un lucrător care nu este membru al unei organizații sindicale semnatare a unei convenții colective care reglementează raportul de muncă al acestuia să poată fi considerat a fi „cuprins în” această convenție în sensul dispoziției menționate.

3) Termenii „contract sau raporturi de muncă temporară” care figurează la articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 91/533 trebuie interpretați în sensul că au în vedere contractele și raporturile de muncă de scurtă durată. În lipsa unei norme adoptate în acest scop prin reglementarea dintr-un stat membru, revine instanțelor naționale obligația de a stabili această durată de la caz la caz și în funcție de particularitățile anumitor sectoare sau ale anumitor ocupații și activități. Durata respectivă trebuie însă stabilită astfel încât să asigure protecția efectivă a drepturilor pe care directiva menționată le conferă lucrătorilor.

(¹) JO C 211, 8.9.2007.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 decembrie 2008
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată
de Cour administrative d'appel de Lyon — Franța) — Regie
Networks/Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes
Bourgogne**

(Cauza C-333/07) ⁽¹⁾

*(Ajutoare de stat — Schemă de ajutor în favoarea unor
posturi de radio locale — Finanțare printr-o taxă parafiscală
impusă regiilor de publicitate — Decizie favorabilă a Comisiei
la încheierea fazei preliminare a examinării prevăzute la arti-
colul 93 alineatul (3) din Tratatul CE [devenit articolul 88
alineatul (3) CE] — Ajutoare care pot fi compatibile cu piața
comună — Articolul 92 alineatul (3) din Tratatul CE [devenit,
după modificare, articolul 87 alineatul (3) CE] — Contestarea
legalității deciziei — Obligație de motivare — Aprecierea
faptelor — Compatibilitatea taxei parafiscale cu Tratatul CE)*

(2009/C 44/22)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour administrative d'appel de Lyon

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Regie Networks

Pârâtă: Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour administrative d'appel de Lyon (Franța) — Validitatea Deciziei nr. N 679/97 a Comisiei din 10 noiembrie 1997 prin care Comisia a decis să nu ridice obiecții cu privire la modificările aduse schemei de ajutor pentru difuziunea radiofonică instituite prin Decretul 92-1053 din 30 septembrie 1992 (JORF nr. 228, 1 octombrie 1992) [SG(97)D/9265] — Taxă parafiscală asupra publicității difuzate prin intermediul radioului și al televiziunii, având ca destinație teritoriul francez, al cărei venit este alocat unui fond de susținere a difuziunii radiofonice — Schemă de ajutor de care beneficiază numai întreprinderile naționale — Aplicabilitatea cu privire la această schemă — și cu privire la taxa care o alimentează — a derogării prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE

Dispozitivul

Decizia Comisiei Comunităților Europene din 10 noiembrie 1997 de a nu ridica obiecții împotriva modificării unei scheme de ajutor în favoarea posturilor de radio locale (ajutorul de stat nr. N 679/97 — Franța) este nevalidă.

Trebuie să fie suspendate efectele constatării nevalidității acestei decizii a Comisiei Comunităților Europene din 10 noiembrie 1997 până la adoptarea unei noi decizii de către Comisie în temeiul articolului 88 CE. Efectele menționate se suspendă pentru o perioadă care nu poate să

depășească două luni de la data pronunțării prezentei hotărâri în cazul în care Comisia va decide să adopte această nouă decizie în temeiul articolului 88 alineatul (3) CE și pentru o perioadă suplimentară rezonabilă în cazul în care Comisia va decide deschiderea procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) CE. Sunt exceptate de la această limitare în timp a efectelor prezentei hotărâri numai întreprinderile care, înainte de data pronunțării prezentei hotărâri, au introdus o acțiune în justiție sau o reclamație echivalentă privind perceperea taxei parafiscale asupra publicității difuzate prin intermediul radioului și al televiziunii, instituită prin articolul 1 din Decretul nr. 97-1263 din 29 decembrie 1997 de creare a unei taxe parafiscale în favoarea unui fond de susținere a difuziunii radiofonice.

⁽¹⁾ JO C 211, 8.9.2007.

**Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 decembrie 2008
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată
de Verwaltungsgericht Hannover — Germania) — Kabel
Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG/
Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten
Rundfunk**

(Cauza C-336/07) ⁽¹⁾

(Directiva 2002/22/CE — Articolul 31 alineatul (1) — Obligații rezonabile de difuzare („must carry”) — Reglementare națională prin care operatorii de rețele de cablu analogice sunt obligați să acorde acces în rețelele lor de cablu tuturor programelor de televiziune care pot fi difuzate pe cale terestră — Principiul proporționalității)

(2009/C 44/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Hannover

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG

Pârâtă: Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

Cu participarea: Norddeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen, ARTE GEIE, Bloomberg LP, Mitteldeutscher Rundfunk, MTV Networks Germany GmbH, succesoare în drepturi a VIVA Plus Fernsehen GmbH, VIVA Music Fernsehen GmbH & Co. KG, MTV Networks Germany GmbH, succesoare în drepturi a MTV Networks GmbH & Co. oHG, Westdeutscher Rundfunk, RTL Television GmbH, RTL II Fernsehen GmbH & Co. KG, VOX

Film und Fernseh-GmbH & Co. KG, RTL Disney Fernsehen GmbH & Co. KG, SAT. 1 Satelliten-Fernsehen GmbH și alții, Regio.TV GmbH, Eurosport SA, TM-TV GmbH & Co. KG, ONYX Television GmbH, Radio Bremen, Hessischer Rundfunk, Nederland 2, Hamburg 1 Fernsehen Beteiligungs GmbH & Co. KG, Turner Broadcasting System Deutschland GmbH, n-tv Nachrichtenfernsehen GmbH & Co. KG, Bayerischer Rundfunk, Deutsches Sportfernsehen GmbH, NBC Europe GmbH, BBC World, Mediendienst Borkum — Kurverwaltung NSHB Borkum GmbH, Friesischer Rundfunk GmbH, Home Shopping Europe GmbH & Co. KG, Euro News SA, Reise-TV GmbH & Co. KG, SKF Spielkanal Fernsehen GmbH, TV 5 Europe, DMAX TV GmbH & Co. KG, fostă XXP TV — Das Metropolenprogramm GmbH & Co. KG, RTL Shop GmbH

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgericht Hannover — Interpretarea articolului 31 alineatul (1) din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal) (JO L 108, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213) — Reglementare națională care obligă operatorii rețelelor de cablu analogice să integreze în rețelele lor de cablu toate programele de televiziune autorizate pentru difuzarea terestră și care prevede că, în cazul unui număr prea mic de canale, autoritatea națională competentă trebuie să stabilească o ordine de prioritate a candidaților având ca rezultat utilizarea tuturor canalelor disponibile ale operatorului de cablu în cauză

Dispozitivul

- 1) Articolul 31 alineatul (1) din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal) trebuie interpretat în sensul că acesta nu se opune unei reglementări naționale, precum cea în discuție în acțiunea principală, care îl obligă pe operatorul de cablu să acorde acces în rețeaua sa de cablu analogică canalelor și serviciilor de televiziune care sunt difuzate deja pe cale terestră, având astfel ca rezultat utilizarea a mai mult de jumătate dintre canalele disponibile ale acestei rețele și care prevede, în cazul unui număr prea mic de canale disponibile, o ordine de prioritate a candidaților având ca rezultat utilizarea tuturor canalelor disponibile ale rețelei menționate, în măsura în care aceste obligații nu conduc la consecințe economice nerezonabile, situație care trebuie verificată de către instanța de trimitere.
- 2) Noțiunea „servicii de televiziune”, în sensul articolului 31 alineatul (1) din Directiva 2002/22, cuprinde serviciile posturilor de televiziune sau furnizorilor de servicii media, precum teleshoppingul, în măsura în care condițiile prevăzute la această dispoziție sunt îndeplinite, situație care trebuie apreciată de către instanța de trimitere.

(¹) JO C 247, 20.10.2007.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Stuttgart — Germania) — Ibrahim Altun/Stadt Böblingen

(Cauza C-337/07) (¹)

(Acordul de asociere CEE-Turcia — Articolul 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere — Drept de ședere al copilului unui lucrător turc — Încadrarea lucrătorului pe piața legală a muncii — Șomaj involuntar — Aplicabilitatea acordului menționat la refugiații turci — Condiții de pierdere a drepturilor dobândite)

(2009/C 44/24)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Stuttgart — Germania

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ibrahim Altun

Pârât: Stadt Böblingen

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgericht Stuttgart — Interpretarea articolului 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere CEE/Turcia — Dreptul de ședere al unui resortisant turc care a intrat pe teritoriul național ca minor în vederea reintegrării familiei — Condamnare penală — Incidență asupra dreptului de ședere — Aplicabilitate la refugiații turci — Drept de azil acordat tatălui pe baza unor informații neveridice — Revocarea dreptului de azil, condiție pentru a refuza dreptul derivat de ședere — Drept derivat condiționat de încadrarea pe piața legală a muncii dintr-un stat membru pentru o perioadă de trei ani, în timpul conviețuirii cu minorul

Dispozitivul

- 1) Articolul 7 primul paragraf prima liniuță din Decizia nr. 1/80 din 19 septembrie 1980 privind dezvoltarea asocierii, adoptată de Consiliul de asociere instituit prin Acordul de asociere dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia trebuie interpretat în sensul în care copilul unui lucrător turc poate beneficia de drepturile acordate în temeiul acestei dispoziții în cazul în care, în cursul perioadei de trei ani în care acest copil a locuit împreună cu lucrătorul, acesta din urmă a exercitat o activitate profesională timp de doi ani și jumătate înainte de a fi șomer în cursul următoarelor șase luni.
- 2) Faptul că un lucrător turc a obținut dreptul de ședere într-un stat membru și, prin urmare, dreptul de acces la piața muncii din acel stat în calitate de refugiat politic nu împiedică faptul că un membru al familiei sale să poată beneficia de drepturile acordate în temeiul articolului 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80.

3) Articolul 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80 trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care un lucrător turc a obținut statutul de refugiat politic pe baza unor declarații inexacte, drepturile de care un membru al familiei sale beneficiază în temeiul acestei dispoziții nu pot fi repuse în discuție dacă acesta din urmă, la data retragerii autorizației de ședere acordate acestui lucrător, îndeplinește condițiile prevăzute în această dispoziție.

(¹) JO C 269, 10.11.2007.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 18 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — Sopropé — Organizações de Calçado, Lda/Fazenda Pública

(Cauza C-349/07) (¹)

(Codul vamal comunitar — Principiul respectării dreptului la apărare — Recuperare a posteriori a taxelor vamale la import)

(2009/C 44/25)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Sopropé — Organizações de Calçado, Lda

Pârât: Fazenda Pública

În prezența: Ministério público

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Supremo Tribunal Administrativo — Compatibilitatea cu dreptul comunitar și cu principiul dreptului la apărare a unor dispoziții naționale de procedură administrativă fiscală în materie de termene de exercitare a dreptului de a fi ascultat al contribuabilului — Procedură administrativă pentru plata a posteriori a drepturilor de import pentru mărfuri provenind din Extremul Orient

Dispozitivul

1) În ceea ce privește recuperarea unei datorii vamale, pentru a se proceda la recuperarea a posteriori a taxelor vamale la import, un termen cuprins între 8 și 15 zile, acordat importatorului bănuیت de săvârșirea unei infracțiuni vamale pentru a-și prezenta observațiile, este în principiu conform cu cerințele dreptului comunitar.

2) Este de competența instanței naționale sesizate să determine, ținând seama de împrejurările speciale ale cauzei, dacă termenul acordat efectiv acestui importator i-a permis să fie ascultat în mod util de către autoritățile vamale.

3) În plus, instanța națională trebuie să verifice dacă, ținând cont de intervalul de timp scurs între momentul în care administrația vizată a primit observațiile importatorului și data la care aceasta a adoptat decizia, este sau nu este posibil să se considere că a ținut seama în mod adecvat de observațiile care i-au fost transmise.

(¹) JO C 235, 6.10.2007.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 18 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Wienstrom GmbH/Bundesminister für Wirtschaft und Arbeit

(Cauza C-384/07) (¹)

(Ajutoare de stat — Articolul 88 alineatul (3) CE — Ajutoare declarate compatibile cu piața comună — Litigiu între beneficiar și autoritățile naționale privind cuantumul ajutoarelor puse în aplicare în mod ilegal — Rolul instanței naționale)

(2009/C 44/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Wienstrom GmbH

Pârât: Bundesminister für Wirtschaft und Arbeit

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgerichtshof — Interpretarea articolului 88 alineatul (3) CE — Schemă de ajutor de stat pusă în aplicare fără notificarea prealabilă a Comisiei, dar a cărei versiune ulterioară modificată, ca urmare a notificării acesteia, a fost declarată compatibilă cu piața comună, fără a exista o decizie negativă expresă în ceea ce privește versiunea anterioară care nu a fost notificată — Obligații ce decurg pentru instanțele naționale din această decizie a Comisiei

Dispozitivul

Interdicția de punere în aplicare a ajutoarelor de stat, prevăzută la articolul 88 alineatul (3) ultima teză CE, nu obligă instanța națională, în împrejurări precum cele din acțiunea principală, să respingă cererea unui beneficiar de ajutoare de stat privind cuantumul acestora care ar fi datorat pentru o perioadă anterioară unei decizii a Comisiei Comunităților Europene de admitere a compatibilității acestor ajutoare cu piața comună.

(¹) JO C 283, 24.11.2007.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie — Republica Polonă) — Magoora sp. zoo/Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

(Cauza C-414/07) (¹)

(A șasea directivă TVA — Articolul 17 alineatele (2) și (6) — Reglementare națională — Deducerea TVA-ului aferent achiziției de carburant pentru anumite vehicule indiferent de finalitatea utilizării acestora — Restrângere efectivă a dreptului de deducere — Excluderi prevăzute de legislația națională la momentul intrării în vigoare a directivei)

(2009/C 44/27)

Limba de procedură: poloneza

Instanța de trimitere

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Magoora sp. zoo

Pârât: Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie — Interpretarea articolului 17 alineatele (2) și (6) din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Reglementare națională care exclude dreptul de deducere a taxei aferente achiziției de carburant pentru anumite vehicule indiferent de finalitatea utilizării (profesională sau privată) a vehiculului vizat — Modificarea criteriilor referitoare la vehiculele vizate de excludere care are drept consecință limitarea de facto a domeniului de aplicare a dreptului de deducere în comparație cu perioada anterioară intrării în vigoare a directivei în statul membru vizat

Dispozitivul

Articolul 17 alineatul (6) al doilea paragraf din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare se opune ca un stat membru să abroge în totalitate, cu ocazia transpunerii acestei directive în dreptul intern, dispozițiile naționale privind limitările aduse dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată achitată anterior și aplicată achizițiilor de carburant destinat unor vehicule utilizate în scopul unei activități taxabile, prin înlocuirea acestor dispoziții, la data intrării în vigoare a directivei menționate pe teritoriul său, cu dispoziții prin care se stabilesc noi criterii în domeniu, dacă — ceea ce revine instanței de trimitere să aprecieze — aceste din urmă dispoziții au avut ca efect să extindă domeniul de aplicare al limitărilor menționate. Acest articol se opune, în orice caz, ca un stat membru să își modifice ulterior legislația intrată în vigoare la data menționată într-un sens care extinde domeniul de aplicare al acestor limitări în raport cu situația existentă înaintea acestei date.

(¹) JO C 269, 10.11.2007.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 9 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberster Patent- und Markensenat — Austria) — Verein Radetzky-Orden/Bundesvereinigung Kameradschaft „Feldmarschall Radetzky”

(Cauza C-442/07) (¹)

(Mărci — Directiva 89/104/CEE — Articolul 12 — Decădere — Semne înregistrate de o asociație fără scop lucrativ — Noțiunea „utilizare serioasă” a unei mărci — Activități caritabile)

(2009/C 44/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Patent- und Markensenat

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Verein Radetzky-Orden

Pârâtă: Bundesvereinigung Kameradschaft „Feldmarschall Radetzky”

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberster Patent- und Markensenat — Interpretarea articolului 12 alineatul (1) din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1,

p. 92) — Mărci utilizate în documente de afaceri, pe hârtia de corespondență, pe materiale publicitare și sub formă de insigne de către o asociație fără scop lucrativ în cadrul activității sale vizând menținerea tradițiilor militare, precum și colectarea și distribuirea de donații — Calificarea acestei utilizări drept „utilizare serioasă” susceptibilă de a menține drepturile aferente mărcii?

Dispozitivul

Articolul 12 alineatul (1) din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci trebuie interpretat în sensul că o marcă face obiectul unei utilizări serioase în cazul în care o asociație fără scop lucrativ o utilizează în relațiile sale cu publicul pentru a anunța manifestări, în documentele sale de afaceri, precum și pe materiale publicitare, iar membrii asociației o arborează pe insigne purtate cu ocazia colectării și a distribuiri de donații.

(¹) JO C 283, 24.11.2007.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 decembrie 2008 — Isabel Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M. S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Miltiadis Moraitis, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen, Michaël Zouridakis/Comisia Comunităților Europene, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-443/07 P) (¹)

(Recurs — Statutul funcționarilor — Excepția de nelegalitate a articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII privind încadrarea funcționarilor recrutați după 1 mai 2004 — Consultarea Comitetului pentru statutul funcționarilor — Neîncălcarea drepturilor dobândite și a principiului egalității de tratament)

(2009/C 44/29)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Isabel Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M. S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Miltiadis Moraitis, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen, Michaël Zouridakis (reprezentanți: G. Vandersanden și L. Levi, avocați)

Celelalte părți în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Curall și H. Krämer, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Arpio Santacruz și M. Bauer, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra extinsă) din 11 iulie 2007, Centeno Mediavilla și alții/Comisia (T-58/05) prin care Tribunalul a respins acțiunile reclamanților prin care urmăreau anularea deciziilor prin care aceștia au fost numiți funcționari stagieri în măsura în care prin aceste decizii se stabilește încadrarea funcționarilor menționați potrivit dispozițiilor tranzitorii ale articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la Statutul funcționarilor Comunităților Europene, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 723/2004 din 22 martie 2004 (JO L 124, p. 1) — Consecința intrării în vigoare a noului Statut al funcționarilor asupra situației persoanelor înscrise pe lista candidaților eligibili sau pe lista de rezervă în vederea unor recrutări ulterioare înainte de data intrării în vigoare a noului statut, la 1 mai 2004, dar care au fost recrutate după această dată — Principiul securității juridice, al încrederii legitime și al egalității de tratament — Întinderea obligației de motivare

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Le obligă pe doamnele Centeno Mediavilla, Fumey, Gerhards, Hamilton, pe domnii Hill, Huby, Klein, Lombardi, Millar, Moraitis, pe doamnele Palmer, Robinson, pe domnul Rouxel, pe doamna Silva Mendes, și pe domnii van den Hul, Von Nordheim Nielsen și Zouridakis la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recurs.
- 3) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 22, 26.1.2008.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 11 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-480/07) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2000/59/CE — Instalații portuare de preluare a deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură — Lipsa elaborării, a punerii în aplicare sau a aprobării unor planuri de preluare și de tratare a deșeurilor pentru toate porturile)

(2009/C 44/30)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: K. Simonsson și R. Vidal Puig, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: B. Plaza Cruz, agent)

Obiectul

Înălcarea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 5 alineatul (1) și a articolului 16 alineatul (1) din Directiva 2000/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2000 privind instalațiile portuare de preluare a deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură (JO L 332, p. 81, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 22) — Lipsa elaborării și/sau a punerii în aplicare a unor planuri de preluare și de tratare a deșeurilor pentru toate porturile aflate sub jurisdicția „Comunidades Autónomas”

Dispozitivul

1) Prin lipsa elaborării, a punerii în aplicare sau a aprobării unor planuri de preluare și de tratare a deșeurilor pentru toate porturile spaniole, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (1) și al articolului 16 alineatul (1) din Directiva 2000/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2000 privind instalațiile portuare de preluare a deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură.

2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 315, 22.12.2007.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 18 decembrie 2008
[cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Court of Session (Scotland), Edinburgh — Regatul Unit]
— Royal Bank of Scotland plc/The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Cauza C-488/07) (¹)

(A șasea directivă TVA — Deducerea taxei aferente intrărilor — Bunuri și servicii utilizate atât pentru operațiunile impozabile, cât și pentru operațiunile scutite — Pro rata de deducere — Calcul — Metode prevăzute la articolul 17 alineatul (5) al treilea paragraf — Obligația de aplicare a regulii de rotunjire prevăzute la articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf)

(2009/C 44/31)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Royal Bank of Scotland plc

Pârâtă: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Court of Session (Scotland), Edinburgh — Interpretarea articolului 17

alineatul (5) și a articolului 19 alineatul (1) din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Bunuri și servicii utilizate atât pentru operațiuni impozabile, cât și pentru operațiuni scutite — Calculul pro ratei de deducere — Reguli privind rotunjirea

Dispozitivul

Statele membre nu sunt obligate să aplice regula de rotunjire prevăzută la articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare atunci când pro rata dreptului de deducere a taxei aferente intrărilor este calculată potrivit uneia dintre metodele speciale prevăzute la articolul 17 alineatul (5) al treilea paragraf literele (a), (b), (c) sau (d) din această directivă.

(¹) JO C 8, 12.1.2008.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 22 decembrie 2008
(cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landesgericht für Strafsachen Wien — Austria) —
Procedură penală împotriva lui Vladimir Turansky

(Cauza C-491/07) (¹)

(Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen — Articolul 54 — Principiul *ne bis in idem* — Domeniu de aplicare — Noțiunea „hotărâre definitivă” — Decizie prin care un organ de poliție dispune încetarea urmăririi penale — Decizie care nu stinge acțiunea penală și care nu are un efect *ne bis in idem* potrivit dreptului național)

(2009/C 44/32)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht für Strafsachen Wien

Partea din acțiunea principală

Vladimir Turansky

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Landesgericht für Strafsachen Wien — Interpretarea articolului 54 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze

privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune (JO 2000, L 239, p. 19, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 183) — Interpretarea principiului *ne bis in idem* — Domeniu de aplicare — Decizie prin care un organ de poliție încetează în mod definitiv urmărirea penală

Dispozitivul

Principiul *ne bis in idem* consacrat de articolul 54 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, semnată la Schengen (Luxemburg) la 19 iunie 1990 nu este aplicabil unei decizii prin care, după examinarea pe fond a cauzei cu care este sesizat, un organ al unui stat contractant dispune încetarea urmăririi penale, într-un stadiu prealabil punerii în mișcare a acțiunii penale împotriva unei persoane bănuite că ar fi comis o infracțiune, în cazul în care această decizie de încetare, potrivit dreptului național al acestui stat, nu stinge definitiv acțiunea penală și nu constituie astfel un impediment în calea unei noi urmăririi penale, pentru aceleași fapte, în acest stat.

(¹) JO C 22, 26.1.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 decembrie 2008 [cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de High Court of Justice (Chancery Division — Regatul Unit)] — Afton Chemical Limited/The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Cauza C-517/07) (¹)

(Directiva 92/81/CEE — Accize la uleiurile minerale — Articolul 2 alineatele (2) și (3), precum și articolul 8 alineatul (1) litera (a) — Directiva 2003/96/CE — Impozitarea produselor energetice și a electricității — Articolul 2 alineatele (2)-(4) litera (b) — Domeniu de aplicare — Aditivi pentru carburanți care au calitatea de uleiuri minerale sau de produse energetice, dar care nu sunt utilizați drept carburant — Regim național de impozitare)

(2009/C 44/33)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Afton Chemical Limited

Pârâți: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — High Court of Justice (Chancery Division) — Interpretarea articolului 2

alineatul (3) și a articolului 8 alineatul (1) din Directiva 92/81/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la uleiurile minerale (JO L 316, p. 12), a articolului 2 alineatul (3) și a articolului 4 litera (b) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, p. 51, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 98) și a articolului 3 din Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse (JO L 76, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 129) — Uleiuri minerale adăugate în carburanți în alte scopuri decât pentru a crește puterea autovehiculului, însă care nu sunt destinate punerii în vânzare sau utilizării drept carburant — Pot fi impozitate aceste produse drept carburanți?

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (3) și articolul 8 alineatul (1) din Directiva 92/81/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurii accizelor la uleiurile minerale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 94/74/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994, în ceea ce privește perioada anterioară datei de 31 decembrie 2003, și articolul 2 alineatele (3) și (4) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității, în ceea ce privește perioada cuprinsă între 1 ianuarie și 31 octombrie 2004, trebuie să fie interpretate în sensul că aditivii pentru carburanți precum cei în discuție în acțiunea principală, care au calitatea de „uleiuri minerale” în sensul articolului 2 alineatul (1) din prima dintre aceste directive sau de „produse energetice” în sensul articolului 2 alineatul (1) din cea de a doua dintre acestea, dar care nu sunt destinați utilizării, nu sunt puși în vânzare sau utilizați drept carburant, trebuie să fie supuși regimului de impozitare prevăzut de directivele menționate.

(¹) JO C 22, 26.1.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Handelsgericht Wien — Austria) — Friederike Wallentin-Hermann/Alitalia — Linee Aeree Italiane SpA

(Cauza C-549/07) (¹)

(Transport aerian — Regulamentul (CE) nr. 261/2004 — Articolul 5 — Compensarea și asistența pasagerilor în cazul anulării unui zbor — Exonerare de obligația de compensare — Anulare cauzată de împrejurări excepționale care nu au putut fi evitate în pofida adoptării tuturor măsurilor posibile)

(2009/C 44/34)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Handelsgericht Wien

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Friederike Wallentin-Hermann

Pârâtă: Alitalia — Linie Aeree Italiane SpA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Handelsgericht Wien — Interpretarea articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 7/vol. 12, p. 218) — Noțiunile „circumstanțe excepționale” și „măsuri rezonabile” — Anularea zborului din cauza unui defect al reactorului — Rată a anulărilor cauzate de defecte tehnice cu mult superioară celei a altor companii

Dispozitivul

- 1) Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 trebuie interpretat în sensul că o problemă tehnică survenită la o aeronavă, care determină anularea unui zbor, nu intră în sfera noțiunii „împrejurări excepționale” în sensul acestei prevederi decât în cazul în care această problemă este urmarea unor evenimente care, prin natura sau prin originea lor, nu sunt inerente exercitării normale a activității operatorului de transport aerian vizat și scapă de sub controlul efectiv al acestuia. Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional, încheiată la Montréal la 28 mai 1999, nu se dovedește determinantă pentru interpretarea cauzelor de exonerare prevăzute la articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004.
- 2) Frecvența problemelor tehnice la un operator de transport aerian nu reprezintă, ea însăși, un element de natură să conducă la concluzia prezenței sau absenței unor „împrejurări excepționale” în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004.
- 3) Faptul că un operator de transport aerian a respectat normele minime de întreținere a unei aeronave nu poate, singur, să fie suficient pentru a se dovedi că acest operator de transport a luat „toate măsurile posibile” în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004 și, prin urmare, pentru a exonera operatorul respectiv de transport de obligația de compensare prevăzută la articolul 5 alineatul (1) litera (c) și la articolul 7 alineatul (1) din acest regulament.

(¹) JO C 64, 8.3.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Procedură inițiată de Erich Stamm, Anneliese Hauser

(Cauza C-13/08) (¹)

(Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor — Egalitate de tratament — Lucrători frontalieri care desfășoară o activitate independentă — Contract de arendare — Structură agrară)

(2009/C 44/35)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Erich Stamm, Anneliese Hauser

Cu participarea: Regierungspräsidium Freiburg

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesgerichtshof — Interpretarea articolului 12 alineatul (1), a articolului 13 alineatul (1) și a articolului 15 alineatul (1) din anexa I la Acordul între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor, semnat la Luxemburg la 21 iunie 1999 (JO 2002, L 114, p. 6) — Aplicabilitatea principiului egalității de tratament lucrătorilor frontalieri care desfășoară o activitate independentă — Fermier de cetățenie elvețiană cu reședința în Elveția care a încheiat un contract de arendare a unei ferme având ca obiect o exploatare agricolă situată în Germania

Dispozitivul

În temeiul articolului 15 alineatul (1) din anexa I la Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor, semnat la Luxemburg la 21 iunie 1999, o parte contractantă trebuie să acorde „lucrătorilor frontalieri care desfășoară o activitate independentă”, în sensul articolului 13 din această anexă, ai celeilalte părți contractante, în ceea ce privește accesul la o activitate independentă și exercitarea acesteia în statul gazdă, un tratament care nu este mai puțin favorabil decât cel care este acordat de acesta din urmă propriilor resortisanți.

(¹) JO C 92, 12.4.2008.

**Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 18 decembrie 2008
— Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al
Luxemburgului**

(Cauza C-273/08) ⁽¹⁾

*(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Directiva 2001/81/CE — Poluanți atmosferici — Plafoane
naționale de emisie — Necomunicarea programelor pentru
reducerea emisiilor, a inventarelor naționale de emisii și a esti-
mărilor anuale pentru anul 2010)*

(2009/C 44/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Rozet și A. Alcover San Pedro, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentant: C. Schiltz, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Lipsa elaborării și a comunicării, în termenele prevăzute, a documentelor menționate la articolele 6, 7 și 8 din Directiva 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici (JO L 309, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 231)

Dispozitivul

- 1) Prin necomunicarea, în termenul prevăzut, către Comisia Comunităților Europene a programelor, a inventarelor și a estimărilor anuale pentru anul 2010 privind reducerea progresivă a emisiilor sale de dioxid de sulf (SO₂), de oxizi de azot (NO_x), de compuși organici volatili (COV) și de amoniac (NH₃), Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici.
- 2) Obligă Marele Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 209, 15.8.2008.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 22 decembrie 2008
— Comisia Comunităților Europene/Republica Finlanda**

(Cauza C-328/08) ⁽¹⁾

*(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Directiva 2004/35/CE — Răspundere pentru mediul înconju-
rător — Netranspunere în termenul prevăzut)*

(2009/C 44/37)

Limba de procedură: finlandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: U. Wölker și I. Koskinen, agenți)

Pârâtă: Republica Finlanda (reprezentant: Guimaraes-Purokoski, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2004/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, p. 56, Ediție specială, 15/vol. 11, p. 168)

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului, Republica Finlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Obligă Republica Finlanda la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 236, 13.9.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 1 decembrie 2008 (cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Korkein oikeus — Finlanda) — Procedură penală împotriva lui Artur Leymann și a lui Aleksei Pustovarov

(Cauza C-388/08 PPU) ⁽¹⁾

(Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizia-cadru 2002/584/JAI — Articolul 27 — Mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre — Principiul specialității — Procedura consimțământului)

(2009/C 44/38)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din acțiunea principală

Artur Leymann, Aleksei Pustovarov

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Korkein oikeus — Interpretarea articolului 27 alineatele (2)-(4) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3) — Modificarea descrierii faptelor pe care se întemeiază inculparea în raport cu aceea pe care se întemeiază mandatul de arestare — Noțiunea „infracțiune [...] alta decât cea care a motivat predarea” — Necesitatea sau lipsa necesității de a declanșa procedura de consimțământ

Dispozitivul

1) Pentru a determina dacă infracțiunea în cauză este o „infracțiune [...] alta” decât cea care a motivat predarea, în sensul articolului 27 alineatul (2) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, care necesită aplicarea procedurii consimțământului prevăzute la articolul 27 alineatul (3) litera (g) și alineatul (4) din această decizie-cadru, este necesar să se verifice dacă elementele constitutive ale infracțiunii, potrivit descrierii legale a acesteia în statul membru emitent, sunt cele pentru care persoana a fost predată și dacă există o corespondență suficientă între datele care figurează în mandatul de arestare și cele menționate în actul de procedură ulterior. Sunt admise schimbări în circumstanțele referitoare la timp și la loc, în măsura în care acestea decurg din elementele culese pe parcursul procedurii derulate în statul membru emitent cu privire la comportamentele descrise în mandatul de arestare, nu modifică natura infracțiunii și nu conduc

la motive de neexecutare în temeiul articolelor 3 și 4 din decizia-cadru menționată.

- 2) În împrejurări precum cele din acțiunea principală, o schimbare în descrierea infracțiunii, având ca obiect categoria de stupefiante în cauză, nu este, în sine, de natură să caracterizeze o „infracțiune [...] alta” decât cea care a motivat predarea, în sensul articolului 27 alineatul (2) din Decizia-cadru 2002/584.
- 3) Excepția prevăzută la articolul 27 alineatul (3) litera (c) din Decizia-cadru 2002/584 trebuie interpretată în sensul că, în cazul unei „infracțiun[i] [...] alta” decât cea care a motivat predarea, consimțământul trebuie solicitat, conform articolului 27 alineatul (4) din această decizie-cadru, și obținut dacă este necesară executarea unei pedepse sau a unei măsuri privative de libertate. Persoana predată poate fi urmărită penal și condamnată pentru o astfel de infracțiune înainte ca acest consimțământ să fie obținut, în măsura în care nu se aplică nicio măsură restrictivă de libertate pe parcursul urmăririi penale sau al judecării infracțiunii respective. Cu toate acestea, excepția prevăzută la articolul 27 alineatul (3) litera (c) nu se opune posibilității ca persoana predată să fie supusă unei măsuri restrictive de libertate înainte de obținerea consimțământului, în condițiile în care această restrângere este legal justificată de alte capete de acuzare menționate în mandatul european de arestare.

⁽¹⁾ JO C 272, 25.10.2008.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 19 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Deniz Sahin/ Bundesminister für Inneres

(Cauza C-551/07) ⁽¹⁾

(Articolul 104 alineatul (3) din Regulamentul de procedură — Directiva 2004/38/CE — Articolele 18 CE și 39 CE — Dreptul la respectarea vieții de familie — Drept de ședere al unui resortisant al unei țări terțe intrat pe teritoriul unui stat membru în calitate de solicitant de azil care, ulterior, s-a căsătorit cu un alt resortisant al unui alt stat membru)

(2009/C 44/39)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Deniz Sahin

Pârât: Bundesminister für Inneres

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgerichtshof (Austria) — Interpretarea articolelor 18 CE și 39 CE, precum și a articolului 3 alineatul (1), a articolului 6 alineatul (2), a articolului 7 alineatul (1) litera (d) și alineatul (2), a articolului 9 alineatul (1) și a articolului 10 alineatul (1) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56) — Drept de ședere al unui resortisant al unei țări terțe intrat pe teritoriul unui stat membru în calitate de solicitant de azil și care s-a căsătorit ulterior cu o resortisantă a unui alt stat membru

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 alineatul (1), articolul 6 alineatul (2), articolul 7 alineatul (1) litera (d) și articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE trebuie interpretate în sensul că se referă și la membrii de familie care au ajuns în statul membru gazdă în mod independent de un cetățean al Uniunii și care nu au dobândit calitatea de membru de familie sau nu au început viața de familie cu acest cetățean al Uniunii decât odată ajunși în acest stat membru. În această privință, nu este important că membrul de familie are în mod provizoriu reședința în statul membru gazdă în temeiul legislației privind dreptul de azil din acest stat în momentul în care acesta dobândește calitatea de membru de familie sau începe o viață de familie.
- 2) Articolul 9 alineatul (1) și articolul 10 din Directiva 2004/38 se opun unei reglementări naționale potrivit căreia membrii de familie ai unui cetățean al Uniunii care nu au cetățenia unui stat membru și beneficiază de un drept de ședere în temeiul dreptului comunitar, în special în aplicarea articolului 7 alineatul (2) din această directivă, nu pot obține un permis de ședere de membru de familie pentru un cetățean al Uniunii pentru singurul motiv că sunt auto-rizați în mod provizoriu să aibă reședința în acest stat în temeiul legislației statului membru gazdă privind dreptul de azil.

(¹) JO C 64, 8.3.2008.

Ordonanța Curții din 13 noiembrie 2008 — Giuseppe Gargani/Parlamentul European

(Cauza C-25/08 P) (¹)

(Recurs — Acțiune formulată de președintele Comisiei pentru afaceri juridice a Parlamentului European împotriva „acțiunii” președintelui Parlamentului European de a prezenta observații scrise în numele Parlamentului în cadrul unei cauze având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Termenul de a formula acțiunea)

(2009/C 44/40)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Giuseppe Gargani (reprezentant: W. Rothley, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Parlamentul European (reprezentanți: J. Schoo și H. Krück, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia) din 21 noiembrie 2007 în cauza T-94/06, Gargani/Parlamentul European, prin care Tribunalul a respins ca vădit inadmisibilă acțiunea introdusă de președintele Comisiei pentru afaceri juridice a Parlamentului European, având ca obiect constatarea ilegalității deciziei președintelui Parlamentului European de a prezenta observații scrise în numele Parlamentului, în temeiul articolului 23 paragraful al doilea din Statutul Curții, în cadrul unei cauze având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare, adoptată fără a respecta avizul Comisiei pentru afaceri juridice și refuzul de a supune întrebarea Adunării Plenare

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Îl obligă pe domnul Gargani la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 79, 29.3.2008.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 13 noiembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Grecia) — Maria Kastrinaki tou Emmanouil/Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis AHEPA

(Cauza C-180/08 și C-186/08) ⁽¹⁾

(Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Directiva 89/48/CEE — Recunoașterea diplomelor — Studii efectuate într-un „laborator de studii independente” nerecunoscut drept instituție de învățământ de stat membru gazdă — Psiholog)

(2009/C 44/41)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Maria Kastrinaki tou Emmanouil

Pârâtă: Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis AHEPA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Interpretarea articolelor 1, 2, 3 și 4 din Directiva 89/48/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind un sistem general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durată minimă de trei ani (JO L 19, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 76) — Interpretarea articolului 39 alineatul (1), a articolului 40 alineatul (1), a articolului 43, a articolului 47 alineatul (1) și a articolelor 49, 55, 149 și 150 CE — Resortisant al unui stat membru care a exercitat o profesie reglementată în statul membru gazdă înainte și după recunoașterea echivalenței profesionale care rezultă din titlurile sale de calificare oficială academică obținute în alt stat membru — Efectuarea anterioară, pe baza unui contract de franciză, a unei părți a studiilor universitare într-o instituție nerecunoscută ca instituție universitară de către statul membru gazdă — Posibilitatea, din cauza refuzului recunoașterii unor astfel de titluri de calificare oficială, de excludere a lucrătorului din activitatea sa profesională

Dispozitivul

Autoritățile competente ale unui stat membru gazdă sunt obligate, în temeiul articolului 3 din Directiva 89/48/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durată minimă de trei ani, să permită unui resortisant al unui stat membru, care este titular al unei diplome în sensul acestei directive, eliberată de o autoritate competentă din alt stat membru, să își exercite profesia în aceleași condiții ca și titularii diplomelor naționale, chiar dacă această diplomă:

— este acordată pentru o formare efectuată, în tot sau în parte, într-o instituție situată în statul membru gazdă care, potrivit legislației acestui stat membru, nu este recunoscută drept o instituție de învățământ și

— nu a fost omologată de autoritățile naționale competente.

⁽¹⁾ JO C 171, 5.7.2008.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Oldenburg (Germania) la 1 octombrie 2008 — Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts/Freerk Heidinga

(Cauza C-434/08)

(2009/C 44/42)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Oldenburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts

Pârât: Freerk Heidinga

Întrebarea preliminară

Articolul 46 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că sunt incompatibile cu această dispoziție și prin urmare nevalide contractele având aparent ca obiect realizarea unui transfer complet și definitiv al drepturilor la plată, însă prin care, potrivit înțelegerii părților, vânzătorul urmează să rămână beneficiarul, din punct de vedere economic, al drepturilor la plată, iar cumpărătorul, în calitate de titular formal al acestor drepturi la plată, trebuie să le activeze exploatând terenurile corespunzătoare și trebuie să transmită vânzătorului totalitatea plăților acordate, sau contractele prin care plățile pentru terenuri sunt astfel transferate cumpărătorului încât acesta rămâne obligat, în orice caz după activarea drepturilor și efectuarea plăților, să cedeze succesiv vânzătorului o parte a plăților acordate (partea care corespunde exploatării)?

⁽¹⁾ JO L 270, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 49, p. 177.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sächsischen Finanzgerichts (Germania) la 5 noiembrie 2008 — Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz/Finanzamt Dresden I

(Cauza C-473/08)

(2009/C 44/43)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Sächsisches Finanzgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz

Pârât: Finanzamt Dresden I

Întrebările preliminare

- 1) Prestațiile de învățământ și de examinare furnizate de un inginer licențiat într-un institut de formare cu statut de asociație de drept privat în cadrul unor cicluri de formare finalizate printr-un examen destinate unor participanți care sunt deja titulari ai, cel puțin, unei diplome de arhitect sau de inginer acordată de o instituție de învățământ superior, sau care dispun de o formare echivalentă, constituie un „învățământ școlar și universitar” în sensul articolului 13 Secțiunea A alineatul (1) litera (j) din Directiva 77/388/CEE ⁽¹⁾?
- 2) O persoană care îndeplinește, de altfel, condițiile pentru a fi cadru didactic „particular” în sensul dispoziției citate la punctul 1, este exclusă din această categorie atunci când,
 - primește (în totalitate sau în parte) remunerația pentru cursurile sale chiar dacă niciun participant nu s-a înscris la cursul de formare respectiv, însă această persoană a efectuat deja prestații de pregătire pentru aceste cursuri, sau
 - este însărcinată să asigure prestațiile de învățământ și de examinare în mod repetat și continuu pentru o perioadă semnificativă, sau
 - în afară de activitatea propriu-zisă de învățământ, această persoană a dobândit o poziție eminentă, în plan organizatoric și/sau al expertizei, în raport cu celelalte cadre didactice din ciclul de formare respectiv?

Trebuie să se considere că această persoană este exclusă din această categorie atunci când aceasta prezintă numai una din aceste caracteristici sau numai atunci când aceasta prezintă două sau toate cele trei caracteristici?

⁽¹⁾ OJ L 145, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landesgericht Innsbruck (Austria) la 12 octombrie 2008 — Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols/Land Tirol

(Cauza C-486/08)

(2009/C 44/44)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Innsbruck

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols

Pârât: Land Tirol

Întrebările preliminare

- 1) Este compatibil cu clauza 4 alineatul (1) din Acordul-cadru privind munca pe fracțiune de normă din 6 iunie 1997 care a fost pus în aplicare prin Directiva 97/81/CE din 15 decembrie 1977 ⁽¹⁾ faptul ca lucrătorii care au încheiat contractul de drept privat cu o autoritate locală sau cu o întreprindere publică și care lucrează mai puțin de 12 ore pe săptămână (30 % din timpul normal de lucru) să fie tratați mai puțin favorabil în ceea ce privește remunerația, încadrarea, recunoașterea perioadelor de angajare anterioare, dreptul la concediu, indemnizațiile speciale, majorări pentru ore suplimentare etc. decât lucrătorii cu normă întreagă?
- 2) Principiul *pro-rata-temporis* prevăzut la articolul 4 alineatul (2) din acest acord-cadru trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale precum articolul 55 alineatul (5) din L-VBG, potrivit căruia atunci când se modifică timpul de lucru al unui lucrător, trebuie să se adapteze concediul care nu a fost încă efectuat, astfel încât lucrătorului al cărui timp de lucru s-a redus și care trece de la un post cu normă întreagă la muncă pe fracțiune de normă i se reduce dreptul la concediu pe care l-a dobândit în perioada în care a lucrat cu normă întreagă iar în calitate de lucrător cu fracțiune de normă nu poate beneficia decât de o indemnizație de concediu în cuantum mai redus?
- 3) O dispoziție națională precum articolul 1 alineatul 2 litera m) din L-VBG, potrivit căreia lucrătorii care au un contract de muncă limitat la o durată de maximum 6 luni sau nu sunt angajați decât temporar sunt tratați mai puțin favorabil în ceea ce privește remunerația, încadrarea, recunoașterea perioadelor de angajare anterioare, dreptul la concediu, indemnizațiile speciale, majorări pentru ore suplimentare decât lucrătorii care au un contract pe durată nedeterminată încalcă clauza 4 din Acordul-cadru al partenerilor sociali europeni pus în aplicare de Directiva 1990/70/CE ⁽²⁾ din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între parteneri europeni?

- 4) Există o discriminare indirectă pe criterii de sex, potrivit articolului 14 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/54/CE ⁽³⁾ din 5 iulie 2006 privind principiul egalității de șanse, în cazul în care lucrătorii care iau concediul pentru creșterea copilului pentru o perioadă de doi ani permisă de lege pierd dreptul la concediu anual pentru anul precedent nașterii la terminarea concediului lor pentru creșterea copilului iar lucrătorii respectivi sunt în mare majoritate (97 %) femei?

⁽¹⁾ JO L 14, din 20 ianuarie 1998, p. 9, Ediție specială 05/vol. 5, p. 35.

⁽²⁾ JO L 175 din 17 iulie 1999, p. 43, Ediție specială 05/vol. 5, p. 129.

⁽³⁾ JO L 204 din 26 iulie 2006, Ediție specială 05/vol. 8, p. 262.

Acțiune introdusă la 12 noiembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-491/08)

(2009/C 44/45)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: D. Recchia, agent)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, în ceea ce privește proiectul de complex turistic „Is Arenas” din comuna Narbolia, care interesează habitatele și speciile prezente în situl ITB032229 „Is Arenas”,
- prin neadoptarea, anterior datei de 19 iulie 2006, a unor măsuri de protecție adecvate în raport cu obiectivul de conservare urmărit de directivă pentru protejarea interesului ecologic relevant, la nivel național, al SIC propus ITB032228 „Is Arenas”, în special prin neinterzicerea unei intervenții susceptibile să compromită semnificativ caracteristicile ecologice ale sitului, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile impuse de Directiva 92/43/CEE ⁽¹⁾;
- prin neadoptarea, ulterior datei de 19 iulie 2006, a măsurilor adecvate pentru a evita deteriorarea habitatelor naturale și a habitatelor speciilor, precum și perturbarea speciilor pentru care a fost desemnat SIC, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile impuse de articolul 6 alineatul (2) din Directiva 92/43/CEE;
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia cunoaște faptul că, în zona SIC Is Arenas, este în curs de finalizare un complex turistic care cuprinde, printre altele, un

teren de golf. Potrivit Comisiei, proiectul de infrastructură turistică pe SIC Is Arenas afectează îndeosebi zonele care garantează continuitatea ecologică între cele mai importante două păduri de pini. Prin urmare, acesta este de natură să aibă un impact negativ foarte puternic asupra acestor zone și în special asupra rolului lor de „legătură ecologică”.

Printre aspectele critice ale proiectului Comisia subliniază, în plus, reducerea și transformarea habitatelor originare, în special prin introducerea unor specii străine, precum gramineele terenului de golf, reducerea habitatelor, efectele de tasare și de compactare a solului, reducerea spațiilor, impactul provocat de aflutul de persoane care vin să se scalde asupra habitatelor din prima bandă de coastă, aspecte care au o importanță extremă întrucât privesc sistemele de dune și dimensiunea arborilor.

⁽¹⁾ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109).

Recurs introdus la 18 noiembrie 2008 de Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau și Francisco Javier Solana Ramos împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia) pronunțate la 18 septembrie 2008 în cauza T-47/05 (Angé Serrano și alții/Parlamentul European)

(Cauza C-496/08 P)

(2009/C 44/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau și Francisco Javier Solana Ramos (reprezentant: E. Boigelot, avocat)

Celelalte părți în proces: Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurenților

- Declararea recursului admisibil și fondat și, în consecință:
- în privința doamnei Angé Serrano, a domnului Bras și a domnului Orcajo Teresa, anularea hotărârii pronunțate, pe de o parte, în măsura în care în aceasta se consideră că nu este necesar ca Tribunalul să se pronunțe cu privire la acești recurenți referitor la primul lor motiv și, pe de altă parte, în măsura în care prin hotărâre se respinge solicitarea acestora de acordare de daune-interese;

- în privința domnului Decoutere, a domnului Hau și a domnului Solana Ramos, anularea punctelor 2 și 4 din dispozitivul hotărârii pronunțate și a motivelor cuprinse în aceste puncte;
- judecarea litigiului și admiterea acțiunii inițiale a recurenților formulată în cauza T-47/05;
- anularea deciziilor referitoare la încadrarea în grad a recurenților în urma intrării în vigoare a noului statut;
- obligarea Parlamentului European la plata de daune-interese, evaluate *ex aequo et bono* la 60 000 de euro pentru fiecare recurent;
- obligarea în orice caz a intimatului la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În hotărârea atacată, Tribunalul se pronunță asupra acțiunilor formulate de cei șase recurenți, toți funcționari ai Parlamentului European, care au reușit la concursuri interne efectuate în temeiul vechiului statut, dar a căror încadrare a fost modificată în urma intrării în vigoare a noului statut.

Primii trei recurenți invocă două motive în susținerea recursului lor.

Prin intermediul primului motiv, aceștia susțin că, că pronunțându-se în sensul lipsei necesității de a se pronunța, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și nu a respectat obligația de motivare. Într-adevăr, recurenții și-ar fi menținut interesul de a acționa în justiție în vederea anulării deciziilor de încadrare atacate, în pofida înlocuirii acestora prin deciziile individuale ulterioare datei de 30 martie 2006, în măsura în care Tribunalul însuși ar fi considerat că aceste noi decizii nu remediază pe deplin criticile recurenților, întrucât prin acestea nu se restabilește încadrarea într-un grad superior. În plus, deciziile atacate ar fi întemeiate pe articolele 2 și 8 din anexa XIII la noul statut, a căror legalitate ar fi, în opinia acestora, contestabilă.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, aceiași recurenți invocă faptul că Tribunalul nu a respectat obligația de motivare, respingând solicitarea acestora de daune-interese, deși încadrarea în grad potrivit noului statut i-ar situa la același nivel cu colegii care nu au reușit la concursul de trecere la o altă categorie și, în consecință, le-ar produce un prejudiciu grav.

Ultimii trei recurenți invocă un singur motiv în susținerea recursului lor, întemeiat pe nelegalitatea articolelor 2 și 8 din anexa XIII la noul Statut al funcționarilor.

În această privință, recurenții invocă, în primul rând, încălcarea de către Tribunal a drepturilor dobândite și a principiilor securității juridice și protecției încrederii legitime, în măsura în care acesta ar considera că încadrarea într-un grad superior după ce au reușit la concursuri desfășurate în temeiul vechiului statut nu constituie un drept dobândit și, în consecință, nu ar putea da naștere vreunei așteptări legitime.

În susținerea acestui motiv, recurenții invocă, în al doilea rând, că Tribunalul a încălcat principiul egalității de tratament în măsura în care, în urma reîncadrării în grad efectuate potrivit noului statut, aceștia ar fi tratați în mod identic cu colegii lor care nu au reușit la aceleași concursuri. În plus, Tribunalul ar fi aplicat un tratament diferit în privința unor situații identice, în măsura în care concluzionează că respectivii candidați care au reușit la același concurs nu constituie aceeași unică categorie, normele de încadrare în grad fiind diferite în funcție de data la care a avut loc încadrarea. Aplicarea unor dispoziții diferite în privința candidaților care au reușit la același concurs, și anume a articolului 2 alineatul (1) și a articolului 5 alineatul (4) din anexa XIII la noul statut, ar fi astfel contrară principiului egalității de tratament.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 24 noiembrie 2008 — Vera Mattner/Finanzamt Velbert

(Cauza C-510/08)

(2009/C 44/47)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Vera Mattner

Pârât: Finanzamt Velbert

Întrebarea preliminară

Articolele 39 CE și 43 CE, precum și articolul 56 CE coroborat cu articolul 58 CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale a unui stat membru în domeniul percepției impozitului pe donații care prevede, în cazul dobândirii pe calea donației a unui teren situat pe teritoriul național de către un nerezident, o reducere în valoare de numai 1 100 de euro în favoarea beneficiarului nerezident, în condițiile în care, pentru donația aceluiași teren, ar fi acordată o reducere de 205 000 de euro dacă donatorul sau beneficiarul ar fi locuit în statul membru în cauză la momentul efectuării donației?

Acțiune introdusă la 25 noiembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză**(Cauza C-512/08)**

(2009/C 44/48)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Rozet și E. Traversa, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că

- Prin condiționarea, în temeiul articolului R-332-4 din Codul securității sociale (Code de la sécurité sociale), a rambursării prestațiilor medicale accesibile în cabinetele din oraș care implică utilizarea aparatelor de radiofotografie prevăzute la punctul II al articolului R-712-2 din Codul sănătății publice (Code de la santé publique), de eliberarea unei autorizări prealabile
- prin neprevăderea la articolul R-332-4 sau în orice altă dispoziție din dreptul francez, a posibilității de a acorda pacientului, asigurat social la sistemul francez al asigurărilor sociale, o rambursare complementară în condițiile prevăzute la punctul 53 din Hotărârea din 12 iulie 2001, Vanbraekel și alții (C-368/98),

Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 din Tratatul CE;

— obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia invocă două motive în susținerea acțiunii formulate.

Prin intermediul primului motiv, Comisia contestă cerința impusă de pârâtă, privind obținerea unei autorizări prealabile pentru a se beneficia de rambursarea anumitor îngrijiri acordate în afara mediului spitalicesc, într-un alt stat membru. Dacă această cerință poate fi justificată atunci când se referă la prestații medicale acordate într-o unitate spitalicească, având în vedere necesitatea de a asigura atât accesul permanent și suficient la o gamă echilibrată de îngrijiri spitalicești de calitate, cât și controlul costurilor pe care le generează, apare disproporționată în ceea ce privește prestațiile din afara mediului spitalicesc. Mai multe elemente sunt de natură să limiteze impactul financiar eventual al eliminării autorizării prealabile, cum ar fi posibilitatea statelor membre de a stabili întinderea asigurării de boală de care beneficiază asigurații sau condițiile naționale de acordare a prestațiilor, cu condiția să nu fie nici discriminatorii, nici o piedică în calea liberei circulații a persoanelor.

Prin cel de al doilea motiv, Comisia regretă pe de altă parte inexistența în dreptul francez a unei dispoziții care să permită să se acorde pacientului, afiliat la sistemul de securitate socială francez, o rambursare complementară în condițiile prevăzute la punctul 53 din Hotărârea din 12 iulie 2001, Vanbraekel și alții, mai precis o rambursare care să corespundă diferenței față de cuantumul la care ar fi avut dreptul în cazul în care îngrijirile spitalicești i-ar fi fost acordate în propriul stat membru. În consecință, pacienții afiliați la respectivul regim de securitate socială nu beneficiază pe deplin de drepturile care le sunt recunoscute prin articolul 49 CE, astfel cum a fost interpretat de Curte.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) la 26 noiembrie 2008 — Procedură penală împotriva Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luís das Neves Palhota, Termiso Lda

(Cauza C-515/08)

(2009/C 44/49)

*Limba de procedură: olandeza***Instanța de trimitere**

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Părțile din acțiunea principală

Procedură penală împotriva Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luís das Neves Palhota, Termiso Lda

Întrebarea preliminară

Dispozițiile articolului 8 din Legea din 5 martie 2002 și ale articolelor 3, 4 și 5 din decretul regal din 29 martie 2002 (decret de punere în executare) încalcă articolele 49 CE și 50 CE, în măsura în care acestea impun angajatorilor străini care doresc să detașeze lucrători să transmită în prealabil o declarație de detașare la Oficiul de Supraveghere a Legilor Sociale, precum și să țină la dispoziția acestuia documente comparabile cu plata individuală sau cu fluturașul de salariu din Belgia, astfel încât accesul acestora la piața belgiană ar fi împiedicat sau cel puțin îngreunat?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Monomeles Protodikeio Athinon (Grecia) la 27 noiembrie 2008 — Archontia Koukou/Elliniko Dimosio

(Cauza C-519/08)

(2009/C 44/50)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Monomeles Protodikeio Athinon (Grecia)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Archontia Koukou

Pârât: Elliniko Dimosio

Întrebările preliminare

- 1) Clauza 5 din acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE trebuie interpretată în sensul că poate constitui un motiv obiectiv pentru încheierea de contracte sau de raporturi de muncă pe durată determinată succesive împrejurarea că aceste contracte au fost încheiate în temeiul unei dispoziții legale care prevede încheierea de contracte sau de raporturi de muncă pe durată determinată indiferent de faptul că, în realitate, acestea servesc la acoperirea unor nevoi permanente și durabile ale angajatorului?
- 2) Adăugarea, prin intermediul măsurilor adoptate pentru punerea în aplicare a clauzei 5 din acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, a unor criterii pentru constatarea abuzurilor (de exemplu, durata maximă a contractelor și numărul de reînnoiri în cadrul cărora este permisă angajarea, chiar și fără să existe un motiv obiectiv care să justifice încheierea sau reînnoirea contractelor sau a raporturilor de muncă pe durată determinată) constituie o diminuare nepermisă, în sensul clauzei 8 punctul 3 din acordul-cadru, a nivelului general de protecție preexistent Directivei 1999/70/CE, având în vedere că, sub regimul juridic anterior Directivei 1999/70/CE, unicul criteriu pentru constatarea abuzurilor era angajarea în temeiul unui contract sau al unui raport de muncă încheiat, fără un motiv obiectiv, pe durată determinată?
- 3) O prevedere care conține liste imprecise și nelimitative de excepții, cum sunt cele care figurează în dispozițiile permanente ale Decretului prezidențial nr. 164/2004, cu privire la limitele maxime stabilite în principiu pentru încheierea de contracte sau de raporturi de muncă pe durată determinată succesive constituie o măsură eficientă pentru prevenirea abuzurilor care rezultă din utilizarea de contracte sau de raporturi de muncă pe durată determinată succesive, în sensul clauzei 5 din acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată?
- 4) Pot fi considerate măsuri eficiente pentru prevenirea abuzurilor și pentru protecția împotriva acestora, în sensul clauzei 5 din acordul-cadru, măsuri precum cele în discuție în cauza principală, cuprinse în articolul 7 din Decretul prezidențial nr. 164/2004, în cazul în care:
 - a) acestea prevăd, ca mijloc de prevenire a abuzurilor și de protecție a lucrătorilor cu contract de muncă pe durată determinată, obligația angajatorului de a plăti salariul și „indemnizația de concediere” în caz de angajare abuzivă cu contracte de muncă pe durată determinată succesive, având în vedere că i) obligația de a plăti salariul și „indemnizația de concediere” este prevăzută de dreptul național în toate cazurile în care există un raport de muncă și nu urmărește în mod special să prevină abuzurile, în sensul acordului-cadru, și ii) în special obligația de a plăti o „indemnizație de concediere” la momentul rezilierii contractelor sau a raporturilor de muncă pe durată determinată reprezintă consecința aplicării clauzei 4 din acordul-cadru privind nediscriminarea lucrătorilor cu contract de muncă pe durată determinată în raport cu lucrătorii cu contract de muncă pe durată nedeterminată și
 - b) acestea prevăd, ca mijloc de prevenire a abuzurilor, aplicarea de sancțiuni organelor competente ale angajatorului, în măsura în care s-a constatat că sancțiuni identice sau similare care fuseseră prevăzute chiar și în trecut în ceea ce privește sectorul public erau inefficiente pentru prevenirea abuzurilor care rezultă din utilizarea de contracte sau de raporturi de muncă pe durată determinată succesive?
- 5) Constituie o transpunere corectă a Directivei 1999/70/CE în ordinea juridică elenă, chiar dacă sunt eficiente, măsuri precum cele cuprinse în articolul 11 din Decretul prezidențial nr. 164/2004, care au intrat în vigoare la 19 iulie 2004, respectiv după expirarea termenului stabilit de Directiva 1999/70/CE și cărora le-a fost conferită o retroactivitate de numai trei luni, astfel încât acestea privesc doar contractele sau raporturile de muncă pe durată determinată succesive care erau în desfășurare după 19 aprilie 2004 și nu se aplică, așadar, contractelor sau raporturilor de muncă pe durată determinată care au continuat să fie încheiate succesiv chiar și după expirarea termenului pentru transpunerea Directivei 1999/70/CE și înainte de 19 aprilie 2004?
- 6) În cazul în care s-ar considera că măsurile cuprinse în Decretul prezidențial nr. 164/2004 pentru punerea în aplicare a clauzei 5 din acordul-cadru nu sunt eficiente, instanța este ținută, în cadrul obligației sale de interpretare conformă a dreptului comunitar, să aplice conform Directivei 1999/70/CE dreptul elen preexistent decretului prezidențial (cum este articolul 8 alineatul 3 din Legea nr. 2112/1920), în temeiul căruia este posibilă asigurarea protecției reclamatei împotriva abuzurilor, într-un mod care să conducă la eliminarea consecințelor încălcării dreptului comunitar?
- 7) În cazul în care s-ar considera că măsurile cuprinse în Decretul prezidențial nr. 164/2004 nu sunt eficiente și că este necesar să se aplice regimul juridic preexistent (articolul 8 alineatul 3 din Legea nr. 2112/1920), în cadrul obligației de interpretare a dreptului național în conformitate cu dreptul comunitar, este compatibilă cu dreptul comunitar

interpretarea unor norme de rang superior din ordinea juridică națională (articolul 103 alineatul 8 din Constituție) în sensul că acestea interzic în mod absolut transformarea unor contracte pe durată determinată în contracte pe durată nedeterminată, chiar și în cazul în care se dovedește că, în realitate, aceste contracte au fost încheiate în mod abuziv, având ca temei juridic dispoziții care urmăresc să acopere nevoi excepționale și, în general, provizorii, deși acestea au servit la acoperirea unor nevoi permanente și durabile ale angajatorului din sectorul public (a se vedea Hotărârile nr. 19/2007 și nr. 20/2007 ale Secțiilor Unite ale Areios Pagos), fiind posibilă și interpretarea potrivit căreia această interdicție trebuie să se limiteze la contractele de muncă pe durată determinată care au fost încheiate în mod efectiv pentru a acoperi nevoi temporare, imprevizibile, urgente sau excepționale și să nu privească situațiile în care, în realitate, acestea au fost încheiate pentru a acoperi nevoi permanente și durabile (a se vedea Hotărârea nr. 18/2006 a Secțiilor Unite ale Areios Pagos)?

- 8) Este conform cu dreptul comunitar faptul că, după intrarea în vigoare a Decretului prezidențial nr. 164/2004, litigiile privind munca pe durată determinată și clauza 5 din acordul-cadru sunt supuse competenței exclusive a instanțelor administrative, atunci când aceasta face dificil accesul la justiție pentru lucrătorul cu contract de muncă pe durată determinată reclamant, având în vedere că, anterior adoptării Decretului prezidențial nr. 164/2004, toate litigiile privind munca pe durată determinată intrau în competența instanțelor civile, în cadrul procedurii prevăzute pentru litigiile de muncă, procedură mai favorabilă în ceea ce privește respectarea formelor, mai simplă, mai puțin costisitoare pentru lucrătorul cu contract de muncă pe durată determinată și, în general, mai rapidă?

Acțiune introdusă la 2 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-526/08)

(2009/C 44/51)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: S. Pardo Quintillán și N. von Lingen, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma în mod complet și corect articolelor 4 și 5, coroborate cu Anexa II A(1) și cu Anexa III 1(1), Anexa II A(5) și cu Anexa III 1(2), Anexa II A(2) și cu Anexa II A(6) la Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole ⁽¹⁾, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia invocă patru motive în susținerea acțiunii sale.

Prin intermediul primului motiv, Comisia reproșează pârâtului că nu a respectat modurile și perioadele de împrăștiere a îngrășămintelor, astfel cum se prevede în directivă. Într-adevăr, deși interzicerea împrăstierii, în anumite perioade, ar trebui să vizeze atât îngrășămintele organice, cât și cele chimice, reglementarea luxemburgheză ar menționa numai îngrășămintele organice. În plus, interzicerea împrăstierii în anumite perioade ar trebui să vizeze toate suprafețele agricole, inclusiv pajiștile, care sunt omise de măsurile naționale de transpunere. Reclamanta mai arată că reglementarea națională ar trebui să definească cu mai multă precizie cazurile care pot da loc unei derogări de la interdicția de împrăștiere, această ipoteză nefiind prevăzută de directivă.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta afirmă că reglementarea națională nu prevede cerința unei capacități minime de stocare a gunoierului de grajd pentru toate instalațiile, ci menționează numai instalațiile noi sau care trebuie modernizate. O astfel de transpunere nu ar fi conformă cu directiva în măsura în care și instalațiile existente ar prezenta riscuri de poluare. Reglementarea națională ar trebui așadar să impună o capacitate minimă de stocare pentru toate instalațiile.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, Comisia susține că legislația națională ar trebui să includă totalitatea fertilizanților în cadrul interdicției de împrăștiere pe solurile foarte abrupte, nu numai a celor de origine organică.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, se reproșează pârâtului că nu a adoptat măsuri suficiente privind tehnicile de împrăștiere, în special pentru a asigura o împrăștiere uniformă și eficientă a îngrășămintelor.

⁽¹⁾ JO L 375, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 81.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 2 decembrie 2008 — Friedrich Schulze, Jochen Kolenda, Helmar Rendenz/ Deutsche Lufthansa AG

(Cauza C-529/08)

(2009/C 44/52)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Friedrich Schulze, Jochen Kolenda, Helmar Rendenz

Pârâtă: Deutsche Lufthansa AG

Întrebările preliminare

- 1) O defecțiune tehnică din cauza căreia are loc o anulare, poate constitui o împrejurare excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) ⁽¹⁾?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ: noțiunea de împrejurare excepțională, care ia forma unei defecțiuni tehnice, cuprinde și deficiențele care au incidență asupra navigabilității aeronavei și a bunei desfășurări a zborului?
- 3) Operatorul efectiv de transport aerian a adoptat toate măsurile posibile în cazul în care a respectat programul de întreținere și de verificare al constructorului pentru aeronava respectivă, precum și normele de securitate și condițiile stabilite de autoritățile competente și de constructor, sau în cazul în care defecțiunea nu ar fi putut evitată nici dacă transportatorul ar fi urmărit și respectat programul sau instrucțiunile în cauză?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a treia întrebare: aceste condiții sunt suficiente pentru ca operatorul de transport aerian să fie scutit de obligația de a acorda compensări sau trebuie să se ceară, în plus, dovada că anularea, respectiv blocarea la sol a aeronavei respective și suprimarea zborului în lipsa unui avion de înlocuire, nu ar fi putut fi evitate nici în cazul în care ar fi fost adoptate toate măsurile posibile?

⁽¹⁾ JO 2004 L 46, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 3 decembrie 2008 — TNT Express Nederland BV/AXA Versicherung AG

(Cauza C-533/08)

(2009/C 44/53)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: TNT Express Nederland BV

Pârâtă: AXA Versicherung AG

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 71 alineatul (2) teza introductivă și litera (b) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 44/2001 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că (i) dispozițiile din Regulamentul nr. 44/2001 referitoare la recunoașterea și executarea hotărârilor nu se aplică în raport cu reglementarea corespunzătoare a unei convenții speciale în cazul în care reglementarea cuprinsă în convenția specială prevede aplicarea exclusivă sau (ii) în cazul în care condițiile privind recunoașterea și executarea hotărârilor prevăzute de convenția specială și de Regulamentul nr. 44/2001 se aplică concomitent, condițiile prevăzute în convenția specială trebuie aplicate în orice situație, iar condițiile prevăzute de Regulamentul nr. 44/2001 sunt inaplicabile, chiar și în cazul în care convenția specială nu prevede exclusivitatea față de alte dispoziții internaționale privind recunoașterea și executarea hotărârilor?
- 2) În vederea prevenirii unor decizii divergente în situația menționată la prima întrebare în cazul unor dispoziții care coexistă, Curtea de Justiție este competentă să interpreteze — în mod imperativ pentru instanțele din statele membre — Convenția referitoare la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele (CMR), semnată la Geneva la 19 mai 1956, în măsura în care este invocat domeniul reglementat la articolul 31 din această convenție?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, precum și la prima întrebare punctul (i) recunoașterea și executarea hotărârilor, reglementate la articolul 31 paragrafele (3) și (4) din Convenția CMR, trebuie interpretate în sensul că nu prevede aplicarea exclusivă și că posibilitatea aplicării altor reglementări internaționale privind executarea hotărârilor, precum Regulamentul nr. 44/2001, care să permită recunoașterea sau executarea hotărârilor?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare punctul (ii), precum și la a doua întrebare Hoge Raad adresează trei întrebări suplimentare în vederea examinării în continuare a recursului:

- 4) Articolul 31 paragrafele (3) și (4) din Convenția CMR autorizează instanța din statul solicitat sesizat cu o cerere de declarare a unei decizii ca fiind executorie să se pronunțe cu privire la competența internațională a instanței din statul de origine pentru soluționarea litigiului?
- 5) Articolul 71 alineatul (1) din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că, în cazul coexistenței normelor privind litispendența prevăzute de Convenția CMR și de Regulamentul nr. 44/2001, norma privind litispendența prevăzută de Convenția CMR are prioritate față de norma privind litispendența prevăzută de Regulamentul nr. 44/2001?
- 6) În speță, cererea de constatare introdusă în Țările de Jos și cererea de despăgubiri introdusă în Germania privesc „aceeași cauză”, în sensul articolului 31 paragraful (2) din Convenția CMR?

(¹) Regulamentul nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001 L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 3 decembrie 2008 — KLG Europe Eersel BV/Reedereikontor Adolf Zeuner GmbH

(Cauza C-534/08)

(2009/C 44/54)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: KLG Europe Eersel BV

Pârâtă: Reedereikontor Adolf Zeuner GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Noțiunea „între aceleași părți”, prevăzută la articolul 34 teza introductivă și punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001 (¹), face trimitere la normele privind extinderea subiectivă a efectului hotărârilor judecătorești din statele membre vizate sau are în vedere o precizare specifică regulamentului cu privire la extinderea subiectivă a efectului hotărârilor concurente?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este acela că prin noțiunea „aceleași părți” se are în vedere o precizare

specifică regulamentului cu privire la extinderea subiectivă a efectului hotărârilor concurente, este necesar:

- (i) ca interpretarea acestei noțiuni, prevăzute la articolul 34 alineatul (1) teza introductivă și punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001, să se refere la interpretarea dată de Curtea de Justiție a Comunităților Europene în Hotărârea din 19 mai 1998 în cauza C-351/96 (Drouot Assurances, Rec., p. I-3075) noțiunii „între aceleași părți” în sensul articolului 21 din Convenția de la Bruxelles, devenit articolul 27 din Regulamentul nr. 44/2001 și
- (ii) să se considere K-Line, care era parte în procesul desfășurat la Rotterdam, însă nu era parte în procesul desfășurat la Düsseldorf din cauza încetării mandatului, ca fiind „aceeași parte” ca și Zeuner, care era parte în procesul desfășurat la Düsseldorf, însă nu era parte în procesul desfășurat la Rotterdam?
- 3) În vederea admiterii apelului întemeiat pe motivul de refuz prevăzut la articolul 34 teza introductivă și punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001, este necesar ca:
- (i) hotărârea pronunțată în statul membru solicitat să aibă autoritate de lucru judecat?
- (ii) hotărârea pronunțată de statul membru solicitat să fie anterioară depunerii cererii introductive de declarare a exequatur-ului sau să fie anterioară declarării exequatur-ului?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 20 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001 L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 4 decembrie 2008 — Staatssecretaris van Financiën/X

(Cauza C-536/08)

(2009/C 44/55)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Staatssecretaris van Financiën

Pârât: X

Întrebările preliminare

Articolul 17 alineatele (2) și (3) și articolul 28b A alineatul (2) din A șasea directivă ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că, dacă, potrivit primului paragraf al acestui din urmă articol, locul unei achiziții intracomunitare de bunuri este considerat a fi situat pe teritoriul statului membru care a emis numărul de identificare în scopuri de TVA sub care a efectuat achiziția persoana care a achiziționat bunurile, această persoană are dreptul de a deduce imediat TVA datorat astfel în acest stat?

⁽¹⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

Recurs introdus la 3 decembrie 2008 de Kahla/Thüringen Porzellan GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 24 septembrie 2008 în cauza T-20/03, Kahla/Thüringen Porzellan GmbH, susținută de Freistaat Thüringen și de Republica Federală Germania/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-537/08 P)

(2009/C 44/56)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (reprezentanți: M. Schütte, S. Zühlke, und P. Werner, avocați)

Celelalte părți în proces: Freistaat Thüringen, Republica Federală Germania, Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 24 septembrie 2008 în cauza T-20/03, Kahla/Thüringen Porzellan GmbH/Comisia Comunităților Europene, în ceea ce privește măsurile 15 și 26, precum și decizia referitoare la cheltuielile de judecată;
- anularea articolului 1 alineatul (2) literele (d) și (g) și a articolului 2 din Decizia 2003/643/CE a Comisiei din 13 mai 2003 privind ajutorul de stat acordat de Germania în favoarea Kahla Porzellan GmbH și în favoarea Kahla/Thüringen Porzellan GmbH ⁽¹⁾, în ceea ce privește măsurile 15 și 26 sau, în orice caz, în ceea ce privește recuperarea ajutoarelor prevăzute de măsurile 15 și 26;

— în subsidiar, anularea deciziei atacate în măsura în care prin aceasta se constată că valoarea totală a subvențiilor pentru promovarea ocupării forței de muncă reprezintă un avantaj în favoarea reclamantei și, prin urmare, aceste subvenții trebuie recuperate;

— obligarea intimetei părâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Obiectul prezentului recurs îl constituie Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță prin care s-a respins acțiunea recurentei împotriva Deciziei 2003/643/CE a Comisiei din 13 mai 2003 privind ajutorul de stat acordat de Germania în favoarea Kahla Porzellan GmbH și în favoarea Kahla/Thüringen Porzellan GmbH, în măsura în care această decizie se referă la ajutoarele financiare acordate în favoarea Kahla/Thüringen Porzellan GmbH.

În susținerea recursului, recurenta invocă două motive principale de recurs și un motiv subsidiar de recurs. În opinia recurentei, hotărârea încalcă dreptul comunitar, întrucât se întemeiază pe o aplicare greșită a principiilor fundamentale ale securității juridice și protecției încrederii legitime. Totuși, în măsura în care Curtea de Justiție nu ar admite aceste motive de recurs, anumite constatări cuprinse în hotărâre ar reprezenta o încălcare a articolului 87 alineatul (1) CE.

Cu privire la primul motiv principal de recurs, hotărârea Tribunalului a încălcat principiul securității juridice întrucât a constatat că schema de ajutor aprobată de Comisie privind programul în favoarea investițiilor întreprinderilor mici și mijlocii (IMM) nu se aplica întreprinderilor aflate în dificultate, iar schema de ajutor acordată în temeiul articolului 249h din Arbeitsförderungsgesetz (Legea privind promovarea ocupării forței de muncă, denumită în continuare „AFG”) și aprobată de Comisie excludea din domeniul de aplicare întreprinderile private.

Cu privire la al doilea motiv de recurs, hotărârea Tribunalului a încălcat principiul protecției încrederii legitime în măsura în care se constată că lipsa restricțiilor exprese din versiunea publicată în Jurnalul Oficial sau aduse la cunoștința publică într-un alt mod a deciziei Comisiei de aprobare a programului în favoarea investițiilor IMM, respectiv a deciziei prin care s-a constatat că articolul 249 din AFG nu reprezintă ajutor de stat, nu a putut întemeia încrederea legitimă a recurentei cu privire la legalitatea măsurilor și, prin urmare, recurenta ar fi putut să se informeze cu privire la legalitatea ajutorului prin consultarea documentelor publice accesibile.

În sfârșit, cu privire la al treilea motiv de recurs, în subsidiar, hotărârea Tribunalului a încălcat articolul 87 CE întrucât a constatat că, în lipsa efectuării unei evaluări a economiilor obținute în realitate de recurentă, în temeiul măsurii în cauză recurenta ar fi obținut un avantaj relevant având cuantumul subvenției acordate.

⁽¹⁾ JO L 227, p. 12.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 4 decembrie 2008 — Staatssecretaris van Financiën/Fiscale eenheid Facet BV/Facet Trading BV

(Cauza C-539/08)

(2009/C 44/57)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden.

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Staatssecretaris van Financiën

Pârâtă: Fiscale eenheid Facet BV/Facet Trading BV

Întrebările preliminare

Articolul 17 alineatele (2) și (3) și articolul 28b A alineatul (2) din A șasea directivă ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că, dacă, potrivit primului paragraf al acestui din urmă articol, locul unei achiziții intracomunitare de bunuri este considerat a fi situat pe teritoriul statului membru care a emis numărul de identificare în scopuri de TVA sub care a efectuat achiziția persoana care a achiziționat bunurile, această persoană are dreptul de a deduce imediat TVA datorat astfel în acest stat?

⁽¹⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

Acțiune introdusă la 4 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Cehă

(Cauza C-544/08)

(2009/C 44/58)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: N. Yerrell, L. Jelínek, agenți)

Pârâtă: Republica Cehă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se

conforma Directivei 2005/68/CE 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2005 privind reasigurarea și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 92/49/CEE ale Consiliului, precum și a Directivelor 98/78/CE și 2002/83/CE ⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Republica Cehă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 64 din această directivă;

— obligarea Republicii Ceha la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei în legislația internă a expirat la 10 decembrie 2007.

⁽¹⁾ JO L 323, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 7, p. 224.

Recurs introdus la 17 decembrie 2008 de Le Carbone Lorraine împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 8 octombrie 2008 în cauza T-73/04, Carbone Lorraine/Comisia

(Cauza C-554/08 P)

(2009/C 44/59)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Le Carbone Lorraine (reprezentanți: A. Winckler și H. Kanellopoulos, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

— Anularea în parte, în temeiul articolului 225 alineatul (1) CE și al articolului 61 din Statutul Curții de Justiție, a Hotărârii pronunțate de Tribunal la 8 octombrie 2008 în cauza T-73/04, Carbone Lorraine/Comisia;

— admiterea concluziilor prezentate în primă instanță de Le Carbone Lorraine și, în consecință, reducerea, în temeiul articolului 229 CE, a articolului 61 din Statutul Curții de Justiție și a articolului 17 din Regulamentul nr. 17/62 al Consiliului ⁽¹⁾, devenit articolul 31 din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽²⁾ al Consiliului, a amenzii aplicate societății Carbone Lorraine de către Comisie prin Decizia din 3 decembrie 2003, în cauza C.38.359 — produse pe bază de carbon și de grafit pentru aplicații electrice și mecanice ⁽³⁾;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului său, recurenta invocă patru motive.

Prin intermediul primului motiv, recurenta arată că Tribunalul a încălcat principiul caracterului personal al pedepselor, în măsura în care, potrivit acestei instanțe, Comisia nu este obligată să analizeze separat diferitele elemente ale încălcării deoarece exista o încălcare unică și o strategie globală urmată de toți membrii înțelegerii. În lipsa delimitării piețelor relevante ale produselor sau categoriilor de produse în discuție, o astfel de analiză globală a încălcării ar conduce la stabilirea cuantumului amenzii fără legătură cu încălcarea reală săvârșită în mod specific de fiecare dintre membrii înțelegerii.

Prin al doilea motiv, societatea recurentă susține că Tribunalul a denaturat decizia Comisiei, în măsura în care ar fi considerat că aceasta a ținut seama de impactul concret al înțelegerii pe piața în discuție pentru a determina cuantumul amenzii, în timp ce Comisia însăși ar fi apreciat, atât în Decizia din 3 decembrie 2003, cât și în cursul ședinței de la Tribunal, că acest impact nu putea fi cuantificat cu precizie. Într-adevăr, încălcarea a fost calificată ca „foarte gravă” numai în temeiul naturii sale și a amploarei sale geografice.

Prin al treilea motiv, recurenta invocă încălcarea de către Tribunal a principiului egalității de tratament, în măsura în care acesta ar fi confirmat refuzul Comisiei de a-i acorda o reducere suplimentară a amenzii în temeiul comunicării privind cooperarea, în timp ce, pe de altă parte, această reducere ar fi fost acordată altor două societăți concurente ale recurente. Astfel, cooperarea strânsă și constantă a acesteia din urmă pe parcursul procedurii nu ar fi fost luată în considerare în mod suficient și nu ar fi fost recompensată de către Tribunal.

În sfârșit, prin al patrulea și ultimul motiv, Carbone Lorraine denunță încălcarea principiilor proporționalității și egalității de tratament de către Tribunal, în măsura în care acesta ar fi considerat că recurenta nu poate beneficia de o reducere a amenzii în temeiul dificultăților financiare grave pe care le traversa, în timp ce, cu toate acestea, același factor ar fi fost considerat suficient pentru reducerea amenzii aplicate unei alte societăți concurente.

(¹) Regulamentul nr. 17/62 al Consiliului din 7 februarie 1962, Primul regulament de punere în aplicare a articolelor 85 și 86 din tratat (JO 13, p. 204, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 3).

(²) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

(³) JO 2004, L 125, p. 45.

Acțiune introdusă la 16 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-556/08)

(2009/C 44/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: H. Støvlbæk și A.A. Gilly, agenți)

Pârât: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma pe deplin Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (¹), Regatul Unit nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul prevăzut pentru transpunerea directivei a expirat la 20 octombrie 2007.

(¹) JO L 255, p. 22.

Acțiune introdusă la 16 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-557/08)

(2009/C 44/61)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: L. Lozano Palacios și A. A. Gilly, agenți)

Pârât: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Concluziile reclamantei

- declararea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/35/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare sau, în orice caz, prin necomunicarea acestora către Comisie, Regatul Unit nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive
- obligarea Regatului Unit la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 1 aprilie 2007.

⁽¹⁾ JO L 255, p. 11, Ediție specială, 15/vol. 15, p. 158.

Recurs introdus la 19 decembrie 2008 de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 15 octombrie 2008 în cauza T-160/04, Potamianos/Comisia

(Cauza C-561/08 P)

(2009/C 44/62)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și D. Martin, agenți)

Cealaltă parte în proces: Gerasimos Potamianos

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 15 octombrie 2008 în cauza T-160/04;
- declararea inadmisibilității acțiunii domnului Gerasimos Potamianos;
- obligarea părților să își suporte propriile cheltuieli de judecată aferente prezentei proceduri și celei inițiate în fața Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene.

Motivele și principalele argumente

Prin recursul formulat, Comisia contestă calificarea dată de Tribunal notificării trimise pârâtului pentru a-i comunica nereînnoirea contractului de angajare a acestuia în calitate de agent temporar. Într-adevăr, această notificare ar fi fost interpretată de Tribunal drept o decizie distinctă a autorității împuternicite să încheie contractele de angajare. Or, ar rezulta în mod clar din jurisprudența Curții, în special din Hotărârea din 14 septembrie 2006, Fernández Gómez (C-417/05 P), că o astfel de notificare are o valoare pur informativă, numai clauza contractuală care menționează că, în momentul în care ajunge la termen, contractul nu va fi reînnoit, fiind un act cauzator de prejudiciu. Întrucât acest contract nu a fost atacat cu respectarea termenelor prevăzute de statut, Tribunalul ar fi trebuit să respingă acțiunea ca inadmisibilă.

Prin nerespectarea acestei jurisprudențe, Tribunalul ar crea așadar o insecuritate juridică atât pentru Tribunalul Funcției Publice, cât și pentru Comisie și pentru celelalte instituții care au încheiat contracte similare celui în cauză în prezenta speță.

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2008 — Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-566/08)

(2009/C 44/63)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Parlamentul European (reprezentanți: R. Passos, G. Mazzini și D. Gauci, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

- Anularea, întrucât a încălcat Tratatul CE, a Deciziei 2008/780/CE a Consiliului din 29 septembrie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului privind pescuitul în sudul Oceanului Indian ⁽¹⁾;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Parlamentul European invocă un motiv unic în susținerea acțiunii sale, care se bazează pe temeiul juridic eronat al deciziei atacate. Potrivit reclamantului, într-adevăr, ar rezulta în mod clar atât din interpretarea articolului 300 CE cât și din conținutul acordului în discuție în prezenta cauză că acesta din urmă intră în categoria acordurilor de instituire a unui cadru instituțional specific prin organizarea procedurilor de cooperare. În consecință, decizia în litigiu ar fi trebuit adoptată în temeiul articolului 37 CE coroborat cu articolul 300 alineatul (2) primul paragraf prima teză și alineatul (3) *al doilea paragraf* CE — care prevăd avizul conform al Parlamentului European —, și nu în temeiul articolului 37 CE coroborat cu articolul 300 alineatul (2) primul paragraf prima teză și alineatul (3) *primul paragraf* CE care prevăd o simplă consultare a acestei instituții.

(¹) JO L 268, p. 27.

Acțiune introdusă la 19 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-567/08)

(2009/C 44/64)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: H. Støvlbæk și V. Peere, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- Constatarea că, prin faptul că nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (¹) și, în orice caz, prin faptul că nu le-a comunicat Comisiei, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2005/36/CE a expirat la 20 octombrie 2007. Or, la data introducerii prezentei acțiuni, pârâtul nu luase încă toate măsurile necesare pentru a transpune directiva sau, în orice caz, nu le comunicase Comisiei.

(¹) JO L 255, p. 22, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 3.

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei

(Cauza C-574/08)

(2009/C 44/65)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: V. Peere și P. Dejmek, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/70/CE a Comisiei din 1 august 2006 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește definiția „persoanelor expuse politic” și criteriile tehnice de aplicare a procedurilor simplificate de precauție privind clientela, precum și de exonerare pe motivul unei activități financiare desfășurate în mod ocazional sau la scară foarte limitată (¹) și, în orice caz, prin faptul că nu le-a comunicat Comisiei, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2006/70/CE a expirat la 15 decembrie 2007. Or, la data introducerii prezentei acțiuni, pârâta nu adoptase toate măsurile de transpunere necesare sau, în orice caz, încă nu le comunicase Comisiei.

(¹) JO L 214, p. 29, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 241.

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei

(Cauza C-575/08)

(2009/C 44/66)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: V. Peere și P. Dejmek, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind fuziunile transfrontaliere ale societăților comerciale pe acțiuni (¹), Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2005/56/CE a expirat la 14 decembrie 2007. Or, la data introducerii prezentei acțiuni, pârâtul nu adoptase toate măsurile de transpunere necesare sau, în orice caz, acesta încă nu le comunicase Comisiei.

(¹) JO L 310, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 107.

Recurs introdus la 24 decembrie 2008 de Christos Gogos împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 15 octombrie 2008 în cauza T-66/04, Christos Gogos/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-583/08 P)

(2009/C 44/67)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurent: Christos Gogos (reprezentanți: N. Korogiannakis și P. Katsimani, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- Anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță;
- anularea deciziei de încadrare a recurentului în gradul A7, precum și a Deciziei din 24 noiembrie 2003 de respingere a reclamației acestuia;
- exercitarea de către Curte a competenței de fond și atribuirea către recurent a unei despăgubiri în valoare de 538 121,79 euro pentru prejudiciul economic rezultat din comportamentul ilegal al Comisiei și din decizia care lezează, prejudiciu căruia reforma administrativă i-a întărit efectele pentru întreaga durată a vieții recurentului;
- acordarea unei despăgubiri de 50 000 de euro pentru întârzierea cu care a fost pronunțată hotărârea din primă instanță;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor suportate de recurent, atât în procedura în fața Tribunalului de Primă Instanță, cât și în procedura de recurs.

Motivele și principalele argumente

Prin recursul împotriva Hotărârii din 15 octombrie 2008 în cauza T-66/04, Christos Gogos/Comisia Comunităților Europene, recurentul Christos Gogos invocă, înainte de toate, două motive în susținerea concluziilor sale de anulare a hotărârii Tribunalului de Primă Instanță:

În primul rând, recurentul invocă lipsa motivării și caracterul eronat al acesteia pentru cinci dintre cele șase motive de anulare pe care acesta le invocase în primă instanță.

În al doilea rând, recurentul invocă faptul că durata lungă a procedurii în fața Tribunalului de Primă Instanță nu este justificată prin motive obiective. În plus, acesta a suferit un prejudiciu economic și daune morale ca urmare a acestei întârzieri.

**Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă
de Oberster Gerichtshof (Austria) la 24 decembrie 2008 —
Peter Pammer/Reederei Karl Schlüter GmbH & Co KG**

(Cauza C-585/08)

(2009/C 44/68)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Peter Pammer

Pârâtă: Reederei Karl Schlüter GmbH & Co KG

Întrebările preliminare

- 1) „O călătorie cu o navă cargou” constituie o călătorie cu un preț forfetar în sensul articolului 15 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾?
- 2) În cazul în care răspunsul la întrebarea 1) este afirmativ: faptul că pagina de internet a unei agenții poate să fie consultată on-line este suficient pentru a considera justificată constatarea conform căreia activitățile sunt „direcționate” în sensul articolului 15 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 44/2001?

⁽¹⁾ JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Government of Gibraltar și Regatul Unit/Comisia

(Cauzele T-211/04 și T-215/04) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Schema de ajutor notificată de Regatul Unit cu privire la reforma impozitului pe profit întreprinsă de guvernul Gibraltarului — Decizie care declară schema de ajutor incompatibilă cu piața comună — Selectivitate regională — Selectivitate materială”)

(2009/C 44/69)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant în cauza T-211/04: Government of Gibraltar (reprezentanți: M. Llamas, barrister, J. Temple Lang, solicitor, și A. Petersen, avocat, precum și, inițial, K. Nordlander și, ulterior, K. Karl, avocați)

Reclamant în cauza T-215/04: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: inițial, M. Bethell și E. Jenkinson, agenți, asistați de D. Anderson, QC, și de H. Davies, barrister, ulterior, E. Jenkinson, E. O'Neill și S. Behzadi-Spencer, agenți)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: N. Khan și V. Di Bucci, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantului în cauza T-211/04: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: inițial, M. Bethell, agent, asistat de D. Anderson, QC, și de H. Davies, barrister, ulterior, E. Jenkinson și E. O'Neill, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Spaniei (reprezentant: N. Díaz Abad, abogado del Estado)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2005/261/CE a Comisiei din 30 martie 2004 privind schema de ajutor pe care Regatul Unit intenționează să o pună în aplicare cu privire la reforma impozitului pe profit întreprinsă de guvernul Gibraltarului (JO 2005, L 85, p. 1).

Dispozitivul

- 1) Cauzele T-211/04 și T-215/04 sunt conexate în vederea pronunțării hotărârii.
- 2) Anulează Decizia 2005/261/CE a Comisiei din 30 martie 2004 privind schema de ajutor pe care Regatul Unit intenționează să o

pună în aplicare cu privire la reforma impozitului pe profit întreprinsă de guvernul Gibraltarului.

- 3) Comisia suportă cheltuielile de judecată ale guvernului Gibraltarului și pe cele ale Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord în cauza T-215/04, precum și propriile cheltuieli de judecată.
- 4) Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, în calitate de intervenient în cauza T-211/04, suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 5) Regatul Spaniei, în calitate de intervenient în cauzele T-211/04 și T-215/04, suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 217, 28.8.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Muñiz/Comisia

(Cauza T-144/05) ⁽¹⁾

(„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente referitoare la o reuniune a grupului de lucru al secției «Nomenclatura tarifară și statistică (mecanică/diverse)» a Comitetului Codului vamal — Refuzarea accesului — Excepție privind protecția procesului decizional”)

(2009/C 44/70)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Pablo Muñiz (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial B. Dehandschutter, ulterior L. Defalque, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Costa de Oliveira și I. Chatzigiannis, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei Comisiei din 3 februarie 2005 prin care se refuză acordarea accesului la anumite documente referitoare la reuniunea din septembrie 2004 a grupului de lucru al secției „Nomenclatura tarifară și statistică (mecanică/diverse)” a Comitetului Codului vamal

Dispozitivul

- 1) Decizia Comisiei din 3 februarie 2005 este anulată în măsura în care prin aceasta s-a refuzat accesul la documentele „TAXUD/1369/2003” privind sistemele „home cinema”, „TAXUD/974/2004” privind vehiculele mixte, „TAXUD/1342/2003”, „TAXUD/2465/2004” și „TAXUD/2495/2004” privind blocurile de alimentare de la rețea, „XXI/770/1998” privind mașinile de prelucrare automată a datelor incomplete și la procesul-verbal al reuniunii din septembrie 2004 a grupului de lucru al secției „Nomenclatura tarifară și statistică (mecanică/diverse)” a Comitetului Codului vamal (documentul „TAXUD/3010/2004 — anexa V”).
- 2) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra celorlalte capete de cerere.
- 3) Obligă Comisia la plata cheltuielilor de judecată efectuate de domnul Pablo Muñiz.

(¹) JO C 132, 28.5.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Componenta/Comisia

(Cauza T-455/05) (¹)

(„Ajutoare de stat — Sectorul metalurgiei — Achiziționarea unei participații deținute de o întreprindere într-o societate imobiliară și rambursarea unui împrumut acordat de această întreprindere societății imobiliare în schimbul unei investiții în întreprinderea respectivă — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună și prin care se impune recuperarea acestuia — Criteriul investitorului privat — Evaluarea acțiunilor unei societăți imobiliare — Evaluarea bunurilor imobiliare ale unei societăți — Obligație de motivare — Examinare din oficiu”)

(2009/C 44/71)

Limba de procedură: finlandeza

Părțile

Reclamantă: Componenta Oyj (Helsinki, Finlanda) (reprezentanți: M. Savola și A. Järvinen, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Giolito și M. Huttunen, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Finlanda (reprezentată inițial de E. Bygglin, A. Guimaraes-Purokoski și J. Heliskoski, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2006/900/CE a Comisiei din 20 octombrie 2005 privind ajutorul de stat pe care Republica

Finlanda l-a acordat întreprinderii Componenta Oyj cu titlu de ajutor pentru investiții (JO 2006, L 353, p. 36).

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia 2006/900/CE a Comisiei din 20 octombrie 2005 privind ajutorul de stat pe care Republica Finlanda l-a acordat întreprinderii Componenta Oyj cu titlu de ajutor pentru investiții.
- 2) Comisia va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată ale Componenta.
- 3) Republica Finlanda își va suporta propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 48, 25.2.2006.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — General Química/Comisia

(Cauza T-85/06) (¹)

(„Concurență — Înțelegeri — Sectorul produselor chimice pentru tratarea cauciucului — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Schimb de informații confidențiale și stabilirea prețurilor — Răspundere atribuită societății-mamă — Răspundere solidară — Amenzi — Comunicarea privind cooperarea”)

(2009/C 44/72)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: General Química, SA (Alava, Spania), Repsol Química, SA (Madrid, Spania) și Repsol YPF, SA (Madrid) (reprezentanți: J.M. Jiménez Laiglesia Oñate și J. Jiménez Laiglesia Oñate, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: F. Castillo de la Torre și F. Amato, ulterior F. Castillo de la Torre, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei 2006/902/CE a Comisiei din 21 decembrie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE împotriva Flexsys NV, Bayer AG, Crompton Manufacturing Co. Inc. (ex-Uniroyal Chemical Co. Inc.), Crompton Europe Ltd, Chemtura Corp. (ex-Crompton Corp.), General Química, SA, Repsol Química, SA și Repsol YPF, SA (Cauza COMP/F/ C.38.443 — Produse chimice pentru tratarea cauciucului) (JO 2006, L 353, p. 50), precum și, în subsidiar, reducerea amenzii aplicate reclamantelor

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) General Química, SA, Repsol Química, SA și Repsol YPF, SA suportă propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată efectuate de Comisie.

(¹) JO C 131, 3.6.2006.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Torres/OAPI — Bodegas Cándido (TORRE DE FRIAS)

(Cauza T-285/07) (¹)

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii verbale comunitare TORRE DE FRIAS — Mărci verbale naționale și internaționale anterioare TORRES și LAS TORRES — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie”)

(2009/C 44/73)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedés, Spania) (reprezentanți: E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Ceferino și A. Castán Pérez-Gómez, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: O. Mondéjar Ortuño și J. García Murillo, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Bodegas Cándido, SA. (Burgos, Spania) (reprezentanți: C. Hernández Hernández, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 27 iulie 2006 (cauza R 1069/2000-2) privind o procedură de opoziție între Miguel Torres, SA și Bodegas Cándido, SA.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

- 2) Obligă Miguel Torres, SA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 310, 16.12.2006.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Torres/OAPI — Vinícola de Tomelloso (TORRE DE GAZATE)

(Cauza T-286/06) (¹)

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale TORRE DE GAZATE — Mărci naționale și internaționale verbale anterioare TORRES și LAS TORRES — Motiv relativ de refuz — Lipsa unui risc de confuzie”)

(2009/C 44/74)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedés, Spania) (reprezentanți: E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Ceferino și A. Castán Pérez-Gómez, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: O. Mondéjar Ortuño și J. García Murillo, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Vinícola de Tomelloso, SCL (Tomelloso, Spania) (reprezentant: J. L. Casajuana Espinosa, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 27 iulie 2006 (cauza R 421/2004-2) privind procedura de opoziție dintre Miguel Torres, SA și Vinícola de Tomelloso, SCL

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Miguel Torres, SA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 310, 16.12.2006.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Torres/OAPI — Bodegas Peñalba Lopez (Torre Albéniz)

(Cauza T-287/06) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative comunitare Torre Albéniz — Marca figurativă comunitară anterioară TORRES — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie”)

(2009/C 44/75)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedés, Spania) (reprezentanți: E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Ceferino și A. Castán Pérez-Gómez, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: O. Mondéjar Ortuño și J. García Murillo, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Bodegas Peñalba Lopez, SL (Aranda de Duero, Spania) (reprezentanți: J. Calderón Chavero, T. Villate Consonni și M. Yañez Manglano, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 27 iulie 2006 (cauza R 597/2004-2) privind o procedură de opoziție între Miguel Torres, SA et Bodegas Peñalba Lopez, SL.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Miguel Torres, SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 310, 16.12.2006.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Torres/OAPI — Gala-Salvador Dalí (TG Torre Galatea)

(Cauza T-8/07) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative TG Torre Galatea — Marcă comunitară verbală anterioară TORRES 10 — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie”)

(2009/C 44/76)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedés, Spania) (reprezentanți: E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Ceferino și A. Castán Pérez-Gómez, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: O. Mondéjar Ortuño, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Fundación Gala-Salvador Dalí (Figueras, Spania) (reprezentanți: A. Segura Roda și M. Teixidor Jufresa, avocați)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 24 octombrie 2006 (cauza R 168/2006-2) privind procedura de opoziție între Miguel Torres, SA și Fundación Gala-Salvador Dalí.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Miguel Torres, SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 56, 10.3.2007.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Torres/OAPI — Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés (TORRE DE BENÍTEZ)

(Cauza T-16/07) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale TORRE DE BENÍTEZ — Mărci anterioare naționale, comunitare și internaționale verbale și figurative ce reprezintă mai multe turnuri — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie”)

(2009/C 44/77)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedés, Spania) (reprezentanți: E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Ceferino și A. Castán Pérez-Gómez, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: O. Mondéjar Ortuño, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés (Cuenca, Spania) (reprezentant: C. Hernández Hernández, avocat)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 noiembrie 2006 (cauza R 36/2006-2) privind procedura de opoziție între Miguel Torres, SA și Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Miguel Torres, SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 82, 14.4.2007.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Belgia și Comisia/Genette

(Cauzele conexate T-90/07 P și T-99/07 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Pensii — Transferul drepturilor de pensie naționale — Decizie prin care se refuză retragerea unei cereri de transfer și introducerea unei noi cereri de transfer — Competența Tribunalului Funcției Publice — Modificarea obiectului litigiului — Inadmisibilitatea acțiunii în primă instanță”)

(2009/C 44/78)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurente: Regatul Belgiei (reprezentanți: L. Van den Broeck și C. Pochet, agenți, asistați de L. Markey, avocat) și Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: V. Joris și D. Martin, agenți)

Cealaltă parte în proces: Emmanuel Genette (Gorze, Franța) (reprezentant: M.-A. Lucas, avocat)

Obiectul

Două recursuri formulate împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 16 ianuarie 2007, Genette/Comisia (F-92/05, nepublicată încă în Repertoriu), prin care se solicită anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene din 16 ianuarie 2007, Genette/Comisia (F-92/05, nepublicată încă în Repertoriu).
- 2) Respinge ca inadmisibilă acțiunea formulată de domnul Genette în fața Tribunalului Funcției Publice în cauza F-92/05.
- 3) Domnul Genette suportă propriile cheltuieli de judecată aferente atât procedurii în fața Tribunalului Funcției Publice, cât și prezentei proceduri.
- 4) Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată aferente atât procedurii în fața Tribunalului Funcției Publice, cât și prezentei proceduri.
- 5) Regatul Belgiei suportă propriile cheltuieli de judecată aferente atât procedurii în fața Tribunalului Funcției Publice, cât și prezentei proceduri.

⁽¹⁾ JO C 117, 29.5.2007.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Lofaro/Comisia**(Cauza T-293/07 P) ⁽¹⁾****(„Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Termen de contestare — Data introducerii contestației — Primire de către administrație — Principiul securității juridice”)**

(2009/C 44/79)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Alessandro Lofaro (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: J.-L. Laffineur, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și K. Herrmann, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 24 mai 2007, Lofaro/Comisia (F-27/06 și F-75/06, nepublicată încă în Repertoriu), prin care se urmărește anularea acestei ordonanțe

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Domnul Alessandro Lofaro suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisie în cadrul prezentei proceduri.

⁽¹⁾ JO C 223, 22.9.2007.**Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 3 decembrie 2008 — RSA Security Ireland/Comisia Comunităților Europene****(Cauza T-227/06) ⁽¹⁾****(„Acțiune în anulare — Tariful vamal comun — Clasificare în Nomenclatura combinată — Persoană care nu este vizată în mod individual — Inadmisibilitate”)**

(2009/C 44/80)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: RSA Security Ireland (Shannon, Irlanda) (reprezentanți: B. Conway, barrister, și S. Daly, solicitor)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: X. Lewis și J. Hottiaux, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Regulamentului (CE) nr. 888/2006 al Comisiei din 16 iunie 2006 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată (JO L 165, p. 6, Ediție specială, 02/vol. 20, p. 136).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă. RSA Security Ireland est condamnée aux dépens.
- 2) Obligă RSA Security Ireland Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 249, 14.10.2006.**Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 2 decembrie 2008 — Longevity Health Products/OAPI — Hennig Arzneimittel (Cellutrim)****(Cauza T-169/07) ⁽¹⁾****(„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală Cellutrim — Marca națională anterioară Cellidrin — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată”)**

(2009/C 44/81)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Longevity Health Products, Inc. (Nassau, Bahamas) (reprezentant: J. Korab, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Hennig Arzneimittel GmbH & Co. KG (Flörsheim, Germania) (reprezentanți: S. Ziegler, C. Kleiner și F. Dehn, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 7 martie 2007 (cauza R 1123/2006-1) referitoare la o procedură de declarare a nulității între Celltech Pharma GmbH & Co. KG, ulterior Hennig Arzneimittel GmbH & Co. KG, pe de o parte și Longevity Health Products, Inc., pe de altă parte

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Longevity Health Products, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 155, 7.7.2007.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 3 decembrie 2008 — RSA Security Ireland/Comisia

(Cauza T-210/07) (¹)

(„Acțiune în anulare — Tariful vamal comun — Furnizarea informațiilor tarifare obligatorii — Competența autorităților vamale naționale — Act care nu poate fi supus unei căi de atac — Inadmisibilitate”)

(2009/C 44/82)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: RSA Security Ireland Ltd (Shannon, Irlanda) (reprezentanți: B. Conway, barrister și S. Daly, solicitor)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: S. Schønberg și D. Lawunmi, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a unei decizii pretins adoptate de Comisie și comunicate reclamantei prin mesajul electronic al Irish Revenue Commissioners (autoritățile fiscale și vamale irlandeze) din 30 martie 2007, decizie care privește clasificarea unor mărfuri la o anumită poziție din Nomenclatura combinată.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă RSA Security Ireland la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 183, 4.8.2007.

Acțiune introdusă la 19 septembrie 2008 — ICF/Comisia

(Cauza T-406/08)

(2009/C 44/83)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Industries Chimiques du Fluor SA (ICF) (Tunis, Tunisia) (reprezentanți: M. van der Woude și T. Hennen, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei în privința reclamantei;
- în subsidiar, reducerea în mod substanțial a amenzii aplicate reclamantei;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamanta solicită anularea în parte a Deciziei C(2008) 3043 final a Comisiei din 25 iunie 2008 în cauza COMP/39.180 — Fluorură de aluminiu, prin care Comisia a constatat că anumite întreprinderi, între care reclamanta, au încălcat articolul 81 alineatul (1) CE și articolul 53 alineatul (1) din Acordul privind Spațiul Economic European, prin realizarea unei înțelegeri pe piața mondială a florurii de aluminiu, având ca obiectiv majorarea prețurilor, prin analizarea a diferite regiuni ale lumii, inclusiv Europa, pentru a stabili un nivel de preț general și, în anumite cazuri, pentru a conveni o împărțire a pieței, precum și prin schimbarea de informații comerciale sensibile.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă patru motive întemeiate pe:

- o încălcare a dreptului la apărare și a articolului 27 din Regulamentul nr. 1/2003 (¹), în măsura în care încălcarea prezentată în comunicarea privind obiecțiunile diferea de cea reținută în final în decizia atacată, iar decizia atacată s-ar întemeia pe documente care nu sunt menționate în comunicarea privind obiecțiunile;
- o încălcare a articolul 81 alineatul (1) CE, întrucât în cadrul deciziei atacate se realizează o încadrare juridică greșită a faptelor imputate reclamantei, un schimb de informații ocazional fiind calificat în mod eronat drept acord și/sau practică concertată în sensul articolul 81 alineatul (1) CE. În plus, în opinia reclamantei, situația de fapt în litigiu nu pot fi calificat în nici un caz drept încălcare unică și continuă;

- o încălcare a articolului 23 din Regulamentul nr. 1/2003 și a principiului încrederii legitime la momentul stabilirii cuantumului amenzii, în măsura în care Comisia ar fi dovedit o aplicare greșită a liniilor directoare privind calculul amenzilor: (i) întrucât nu s-a întemeiat pe cifra de afaceri controlată și (ii) întrucât nu a apreciat valoarea totală a vânzărilor de bunuri sau de servicii legate de încălcare în sectorul geografic. În plus, Comisia ar fi săvârșit o eroare de încadrare a faptelor. În sfârșit, în susținerea cererii sale de reducere a amenzii, reclamanta invocă cota de piață redusă cumulată de părțile la înțelegere și lipsa de punere în aplicare;
- o încălcare a Acordului euromediteranean încheiat cu Tunisia ⁽¹⁾, pentru motivul că, în speță, Comisia ar fi aplicat exclusiv dispozițiile de concurență comunitare, deși normele de concurență din Acordul eurpmediteranean sunt aplicabile, chiar și în paralel cu normele de concurență comunitare. În opinia reclamantei, Comisia ar fi trebuit să consulte Comitetul de asociere EU/Tunisia, astfel cum impune articolul 36 din acord. În plus, reclamanta susține că abordarea unilaterală urmată de Comisie ar fi contrară principiului curtoaziei internaționale, precum și obligației sale de asistență.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

⁽²⁾ Acordul euromediteranean de instituire a unei asocieri între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Tunisiană, pe de altă parte (JO 1998, L 97, p. 2).

Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2008 — Volkswagen/OAPI — Deutsche BP (SunGasoline)

(Cauza T-502/08)

(2009/C 44/84)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Volkswagen AG (Wolfsburg, Germania) (reprezentanți: H.-P. Schrammek, C. Drzymalla și S. Risthaus, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Deutsche BP AG (Gelsenkirchen, Germania)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 19 septembrie 2008 în cauza R-513/2007-4 și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Reclamanta

Marca comunitară vizată: Marca verbală „SunGasoline” pentru produse și servicii din clasele 4, 7, 12, 35, 37 și 39 (cererea de înregistrare nr. 3 418 647)

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Deutsche BP AG

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: Cuvântul german „GASOLIN” (marca înregistrată nr. 763 901) pentru produse din clasa 4

Decizia diviziei de opoziție: Respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: Admite recursul pentru anumite produse din clasa 4

Motivele invocate: Încălcarea articolului 15 alineatul (2) litera (b) coroborat cu articolul 43 alineatul (2) din Regulamentul nr. 40/94 ⁽¹⁾, întrucât nu a fost suficient dovedită utilizarea serioasă a mărcii invocate în sprijinul opoziției și încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, întrucât nu există niciun risc de confuzie între mărcile în cauză.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2008 — Rundpack/OAPI (reprezentarea unui pahar fără picior)

(Cauza T-503/08)

(2009/C 44/85)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Rundpack AG (reprezentant: R. Chmielewsky-Lehner, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei atacate (R 1400/2006-1) a OAPI din 3 septembrie 2008 și retrimiteră cererii de înregistrare a mărcii nr. 003 317 591 la OAPI, în vederea continuării procedurii de înregistrare și obligarea OAPI la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente litigiului, în special și a celor suportate în fața camerei de recurs;

— în subsidiar, anularea Deciziei OAPI din 3 septembrie 2008 și retrimiteră cererii de înregistrare a mărcii nr. 003 317 591 la OAPI, în vederea continuării procedurii de înregistrare cu o listă restrânsă de produse și obligarea OAPI la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente acestui litigiu, în special și a celor suportate în fața camerei de recurs.

Motivale și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca tridimensională „BECHER RUND” pentru produse din clasele 16, 17 și 20 (cerere de înregistrare nr. 3 317 591)

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivale invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾, întrucât marca a cărei înregistrare se solicită prezintă caracterul distinctiv minim cerut.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2008 — Mologen/OAPI (dSLIM)

(Cauza T-504/08)

(2009/C 44/86)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Mologen AG (Berlin, Germania) (reprezentant: C. Klages, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 17 septembrie 2008 în cauza R 1077/2007-4;
- obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne la plata cheltuielilor de judecată.

Motivale și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „dSLIM” pentru produse și servicii din clasele 1, 5, 10, 42 și 44 (cererea de înregistrare nr. 5 355 136)

Decizia examinatorului: respingerea cererii de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respingerea recursului

Motivale invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 40/94 ⁽¹⁾, întrucât, în opinia reclamantului, semnul nu este lipsit de caracter distinctiv și nici nu are caracter descriptiv.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11, p. 1, Ediție specială, p. 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 25 noiembrie 2008 — Nadine Trautwein Rolf Trautwein/OAPI (Hunter)

(Cauza T-505/08)

(2009/C 44/87)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Nadine Trautwein Rolf Trautwein GbR, Research and Development (Leopoldshöhe, Deutschland) (reprezentant: Rechtsanwalt C. Czychowski)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei primei camere de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 17 septembrie 2008 în cauza R 1733/2007-1, precum și a deciziei examinatorului din 17 septembrie 2008 și admiterea publicării cererii de înregistrare a unui mărci comunitare 4829347
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivale și principalele argumente

Marca comunitară vizată: mărci verbală „Hunter” pentru produse clasificate în clasele 18 și 25 (cerere de înregistrare 4829347)

Decizia examinatorului: respingerea cererii de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respingerea recursului

Motivale invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾, întrucât mărcii comunitare respective nu îi lipsește caracterul distinctiv necesar și nici nu este vorba de o indicație descriptivă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Recurs introdus la 25 noiembrie 2008 de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii pronunțate la 11 septembrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-135/07, Smadja/Comisia

(Cauza T-513/08 P)

(2009/C 44/88)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: K. Herrmann și D. Martin, agenți)

Cealaltă parte în proces: Daniele Smadja (New Delhi, India)

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 11 septembrie 2008 în cauza F-135/07;
- respingerea acțiunii formulate de doamna Smadja;
- stabilirea faptului că fiecare parte va suporta propriile cheltuieli de judecată efectuate în primă instanță, în fața Tribunalului Funcției Publice.

Motivele și principalele argumente

Prin prezentul recurs, Comisia solicită anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (TFP) din 11 septembrie 2008, pronunțată în cauza Smadja/Comisia, F-135/07, prin care TFP a anulat Decizia Comisiei din 21 decembrie 2006 care stabilește încadrarea inițială a reclamantei în gradul A*15 prima treaptă, ca urmare a Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 29 septembrie 2005, pronunțată în cauza T-218/02, Napoli Buzzanca/Comisia.

În susținerea recursului, Comisia invocă un singur motiv întemeiat pe o eroare de drept în interpretarea principiului proporționalității.

În cadrul celor trei aspecte ale motivului, Comisia susține că:

- principiul proporționalității nu ar putea fi invocat atunci când dispoziții statutare precum articolele 3 și 4 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene interzic Comisiei să adopte acte de numire cu caracter retroactiv;
- principiul proporționalității nu ar putea nega autoritatea de lucru judecat de care se bucură hotărârea Tribunalului de Primă Instanță;

- principiul proporționalității nu ar putea fi invocat atunci când dispoziții statutare precum articolul 5 alineatul 5 din Anexa XIII, coroborat cu articolul 46 alineatul (1) litera (a) din Statutul funcționarilor Comunităților Europene exclud încadrarea într-o treaptă superioară primei trepte.

Acțiune introdusă la 19 noiembrie 2008 — Mauerhofer/Comisia

(Cauza T-515/08)

(2009/C 44/89)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Volker Mauerhofer (Viena, Austria) (reprezentant: J. Schartmüller, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- în primul rând, anularea actului atacat în măsura în care îl privește pe reclamant;
- în al doilea rând, sau în subsidiar față de cererea de anulare, constatarea răspunderii extracontractuale a pârâtei ca urmare a adoptării ilegale a actului atacat;
- obligarea pârâtei la plata către reclamant, ca urmare a adoptării actului atacat, a sumei de 5 500 de euro pentru prejudiciile extracontractuale suferite și a unor dobânzi la o rată anuală de 4 % începând cu 4 noiembrie 2008 și până la pronunțarea unei hotărâri definitive în prezenta cauză.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul solicită anularea Deciziei Comisiei din 9 septembrie 2008 prin care s-a adoptat o măsură administrativă de reducere a numărului de zile de lucru remunerate acordate reclamantului pentru a îndeplini sarcinile care rezultă pentru acesta din contractul de expertiză MC/5043/025/001/2008 semnat între reclamant și responsabilul de proiect pentru participarea la proiectul „Value Chain Mapping Analysis”, realizat în temeiul contractului-cadru „EuropeAid/123314/C/SER/multi” desfășurat în Bosnia și Herțegovina, semnat între responsabilul de proiect și Comisie. În plus, reclamantul solicită repararea prejudiciului suferit ca urmare a actului atacat.

În sprijinul cererii sale, reclamantul invocă următoarele motive:

În primul rând, reclamantul susține că actul atacat a fost adoptat de către Comisie cu încălcarea cerinței procedurale a unei propuneri scrise a responsabilului de proiect anterioare adoptării deciziei Comisiei, astfel cum prevăd Condițiile generale și liniile directe specifice aplicabile proiectului de contract-cadru „Value Chain Mapping Analysis”.

În al doilea rând, reclamantul susține că actul atacat a fost adoptat cu încălcarea dreptului său de a fi ascultat de o autoritate imparțială.

În al treilea rând, acesta susține că actul atacat a fost adoptat cu încălcarea dreptului său de a face obiectul unei examinări realizate de o autoritate care nu se află în conflict de interese.

În continuare, reclamantul afirmă că, la adoptarea actului atacat, pârâta nu a calculat și nu a analizat corect și echitabil numărul de zile lucrătoare scăzute din numărul total de zile lucrătoare alocate reclamantului pentru îndeplinirea sarcinilor sale.

În sfârșit, reclamantul susține că, prin adoptarea actului atacat, Comisia și-a încălcat competențele, în măsura în care, la evaluarea numărului de zile lucrătoare alocate reclamantului, nu a luat în considerare erorile comise de responsabilul de proiect.

primul capăt de cerere de mai sus, care nu sunt accesibile acestuia prin intermediul sistemului medical național din statul său membru;

- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată rezonabile efectuate de reclamant în legătură cu introducerea acestei acțiuni.

Motivele și principalele argumente

În prezenta cauză, reclamantul a introdus o acțiune în răspundere extracontractuală în temeiul prejudiciilor pe care afirmă că le-a suferit din cauza refuzului pretins ilegal al Comisiei de a se conforma rezoluției adoptate în ședința plenară a Parlamentului European ⁽¹⁾ și de a asigura aplicarea de către Danemarca a dispozițiilor Directivei 96/29/EURATOM a Consiliului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante ⁽²⁾ lucrătorilor implicați în accidentul nuclear de la Thule din Groenlanda, printre care se numără și reclamantul.

⁽¹⁾ Raportul Parlamentului European din 20 aprilie 2007 privind consecințele accidentului aerian de la Thule din 1968 asupra sănătății publice (Petiția 720/2002) [2006/2012(INI)].

⁽²⁾ JO L 159, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 166.

Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2008 — Eriksen/Comisia

(Cauza T-516/08)

(2009/C 44/90)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Heinz Helmuth Eriksen (Ebeltoft, Danemarca) (reprezentant: I. Anderson, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- Obligarea Comisiei la plata către reclamant a sumei de 800 000 de euro sau orice altă sumă pe care Tribunalul o consideră justă și echitabilă pentru repararea *pretium doloris* și a prejudiciului de agrement trecute, prezente și viitoare cauzate de problemele grave de sănătate ale reclamantului, rezultând din refuzul arbitrar și ilicit al Comisiei de a asigura punerea în aplicare a unei supravegheri medicale a foștilor lucrători de la Thule pentru bolile și afecțiunile cauzate de iradiere;
- obligarea Comisiei la plata către reclamant sau centrelor de îngrijiri medicale ori prestatorilor de îngrijiri medicale a costurilor viitoare ale tratamentelor medicale și ale medicamentelor care urmăresc să atenueze sau să trateze problemele de sănătate ale reclamantului, la care se face referire în

Acțiune introdusă la 2 decembrie 2008 — AIB-Vinçotte Luxembourg/Parlamentul European

(Cauza T-524/08)

(2009/C 44/91)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: AIB-Vinçotte Luxembourg ASBL (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: R. Adam, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei Parlamentului European din 2 octombrie 2008 de respingere a ofertei prezentate de reclamantă în cadrul cererii de oferte nr. INLO — A — BATI LUX — 07 268 & 271 — 00, în vederea renovării și extinderii clădirii Konrad Adenauer din Luxemburg;
- recunoașterea în favoarea reclamantei a tuturor celorlalte drepturi, căi și mijloace legale precum și acțiuni în instanță, în special condamnarea Parlamentului European la repararea prejudiciului suferit;
- în orice caz, condamnarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă decizia Parlamentului European de respingere a ofertei sale, prezentate în cadrul cererii de oferte pentru lotul B al contractului privind proiectul de extindere și renovare a clădirii KAD din Luxemburg — Sarcini de organism de control agreat (JO 2008, S 193-254240).

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive, întemeiate pe:

- săvârșirea unei erori vădite de apreciere de către Parlamentul European în măsura în care i) asociația căreia i-a fost atribuit contractul nu ar dispune de acreditările necesare pentru îndeplinirea sarcinilor solicitate, astfel cum sunt prevăzute în caietul de sarcini, și ii) oferta acestei asociații ar indica un preț anormal de scăzut în raport cu criteriile din caietul de sarcini;
- o încălcare a obligației de motivare în măsura în care i) Parlamentul European nu ar fi precizat în ce constau avantajele concrete ale ofertei reținute, în raport cu oferta reclamantei, nepermițând așadar reclamantei să identifice rațiunile pentru care oferta sa nu a fost reținută și ii) reclamantei nu i s-a permis să afle dacă s-a reunit comitetul de evaluare și, eventual, care au fost concluziile acestuia;
- o încălcare a principiilor diligenței, bunei administrări și transparenței, deoarece Parlamentul European a omis să comunice, în termene rezonabile, explicațiile solicitate;
- o încălcare a prevederilor caietului de clauze administrative, în măsura în care nici decizia atacată și nici scrisorile ulterioare nu menționau căile de atac.

Acțiune introdusă la 1 decembrie 2008 — Poste Italiane/Comisia

(Cauza T-525/08)

(2009/C 44/92)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Poste Italiane SpA (Roma, Italia) (reprezentanți: A. Fratini, avocat, A. Sandulli, avocat, F. Filpo, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Admiterea acțiunii și, în consecință, anularea Deciziei din 16 iulie 2008 a Comisiei privind ajutorul C 42/2006 pe care Italia l-a pus în aplicare în vederea remunerării conturilor curente ale Poste Italiane la Trezoreria de Stat, nepublicată încă în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este formulată împotriva Deciziei din 16 iulie 2008 a Comisiei privind ajutorul de stat C 42/2006 pe care Italia l-a pus în aplicare în vederea remunerării conturilor curente ale Poste Italiane la Trezoreria de Stat. Această decizie a declarat ca fiind incompatibilă cu piața comună schema de ajutor privind remunerarea conturilor curente ale Poste Italiane la Trezoreria de Stat, prevăzută de Legea nr. 266 din 23 decembrie 2005 și de Convenția din 23 februarie 2006 dintre Ministerul Economiei și Finanțelor și Poste Italiane, pusă în mod nelegal în aplicare de Italia prin încălcarea articolului 88 alineatul (3) din tratat, și a dispus recuperarea ajutorului.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive:

- încălcarea articolului 253 și a articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE printr-o eroare vădită de apreciere cu privire la aplicarea, de către Comisie, a criteriului creditorului diligent care determină aplicarea unei dobânzi a creditorului privat;
- încălcarea articolului 87 alineatul (1) CE printr-o eroare vădită de apreciere în cadrul aprecierii investițiilor alternative. În această privință, reclamanta susține că, pe parcursul procedurii administrative, autoritățile italiene au evidențiat că parametrul vizat de Convenție, care face legătura între administrarea lichidităților provenite din veniturile obținute din activitățile poștale, instituie o penalitate față de Poste în raport cu posibilitatea câștigurilor care provin dintr-o administrare activă și nu îi procură așadar niciun „avantaj” în sensul articolului 87 din tratat.

Cu privire la acest aspect, reclamanta invocă relevanța studiului RBS și a opiniilor exprimate de intermediari financiari, precum și compararea cu administrările de tip trading system, cu administrarea lichidităților polițelor de asigurare Poste Vita, cu administrarea fondurilor Efiposte, societate franceză asupra căreia Poste își exercită controlul, și cu costul datoriei Trezoreriei.

- încălcarea articolului 253 și a articolului 87 alineatul (1) din tratat prin lipsa de motivare și eroarea vădită de apreciere, încălcarea articolului 12 prin discriminare, precum și încălcarea principiilor așteptării legitime și securității juridice în legătură cu lipsa analizei elementului ce constă într-un avantaj și a denaturării concurenței în contextul misiunii de serviciu universal îndeplinită de Poste;

- încălcarea principiilor generale ale încrederii legitime, securității juridice și proporționalității prin dispunerea recuperării pretinsului ajutor de la beneficiar.

Recurs introdus la 3 decembrie 2008 de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii pronunțate la 25 septembrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-44/05, Strack/Comisia

(Cauza T-526/08 P)

(2009/C 44/93)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: H. Krämer și B. Eggers)

Cealaltă parte în proces: Guido Strack (Köln, Germania)

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii pronunțate la 25 septembrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-44/05, Guido Strack/Comisia;
- Obligarea părâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este îndreptat împotriva Hotărârii pronunțate la 25 septembrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-44/05, Guido Strack/Comisia. Prin această hotărâre s-a anulat decizia Oficiului pentru Publicații Oficiale ale Comunităților Europene prin care a fost respinsă candidatura părâtului la postul de șef al unității „Licitații și contracte” iar Comisia a fost obligată să plătească o indemnizație de 2 000,00 euro pentru repararea unui prejudiciu moral.

Reclamanta invocă două motive în susținerea recursului.

1. *Încălcarea dreptului comunitar prin recunoașterea unui interes în exercitarea acțiunii în anulare*

Comisia critică mai întâi faptul că cererea de anulare a deciziei de respingere a fost declarată admisibilă în pofida lipsei unui interes în exercitarea acțiunii în anulare a deciziei de numire, deși o acțiune în despăgubire a fost introdusă în același timp. Potrivit Comisiei, aceasta ar constitui o eroare de drept și ar conduce eventual la incertitudini în privința măsurilor menționate la articolul 233 CE. În opinia acesteia, regula potrivit căreia

inadmisibilitatea acțiunii în anulare conduce în mod automat la inadmisibilitatea unei acțiuni în despăgubire care este direct legată de prima acțiune nu s-ar aplica din moment ce nu există riscul ca acțiunea în despăgubire să permită evitarea necesității unei proceduri precontencioase sau a altor condiții de admisibilitate și că, în consecință, o acțiune în despăgubire ar putea fi admisă chiar dacă acțiunea în anulare este inadmisibilă pentru lipsa unui interes în exercitarea acțiunii.

2. *Lipsa motivării privind interpretarea și aplicarea elementului constitutiv al prejudiciului moral*

În al doilea rând, în opinia Comisiei, Tribunalul ar fi comis o eroare la punctul 219 din hotărârea atacată întrucât a constatat că reclamantul ar fi suferit într-adevăr un prejudiciu moral din cauza faptului că ar fi fost privat de dreptul de a i se examina candidatura în condiții legale. Potrivit Comisiei, această concluzie implică în mod necesar că ilegalitatea unei decizii de respingere a unei candidaturi constituie în sine un prejudiciu moral. O astfel de interpretare nu ar respecta faptul că angajarea răspunderii extracontractuale a Comunității presupune îndeplinirea unui ansamblu de condiții privind ilegalitatea comportamentului reproșat instituțiilor, realitatea prejudiciului pretins și existența unei legături de cauzalitate între comportament și prejudiciul invocat.

Acțiune introdusă la 5 decembrie 2008 — Norilsk Nickel Harjavalta Oy și Umicore NV/Comisia

(Cauza T-532/08)

(2009/C 44/94)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Norilsk Nickel Harjavalta Oy (Harjavalta, Finlanda) și Umicore SA/NV (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: K. Nordlander, lawyer)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- Declararea cererii ca fiind admisibilă;
- anularea actelor atacate;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea introductivă, reclamantele solicită anularea intrării speciale pentru un grup de patru compuși ai carbonatului de nichel — hidroxicarbonat de nichel, carbonat de nichel pur și alți doi compuși (denumiți în continuare „carbonații de nichel”) — din Directiva 2008/58/CE ⁽¹⁾ („A treizecea directivă APT”), care reprezintă o adaptare la progresul tehnic (APT) a Directivei 67/548/CEE ⁽²⁾ (Directiva privind substanțele periculoase).

Principala susținere a reclamantelor este că clasificarea revizuită a carbonaților de nichel nu a fost bazată pe criteriile legale aplicabile. În opinia reclamantelor, clasificarea revizuită a carbonaților de nichel este contrară cerințelor Directivei privind substanțele periculoase întrucât nu a fost susținută de date și nu a reprezentat o adaptare la progresul tehnic. Se susține că, în schimb, Comisia a revizuit clasificarea carbonaților de nichel în baza unei evaluări a riscului carbonaților de nichel realizată pentru un scop diferit în temeiul Regulamentului (CE) nr. 793/93 ⁽³⁾ (denumit în continuare Regulamentul privind evaluarea riscului). Reclamantele susțin în continuare că în special Comisia s-a bazat pe o declarație derogatorie în care patru societăți private, inclusiv reclamantele, au solicitat permisiunea de a nu realiza anumite teste necesare potrivit Regulamentului privind evaluarea riscului. Această declarație, potrivit reclamantelor, nu a furnizat nicio informație pentru a susține vreuna dintre modificările din clasificarea carbonaților de nichel incluse în A treizecea directivă APT.

Astfel, reclamantele au solicitat anularea a două acte separate ale Comisiei Europene:

- clasificarea revizuită a carbonaților de nichel la intrarea 028-010-00-0 din anexa 1F la A treizecea directivă APT;
- decizia Comisiei de a folosi declarația derogatorie dată de reclamante în temeiul Regulamentului privind evaluarea riscului ca temei pentru intrarea atacată.

În susținerea solicitărilor lor, reclamantele invocă faptul că actele atacate nu sunt în conformitate cu cerințele Directivei privind substanțele periculoase pentru următoarele motive:

- a) actele atacate nu sunt în conformitate cu cerințele privind criteriile detaliate și datele științifice pentru clasificarea în fiecare clasă de pericol din Anexa VI la Directiva privind substanțele periculoase;
- b) prin adoptarea actelor atacate, Comisia nu a luat în considerare proprietățile intrinseci ale carbonaților de nichel în contextul manipulării și utilizării normale impuse de Directiva privind substanțele periculoase;
- c) actele atacate nu reprezintă o adaptare la progresul tehnic a Directivei privind substanțele periculoase și, prin urmare, nu au temei legal în dreptul comunitar;
- d) prin adoptarea deciziei atacate și prin întemeierea intrării atacate pe evaluarea riscului carbonaților de nichel în temeiul Regulamentului privind evaluarea riscului, mai degrabă decât să aplice criteriile de clasificare din articolul 4 și din anexa VI, Comisia și-a depășit competențele în temeiul Directivei privind substanțele periculoase.

În plus, reclamantele solicită anularea clasificării revizuite a carbonaților de nichel din A treizecea directivă APT întrucât Comisia nu a prezentat motivele pe care s-a întemeiat, astfel cum impune articolul 253 CE.

⁽¹⁾ Directiva 2008/58/CE a Comisiei din 21 august 2008 de efectuare a celei de-a treizecea modificări, în vederea adaptării la progresul tehnic, a Directivei 67/548/CEE a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (JO L 246, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 67/548/CEE a Consiliului din 27 iunie 1967 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (JO L 196, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 1, p. 23).

⁽³⁾ Regulamentul (CEE) nr. 793/93 al Consiliului din 23 martie 1993 privind evaluarea și controlul riscurilor prezentate de substanțele existente (JO L 84, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 197).

Acțiune introdusă la 3 decembrie 2008 — Telekomunikacja Polska/Comisia

(Cauza T-533/08)

(2009/C 44/95)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Telekomunikacja Polska SA (Varșovia, Polonia)
(reprezanți: H. Romańczuk, M. Modzelewska de Raad și S. Hautbourg, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei K (2008) 4997 a Comisiei din 4 septembrie 2008, prin care întreprinderea Telekomunikacja Polska SA și toate întreprinderile controlate direct sau indirect de aceasta sunt obligate să se supună unei inspecții în temeiul articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului ⁽¹⁾;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei K (2008) 4997 a Comisiei din 4 septembrie 2008, prin care întreprinderea Telekomunikacja Polska SA și toate întreprinderile controlate direct sau indirect, total sau parțial de aceasta sunt obligate să se supună unei inspecții în temeiul articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului, în cadrul unei proceduri inițiate din cauza presupusei aplicări a unor practici contrare articolului 82 CE, în sectorul comunicațiilor electronice.

Reclamanta își întemeiază acțiunea pe următoarele motive:

În primul rând, reclamanta susține că decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea obligației de motivare corespunzătoare, prevăzute la articolul 253 CE și la articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului. Potrivit reclamantei, în această privință, Comisia nu a demonstrat în mod suficient că este în posesia unor informații și dovezi în temeiul cărora se poate admite în mod rezonabil că reclamanta a săvârșit încălcarea care i se reproșează. În afară de aceasta, potrivit reclamantei, în decizia Comisiei nu sunt menționate suficient de exact faptele pe care Comisia a intenționat să le examineze în cursul inspecției. În plus, potrivit reclamantei, Comisia a încălcat obligația de a menționa în decizia atacată caracteristicile esențiale ale încălcării reproșate reclamantei.

În al doilea rând, potrivit reclamantei, decizia atacată încalcă principiul proporționalității, deoarece Comisia nu a ales modul de efectuare a procedurii care să o afecteze cel mai puțin.

În al treilea rând, potrivit reclamantei, Comisia nu i-a asigurat dreptul la apărare, în special în legătură cu încălcările invocate de reclamantă cu privire la decizia atacată, în cadrul primului motiv. În acest context, reclamanta invocă faptul că nu a putut stabili cu claritate practicile care au făcut obiectul inspecției Comisiei și, prin urmare, nu a putut aprecia în mod corect dacă și în ce măsură controlul este îndreptățit și dacă în ce măsură reclamanta este obligată să coopereze cu Comisia pe parcursul inspecției.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p.1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Acțiune introdusă la 1 decembrie 2008 — Granuband/OAPI — Granuflex (GRANUFlex)

(Cauza T-534/08)

(2009/C 44/96)

Limba în care a fost formulată acțiunea: olandeza

Părțile

Reclamantă: Granuband BV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentant: M. Ellens, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Granuflex Ipari és Kereskedelmi Kft (Budapesta, Ungaria)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei OAPI din 15 septembrie 2008, transmisă la 24 septembrie 2008, sau modificarea acesteia pentru motivul încălcării dispozițiilor articolului 52 alineatul (1) și ale articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 40/94;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă GRANUFLEX pentru produse din clasele 17, 19 și 27 — marca comunitară nr. 943118

Titularul mărcii comunitare: Granuband B.V.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Granuflex Ipari és Kereskedelmi Kft

Dreptul asupra mărcii al părții care solicită declararea nulității: denumirea comercială GRANUFLEX pentru produse și servicii din clasele 17, 19, 27 și 37

Decizia diviziei de anulare: declară nulitatea mărcii comunitare

Decizia camerei de recurs: respinge recursul formulat de reclamantă

Motivele invocate: încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (c) și a articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 40/94.

Acțiune introdusă la 5 decembrie 2008 — Etimine și Etiproducs/Comisia

(Cauza T-539/08)

(2009/C 44/97)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Etimine SA (Bettembourg, Luxemburg) și Ab Etiproducs Oy (Espoo, Finlanda) (reprezentanți: C. Mereu și K. Van Maldegem, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- Declararea cererii ca admisibilă și fondată;
- anularea parțială a actului atacat prin anularea prin anularea intrărilor din anexa 1G la actul atacat privind următoarele substanțe:
 - acid boric; acid boric, brut natural,
 - trioxid de dibor; oxid de bor,

- tetraborat de disodiu, anhidru; acid boric, sare disodică; heptaoxid de tetrabor și disodiu, hidrat; acid ortoboric, sare de sodiu,
- tetraborat de disodiu decahidrat; borax decahidrat,
- tetraborat de disodiu pentahidrat; borax pentahidrat;
- în subsidiar, anularea parțială a actului atacat prin anularea intrărilor din anexa 1G la actul atacat privind următoarele substanțe:
 - trioxid de dibor; oxid de bor,
 - tetraborat de disodiu, anhidru; acid boric, sare disodică; heptaoxid de tetrabor și disodiu, hidrat; acid ortoboric, sare de sodiu,
 - tetraborat de disodiu decahidrat; borax decahidrat,
 - tetraborat de disodiu pentahidrat; borax pentahidrat;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamantele solicită anularea parțială, în temeiul articolului 230 CE, a Directivei 2008/58/CE a Comisiei din 21 august 2008 de efectuare a celei de a treizecea modificări, în vederea adaptării la progresul tehnic, a Directivei 67/548/CEE a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase ⁽¹⁾, în măsura în care clasifică anumiți borați drept toxici pentru reproducere, în ceea ce privește atât efectele asupra fertilității cât și cele asupra dezvoltării.

Reclamantele invocă trei argumente în susținerea acțiunii.

În primul rând, în opinia reclamantelor, Comisia a încălcat norme fundamentale de procedură întrucât actul atacat nu respectă procedura legislativă aplicabilă și, prin urmare, încalcă articolele 5 CE și 7 CE, articolul 29 din Directiva 67/548/CEE ⁽²⁾ a Consiliului și articolul 5 din Decizia 1999/468/CE ⁽³⁾ a Consiliului.

În al doilea rând, potrivit reclamantelor, Comisia a săvârșit erori de apreciere în aplicarea criteriilor de clasificare a substanțelor pe bază de borați, încălcând astfel Directiva 67/548/CEE a Consiliului. Comisia nu ar fi aplicat sau ar fi aplicat greșit principiul „manipulării și utilizării normale” prevăzut în anexa VI la Directiva 67/548/CEE, ar fi aplicat nelegal criteriul de evaluare a riscului care, în opinia reclamantelor, nu sunt pertinente în contextul clasificării substanțelor în temeiul Directivei 67/548/CEE și nu ar fi aplicat sau ar fi aplicat greșit criteriul „adevărit”, încălcând punctul 4.2.3.3. din anexa VI la Directiva 67/548/CEE. În plus, în opinia reclamantelor, Comisia nu a acordat suficientă importanță datelor epidemiologice și umane prezentate de reclamante și, prin urmare, actul atacat este viciat parțial de o eroare vădită de apreciere. Comisia ar fi extrapolat nelegal datele privind una dintre substanțele pe bază de borați în scopul clasificării celorlalte substanțe pe bază de borați și, prin urmare, actul atacat trebuie anulat în parte, cel puțin în măsura în care privește celelalte substanțe pe bază de borați. În

opinia reclamantelor, Comisia nu a efectuat o motivare corespunzătoare, în sensul articolului 253 CE, dat fiind că nu a oferit nicio explicație pentru motivele extrapolării datelor.

În al treilea rând, potrivit reclamantelor, Comisia a încălcat principii fundamentale ale dreptului comunitar, precum principiul proporționalității, prevăzut la articolul 5 CE, dat fiind că — în opinia reclamantelor — actul atacat ar depăși ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor urmărite de acesta.

⁽¹⁾ JO L 246, p. 1.

⁽²⁾ Directiva 67/548/CEE a Consiliului din 27 iunie 1967 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (JO L 196, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 1, p. 23).

⁽³⁾ Decizia Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, p. 23, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 159).

Acțiune introdusă la 12 decembrie 2008 — Esso și alții/Comisia

(Cauza T-540/08)

(2009/C 44/98)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Esso Société Anonyme Française (Courbevoie, Franța), Esso Deutschland GmbH (Hamburg, Germania), Exxon-Mobil Petroleum and Chemical BVBA (Antwerpen, Belgia), Exxon Mobil Corp. (Irving, Statele Unite) (reprezentanți: R. Snel-ders, R. Subiotto, L.-P. Rudolf, M. Piergiovanni, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- Anularea în parte a Deciziei Comisiei din 1 octombrie 2008 privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE (Cazul COMP/39.181 — Ceară de lumânări);
- reducerea amenzii aplicate reclamantelor prin această decizie;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită anularea în parte a Deciziei C(2008) 5476 final a Comisiei din 1 octombrie 2008 în Cazul COMP/39.181 — Ceară de lumânări (denumită în continuare „decizia atacată”) și reducerea amenzilor aplicate reclamantelor.

În susținerea cererilor, reclamantele invocă următoarele motive principale:

Prin intermediul primului motiv, reclamantele susțin că decizia conține o eroare de drept întrucât își întemeiază calculul amenzii aplicate Esso Société Anonyme Française (denumită în continuare „Esso”) pe o metodă care nu reflectă faptul, de altfel necontestat, că, anterior fuziunii dintre Exxon și Mobil, activitatea desfășurată de Exxon în domeniul cerii de parafină nu făcea parte din înțelegere. Reclamantele susțin că, prin decizia atacată, amenda aplicată Esso a fost stabilită în mod similar situației în care Exxon ar fi participat la încălcare pe o perioadă de șapte ani, anterioară fuziunii, deși decizia atacată reține că această situație nu era incidentă. Prin urmare, decizia atacată acordă Esso o pondere suplimentară în cadrul încălcării, astfel încât principiile egalității și proporționalității, precum și articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ și Orientările din 2006 privind calcularea amenzilor au fost încălcate ⁽²⁾.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamantele susțin că decizia atacată conține o eroare de drept întrucât a reținut că participarea reclamantelor la partea din încălcare referitoare la ceara de parafină a încetat în noiembrie 2003. Reclamantele susțin în special faptul că, în decizia atacată, Comisia nu și-a îndeplinit sarcina probei ce îi revine cu privire la stabilirea duratei participării reclamantelor la partea din încălcare referitoare la ceara de parafină. În plus, reclamantele susțin că decizia atacată nu a concluzionat în mod adecvat, din faptul care nu a fost contestat, că reclamantele nici nu au participat la „Reuniunile Tehnice” din 27/28 februarie 2003 și nici nu au fost informate cu privire la rezultatul acestora.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167, rectificare în Ediție specială, 08/vol. 4, p. 269).

⁽²⁾ Orientări privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (JO 2006 C 210, p. 2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 264).

Acțiune introdusă la 15 decembrie 2008 — Sasol și alții/Comisia

(Cauza T-541/08)

(2009/C 44/99)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Sasol Ltd (Johannesburg, Africa de Sud), Sasol Holding in Germany GmbH (Hamburg, Germania), Sasol Wax International AG (Hamburg, Germania), Sasol Wax GmbH

(Hamburg, Germania) (reprezențanți: W. Bosch, U. Denzel, C. von Köckritz, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

— Anularea sau reducerea substanțială a amenzii aplicate Sasol Limited, Sasol Holding in Germany GmbH, Sasol Wax International AG și Sasol Wax GmbH în temeiul articolului 2 din decizie și

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea, depusă în numele reclamantelor în temeiul articolului 230 CE, are ca obiect anularea în parte a Deciziei C(2008) 5476 final a Comisiei din 1 octombrie 2008 privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE și a articolului 53 SEE în Cazul COMP/39.181 — Ceară de lumânări.

În această decizie, Comisia a constatat că, în perioada 1992-2005, anumiți producători de ceară de parafină și de parafină brută au constituit o înțelegere în cadrul căreia s-au desfășurat reuniuni consacrate discuțiilor cu privire la prețuri, împărțirii piețelor și/sau clienților și schimbului de informații comerciale sensibile referitoare la ceara de parafină și la parafina brută care erau vândute clienților finali din Germania.

Acțiunea reclamantelor se întemeiază pe următoarele motive și argumente:

În opinia reclamantelor, Comisia a stabilit în mod greșit răspunderea Sasol Limited (societatea-mamă a grupului Sasol), Sasol Holding in Germany și Sasol Wax International AG pentru „perioada întreprinderii comune” (1 mai 1995-30 iunie 2002). Reclamantele susțin că prezumția Comisiei potrivit căreia Sasol Limited (prin intermediul filialei sale Sasol Holding in Germany) a exercitat o influență decisivă asupra Schumann Sasol International AG reprezintă o eroare vădită de apreciere a dovezilor prezentate Comisiei.

În continuare, reclamantele susțin că, prin stabilirea răspunderii Sasol Limited, Sasol Holding in Germany și Sasol Wax International AG pentru „perioada Sasol” cuprinsă între 1 iulie 2002 și 28 aprilie 2005, Comisia a săvârșit o eroare de drept. Mai mult, reclamantele invocă aplicarea, de către Comisie, a unei norme juridice inadecvate, precum și ignorarea dovezii prezentate de Sasol ⁽¹⁾ prin care se demonstrează că Sasol Wax a acționat pe piață în mod autonom, răsturnând astfel orice prezumție a răspunderii societății-mamă.

În plus, se susține că, întrucât VARA nu a fost declarată în mod solidar răspunzătoare pentru „perioada Schumann” (3 septembrie 1992-30 aprilie 1995), Comisia a săvârșit o eroare de drept. În loc să se constate răspunderea VARA ⁽²⁾, care exercita controlul asupra entității care a participat la încălcări, Comisia a atribuit Sasol întreaga răspundere și, astfel, a compromis eventualele mijloace de acțiune ale Sasol împotriva VARA.

Reclamantele susțin în continuare că, mai mult, Comisia a săvârșit erori vădite în cadrul stabilirii cuantumului de bază al amenziilor ce urma să fie aplicată Sasol, majorând în mod eronat cifra de afaceri care trebuie avută în vedere cu cifra de afaceri aferentă produselor care nu au avut o legătură directă sau indirectă cu încălcarea, în sensul articolului 23 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾. De asemenea, Comisia a săvârșit o eroare de drept prin alegerea unei metodologii greșite în vederea stabilirii cuantumului de bază ce trebuie aplicat în cazurile în care decizia de stabilire a amenziilor privește destinatari diferiți pentru perioade diferite ale încălcării.

Pe de altă parte, în opinia reclamantelor Comisia a săvârșit o eroare prin faptul că a prezumat rolul conducător deținut de Sasol în domeniul cerii de parafină și prin faptul că a majorat în mod greșit amenda aplicată Sasol cu un quantum excesiv și disproportionat de 50 %.

În continuare, reclamantele critică aplicarea greșită, de către Comisie, a plafonului de 10 % prevăzut la articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003, precum și încălcarea principiului răspunderii individuale întrucât amenda ce urma să fie aplicată pentru această perioadă nu a fost limitată la 10 % din cifra de afaceri a domnului Schumann care, în opinia reclamantelor, controla în mod efectiv societatea care fusese direct implicată în încălcare.

În sfârșit, în opinia reclamantelor, Comisia a săvârșit o eroare prin faptul că nu a acordat Sasol întreaga imunitate în legătură cu anumite elemente ale amenziilor pentru care Comisia s-a întemeiat în principal pe dovezi furnizate în mod voluntar de Sasol în cadrul cooperării acestora cu Comisia.

(1) În afara unor mențiuni contrare, precizarea privește societățile din grupul Sasol pretins implicate în înțelegere.

(2) Partener în cadrul întreprinderii comune Schumann Sasol International AG alături de Sasol Ltd, care a dobândit în mod indirect două treimi din Hans-Otto Schumann GmbH & Co KG.

(3) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167, rectificare în Ediție specială, 08/vol. 4, p. 269).

Acțiune introdusă la 3 decembrie 2008 — Evropaiki Dynamiki/ECHA

(Cauza T-542/08)

(2009/C 44/100)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (repre-

zentanți: N. Korogiannakis, P. Katsimani, și M. Dermitzakis, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Agenției Europene pentru Produse Chimice prin care a fost respinsă oferta prezentată de reclamantă ca răspuns la cererea de ofertă deschisă ECHA/2008/24 pentru „Dezvoltarea unui instrument de evaluare a siguranței chimice” (JO 2008/S 115-152918), comunicată reclamantei printr-o scrisoare nedată primită de reclamantă la 25 septembrie 2008 și a tuturor deciziilor ulterioare ale ECHA, inclusiv a celei prin care contractul a fost atribuit ofertantului câștigător;
- obligarea Agenției Europene pentru Produse Chimice la repararea prejudiciului suferit de reclamantă în urma procedurii în discuție, în valoare de 1 500 000 EUR;
- obligarea Agenției Europene pentru Produse Chimice la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în legătură cu prezenta acțiune, chiar dacă aceasta este respinsă.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, reclamanta urmărește anularea deciziei Agenției Europene pentru Produse Chimice („ECHA”), decizie care i-a fost notificată prin scrisoarea din 25 septembrie 2008 și prin care era informată că oferta sa, prezentată în cadrul contractului ECHA/2008/24 pentru „Dezvoltarea unui instrument de evaluare a siguranței chimice” (JO 2008/S 115-152918), nu fusese selecționată, iar contractul fusese atribuit TRASY SA.

Reclamanta susține că au fost săvârșite mai multe erori de apreciere de către comitetul de evaluare în legătură cu criteriile de atribuire, iar regulile fundamentale și principiile de bază ale achizițiilor publice ar fi fost încălcate de autoritatea contractantă. Mai mult, se afirmă că ECHA a săvârșit un abuz de putere la evaluarea ofertei, a încălcat Regulamentul financiar și/sau principiile transparenței și egalității de tratament și că a utilizat termeni vagi sau a motivat insuficient decizia. În sfârșit, reclamanta arată că pârâta a încălcat o normă fundamentală de procedură derivată din articolul 158a din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 478/2007 al Comisiei ⁽¹⁾, în care se prevede o perioadă de așteptare anterioară semnării contractului cu ofertantul câștigător. Reclamanta susține că pârâta a întârziat orice formă de comunicare cu aceasta, în mod deliberat, pentru a putea să finalizeze semnarea contractului cu ofertantul câștigător înainte de a primi observațiile reclamantei, încălcând în acest mod spiritul și scopul perioadei de așteptare.

În plus, reclamanta solicită o compensație financiară în valoare de 1 500 000 EUR, corespunzătoare beneficiului brut pe care apreciază că l-ar fi obținut din procedura publică de contractare susmenționată, dacă i s-ar fi atribuit contractul. Reclamanta susține că cererea de despăgubire se întemeiază pe argumente de fond ce constau în faptul că a fost săvârșită o încălcare suficient de gravă a unei norme superioare de drept de protecție a

particularilor și în faptul că instituțiile în cauză au încălcat în mod evident și grav limitele exercitării puterilor lor.

(¹) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 478/2007 al Comisiei din 23 aprilie 2007 de modificare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 2342/2002 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO 2007, L 111, p. 13).

Acțiune introdusă la 2 decembrie 2008 — Villa Almè/OAPI — Bodegas Marqués de Murrieta (i GAI)

(Cauza T-546/08)

(2009/C 44/101)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe (Mansuè, Italia) (reprezentanți: G. Massa, avocat, P. Massa, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Bodegas Marqués de Murrieta, SA (Logroño, Spania)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei 24/09/2008 a Camerei întâi de recurs (R 1695/2007-1) și obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „i GAY” (cerere de înregistrare nr. 4.458.295) pentru produse din clasa 33 (vinuri).

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Bodegas Marqués de Murrieta S.A.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală spaniolă (nr. 2.315.558) „YGAI” și mărcile comunitare figurative (nr. 1.707.729) și verbale (nr. 1.699.412) „MARQUES DE MURRIETA YGAY” pentru produse din clasele 33 (vinuri).

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: aplicarea greșită a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 16 decembrie 2008 — Total/Comisia

(Cauza T-548/08)

(2009/C 44/102)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Total SA (Courbevoie, Franța) (reprezentanți: E. Morgan de Rivery și A. Noël-Baron, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- În principal, anularea, în temeiul articolului 230 CE, a Deciziei Comisiei Comunităților Europene nr. C(2008) 5476 final din 1 octombrie 2008 în măsura în care privește societatea TOTAL SA;
- în subsidiar, anularea, în temeiul articolului 230 CE, a amenzii de 128 163 000 EUR aplicată în mod solidar societăților TOTAL FRANCE și TOTAL SA prin articolul 2 din Decizia Comisiei Comunităților Europene nr. C(2008) 5476 final din 1 octombrie 2008;
- în subsidiar, reducerea, în temeiul articolului 229 CE, a amenzii de 128 163 000 EUR aplicată în mod solidar societăților TOTAL FRANCE și TOTAL SA prin articolul 2 din Decizia Comisiei Comunităților Europene nr. C(2008) 5476 final din 1 octombrie 2008;
- în orice caz, obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea în parte a Deciziei C (2008) 5476 final a Comisiei din 1 octombrie 2008 adoptată în Cazul COMP/39.181 — Ceară de lumânări, prin care Comisia a constatat că anumite întreprinderi, printre care și reclamanta, au încălcat articolul 81 alineatul (1) CE și articolul 53 alineatul (1) din Acordul privind Spațiul Economic European prin stabilirea prețurilor și împărțirea piețelor cerii de parafină în Spațiul Economic European (SEE) și a gaciului de parafină în Germania.

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă nouă motive întemeiate pe sau care urmăresc:

- o încălcare a dreptului la apărare și a prezumției de nevinovăție a reclamantei, în măsura în care prin decizia atacată s-ar încălca domeniul de aplicare *ratione personae* al acestor drepturi și ca urmare atât a neregularităților procedurale comise în etapa investigației, cât și a unui raționament circular folosit în cadrul acestei decizii;
- o contradicție între motive în ceea ce privește i) necesitatea de a verifica dacă societatea mamă a exercitat în mod efectiv o influență determinantă asupra filialei sale și ii) întinderea controlului pe care o societate mamă trebuie să îl exercite asupra filialei sale pentru a fi posibil ca încălcarea să îi fie imputată societății mamă;

- o încălcare a normelor care guvernează răspunderea pentru încălcarea articolului 81 CE în cadrul grupurilor de societăți în măsura în care i) prin decizia atacată s-ar afirma în mod eronat că Comisia nu ar fi obligată să prezinte elemente care să susțină prezumția și ii) prin decizia atacată s-ar încălca principiul autonomiei juridice și economice a oricărei filiale pe care se întemeiază drepturile naționale privind societățile comerciale;
- o eroare vădită de apreciere, în măsura în care i) numirea membrilor consiliului de administrare al TOTAL FRANCE de către TOTAL SA nu ar întări prezumția de influență determinantă și ii) seria de indicii prezentată de TOTAL SA ar permite în mod incontestabil să se răstoarne prezumția de influență determinantă;
- o încălcare a principiilor răspunderii pentru fapta proprie și caracterului personal al pedepselor, precum și a principiului legalității în măsura în care Comisia ar fi reținut existența unei entități economice unice formată din TOTAL SA și TOTAL FRANCE;
- o încălcare a principiului securității juridice și a principiului buneii administrări, în măsura în care societățile TOTAL SA i se impută încălcarea pe care ar fi comis-o filiala acesteia, TOTAL FRANCE, în temeiul unui criteriu nou și ii) în măsura în care Comisia nu ar fi apreciat situația de la caz la caz, astfel cum indicase că va proceda;
- un abuz de putere, obiectul Regulamentul nr. 1/2003 fiind acela de a sancționa o întreprindere pentru comiterea unei încălcări a normelor care reglementează concurența, iar nu acela de a maximiza sancțiunea aplicată acestei întreprinderi prin implicarea societății mamă;
- o încălcare a principiului proporționalității în măsura în care cuantumul final al amenzii aplicate reclamantei și filialei acesteia nu ar avea nicio legătură cu valoarea vânzărilor produselor aflate în relație cu pretinsa încălcare obiect al deciziei; și
- o reducere a amenzii, întrucât practicile pretinse nu au nici gravitatea și nici durata pe care Comisia înțelege să le-o atribue, iar dreptul la apărare al reclamantei a fost încălcat în mod grav.

**Acțiune introdusă la 16 decembrie 2008 — Luxemburg/
Comisia**

(Cauza T-549/08)

(2009/C 44/103)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentanți: M. Fisch, agent, și P. Kinsch, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziilor atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamantul solicită anularea Deciziei C(2008) 5383 a Comisiei din 24 septembrie 2008 privind suspendarea plăților intermediare din Fondul Social European (FSE) către documentul unic de programare pentru intervențiile structurale comunitare care se încadrează în Obiectivul nr. 3 în Marele Ducat al Luxemburgului, precum și a Deciziei C(2008) 5730 a Comisiei din 6 octombrie 2008 privind suspendarea plăților intermediare din programul de inițiativă comunitară de luptă împotriva discriminărilor și a inegalităților pe piața muncii (EQUAL) din Marele Ducat al Luxemburgului.

În susținerea acțiunii sale, reclamantul invocă trei motive întemeiate pe:

- o încălcare a principiului protecției încrederii legitime, în măsura în care Comisia ar fi concluzionat, în cadrul a două audituri preventive ale sistemului luxemburghez de gestionare și control efectuate anterior perioadei de programare în cauză, că acest sistem oferea garanții suficiente de respectare a reglementării existente și a criteriilor general admise de bună administrare; numai în urma unui audit efectuat ulterior expirării perioadei de programare în cauză Comisia ar fi tras concluzii nefavorabile în ceea ce privește sistemul de gestionare și control;
- o interpretare eronată a dispozițiilor de reglementare care servesc drept bază pentru deciziile atacate ⁽¹⁾, aceste dispoziții neopunându-se, contrar celor ce ar fi susținut Comisia, i) ca autoritatea de gestiune și autoritatea de plată să aparțină aceluiași organism și ii) ca autoritatea de gestiune națională să declare Comisiei cheltuieli asupra cărora poate exista, desigur, o îndoială, dar a căror calificare juridică drept ineligibile nu este stabilită la momentul declarației;
- o inexactitate materială a unora dintre faptele pe care se întemeiază deciziile atacate în ceea ce privește întocmirea dosarelor de către autoritatea de gestiune.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului din 21 iunie 1999 de stabilire a dispozițiilor generale referitoare la Fondurile structurale (JO L 161, p. 1) și Regulamentul (CE) nr. 438/2001 al Comisiei din 2 martie 2001 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului privind sistemele de gestionare și control pentru asistența acordată prin Fondurile Structurale (JO L 63, p. 21, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 39).

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2008 — Eni/Comisia**(Cauza T-558/08)**

(2009/C 44/104)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Eni SpA (Roma, Italia) (reprezentanți: M. Siragusa, avocat, D. Durante, avocat, G. C. Rizza, avocat, S. Valentino, avocat, L. Bellia, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei, în tot sau în parte, cu consecințele de rigoare asupra cuantumului amenzii.
- în subsidiar, anularea sau reducerea amenzii.
- în orice caz, obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta cauză este aceeași cu cea din cauza T-540/08 Esso și alții/Comisia.

În susținerea cererilor sale, reclamanta invocă:

- încălcarea și aplicarea eronată a articolului 81 CE în măsura în care articolul 1 din decizie a constatat participarea Eni la o înțelegere și/sau la o practică concertată cu caracter continuu, din cauza prezenței domnului Di Serio la reuniunea tehnică din 30 și 31 octombrie de la Hamburg. Eni denunță în special erorile de fapt și consecințele în drept ale acestora rezultate din faptul că Comisia: (i) a afirmat că Eni nu ar fi susținut în propria apărare în cursul procedurii administrative că domnul Di Serio s-a „distanțat în mod deschis” de conținutul reuniunii în discuție (ii) a raportat în mod eronat declarațiile Eni cu privire la discrepanțele din majorările de prețuri indicate în documentele provenind de la Sasol și de la MOL. În afară de aceste erori, reclamanta consideră că Comisia a săvârșit o eroare de drept imputându-i aderarea la o înțelegere și/sau la o practică concertată cu caracter continuu, deși Eni nu aderase la un „plan global” și în lipsa elementelor constitutive ale celor două încălcări.
- încălcarea și aplicarea eronată a articolului 81 CE în măsura în care articolul 1 din decizie a constatat participarea Eni la o înțelegere și/sau la o practică concertată în perioada cuprinsă între 21 februarie 2002 și 28 aprilie 2005. În special, Eni contestă aprecierea naturii anticoncurențiale a participării sale în pofida lipsei elementelor constitutive ale înțelegerii și ale practicii concertate pentru fixarea prețurilor și a schimbului de informații sensibile.
- încălcarea și aplicarea eronată a articolului 81 CE, a articolului 23 din Regulamentul (CE) 1/2003 și a Orientărilor

privind calcularea amenzilor. În această privință reclamanta consideră că Comisia:

- a determinat cuantumul de bază și cuantumul suplimentar al amenzii în mod nerezonabil cu încălcarea principiului egalității de tratament și al proporționalității. Astfel, Comisia a stabilit cota de 17 % din valoarea vânzărilor pentru a determina cuantumul de bază (și cuantumul suplimentar al amenzii), susținând că Eni ar fi responsabilă pentru fixarea prețurilor și pentru schimbul de informații, în timp ce a aplicat un coeficient practic identic (18 %) pentru celelalte întreprinderi din cartel care, în plus, împărțiseră între ele piețele și clienții.
- a ignorat principiul securității juridice atunci când a aplicat circumstanța agravantă a recidivei, deși încălcările comise în anii '80 de filialele Eni și care nu au fost atribuite Eni la momentul respectivelor decizii, nu ar fi putut fi imputate Eni. În plus, perioada de timp cursă între încălcările vechi și încălcări constatate prin decizie conduc la un caracter nejustificat al instituției recidivei.
- nu a aplicat circumstanțele atenuante rezultate din participarea marginală a reclamantei la înțelegere și din lipsa punerii în aplicare a deciziilor adoptate cu ocazia reuniunilor tehnice. În plus, reclamanta afirmă că a furnizat proba că domnul Monti era convins că participă la reuniuni de deplin legale în măsura în care acestea erau organizate în cadrul EWF și, în orice caz, a furnizat proba lipsei dolului în privința Eni, care primea de la filialele sale informații care nu îi puteau permite să aprecieze semnificația anticoncurențială a acestor reuniuni.

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2008 — STIM d'Orbigny/Comisia**(Cauza T-559/08)**

(2009/C 44/105)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Société de travaux industriels et maritimes d'Orbigny (STIM d'Orbigny SA) (Paris, Franța) (reprezentant: F. Froment-Meurice, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Declararea nulității deciziei atacate a Comisiei;

- anularea articolului 1 din decizia atacată prin care se declară: (1) compensația plătită de statul francez către SNCM în valoare de 53,48 milioane de euro reprezintă un ajutor de stat ilegal dar compatibil, (2) prețul de vânzare negativ al SNCM în valoare de 158 de milioane de euro nu reprezintă un ajutor de stat și (3) ajutorul pentru restructurare în valoare de 15,81 milioane de euro reprezintă un ajutor de stat ilegal dar compatibil;
- obligarea Comisiei la plata către STIM d'Orbigny SA a cheltuielilor de judecată efectuate în urma deciziei atacate.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei C (2008) 3182 final a Comisiei din 8 iulie 2008 prin care Comisia afirmase că:

- compensația plătită de Republica Franceză către Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (denumită în continuare „SNCM”) în valoare de 53,48 milioane de euro cu titlul de obligații privind serviciul public reprezintă un ajutor de stat ilegal, dar compatibil cu piața comună;
- prețul de vânzare negativ al SNCM de 158 de milioane de euro, preluarea de către Compagnie Générale Maritime et Financière (denumită în continuare „CGMF”) a măsurilor sociale cu privire la salariați pentru o valoare de 38,5 milioane de euro și recapitalizarea aferentă și concomitentă a SNCM de către CGMF în valoare de 8,75 de milioane de euro nu reprezintă ajutoare de stat; și
- ajutorul pentru restructurare în valoare de 15,81 de milioane de euro pe care Republica Franceză l-a pus în executare în favoarea SNCM reprezintă un ajutor de stat ilegal, dar compatibil cu piața comună.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive întemeiate:

- pe o lipsă de motivare, în măsura în care Comisia:
 - nu ar fi definit piața relevantă sau nu ar fi precizat poziția întreprinderilor concurente;
 - nu ar fi răspuns la anumite argumente ale Compagnie Méridionale de Navigation care opera pe piața relevantă și
 - nu ar fi constatat incompatibilitatea cu piața comună a aportului de capital ce depășea valoarea de 15,81 milioane de euro, declarată compatibilă cu piața comună;
- erori vădite de apreciere referitoare la:
 - aplicarea articolului 86 alineatul (2) CE la aportul de capital de 53,48 milioane de euro cu titlul de compensație corespunzătoare serviciului public, în măsura în care această sumă ar fi compensat de două ori aceleași obligații privind serviciul public, ceea ce ar fi generat o compensare excedentară și ar fi servit la compensarea unui deficit de gestiune și a incapacității SNCM de a-și ameliora efectiv productivitatea;
 - prețul de vânzare negativ al SNCM de 158 milioane de euro care nu poate fi lipsit de elemente de ajutor de stat; Comisia ar fi interpretat în mod eronat comportamentul unui investitor privat în economia de piață și

ar fi săvârșit o eroare considerând că riscul unei acțiuni în cumularea pasivului împotriva statului în ipoteza unei eventuale lichidări ar permite considerarea vânzării SNCM la un preț negativ drept soluția cea mai puțin costisitoare;

- aportul de capital din partea CGMF în valoare de 8,75 milioane de euro, Comisia neluând în considerare toate elementele economice, financiare și juridice și nefăcând dovada că aportul CGMF nu reprezintă un ajutor de stat;
- aportul în cont curent din partea CGMF în valoare de 38,5 milioane de euro ca măsuri sociale în privința salariaților, acesta plasând SNCM într-o situație mai favorabilă decât cea care ar fi rezultat de pe piață;
- ajutorul de stat în valoare de 22,52 milioane de euro, niciunul dintre motive nepermițând concluzia că respectul ajutor este compatibil cu liniile directoare ale Comisiei care au fost verificate în speță;
- încălcarea principiilor proporționalității și unicității ajutoarelor, în sensul că beneficiarul ajutorului SNCM nu ar fi contribuit în mod substanțial la restructurarea pe baza propriilor resurse sau printr-o finanțare externă obținută în condițiile pieței și că măsurile intervenite în 2006 ar constitui un sprijin abuziv al unei întreprinderi din partea Republicii Franceze.

Acțiune introdusă la 16 decembrie 2008 — Repsol YPF Lubricantes y especialidades și alții/Comisia

(Cauza T-562/08)

(2009/C 44/106)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Repsol YPF Lubricantes y especialidades, SA (Madrid, Spania), Repsol Petróleo, SA (Madrid, Spania), Repsol YPF, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: J. Jiménez-Laiglesia Oñate, J. Jiménez-Laiglesia Oñate și S. Rivero Mena, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- Anularea articolelor 1 și 2 din decizie;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta procedură este aceeași cu cea din cauza T-540/08, Esso și alții/Comisia.

În susținerea cererilor, reclamantele arată în primul rând că nu s-a stabilit că Repsol YPF Lubricantes y especialidades, S.A. (Rylea) a participat la un comportament determinat care a fost luat în considerare în mod individual în scopul stabilirii unei sancțiuni. În special, decizia nu conține nicio dovadă suficientă potrivit căreia Rylea ar fi participat la un acord privind împărțirea clienților și a piețelor.

În plus, decizia nu ia în considerare faptul că Reuniunile Tehnice nu ar fi avut drept obiect împărțirea clienților și a piețelor. În măsura în care ar fi existat, aceste practici ar fi avut drept rezultat ca anumite întreprinderi destinate ale deciziei să fi recunoscut existența unor contacte bilaterale sau multilaterale în cadrul Reuniunilor Tehnice. Totuși, în decizia atacată s-a considerat că nu este necesară investigarea contactelor bilaterale și multilaterale, astfel încât nu se poate lua în considerare participarea reclamantelor la încălcarea constatată în decizie. În orice caz, decizia nu explică motivul pentru care Rylea este considerată răspunzătoare pentru comportamentul menționat din moment ce, dimpotrivă, alte întreprinderi a căror participare la Reuniunile Tehnice reprezintă o dovadă a acestui comportament, nu sunt considerate răspunzătoare.

De asemenea, reclamantele contestă criteriul utilizat de Comisie pentru stabilirea cifrei de afaceri aferente produselor relevante și, prin urmare, a sancțiunii aplicabile. Pe de o parte, decizia nu definește în mod precis produsele avute în vedere de încălcare. Pe de altă parte, potrivit Orientărilor din 2006 privind stabilirea amenzilor, aplicabile în acest caz, amenzile sunt stabilite pe baza valorii vânzărilor efectuate de întreprindere în ultimele cinci exerciții financiare în care a participat la încălcare. Cu toate acestea, în cazul de față Comisia s-a îndepărtat de la norma generală și a stabilit cuantumul amenzii luând în considerare cifra de afaceri medie a Rylea în perioada 2001-2003. În cazul Rylea, Comisia nu a menționat în niciun moment motivul pentru care nu a aplicat normele pe care le-a prevăzut în Orientări pentru aplicarea unui criteriu (cifra de afaceri medie aferentă perioadei 2001-2003) care, în esență, produce prejudicii față de Rylea. După cum se constată în decizie, este necesar să se țină seama numai de cifra de afaceri aferentă anului 2003, care, în opinia Comisiei, reprezintă ultimul an complet de participare la încălcare.

În decizie, Comisia a considerat că participarea Rylea la încălcare a încetat la 4 august 2004. Cu toate acestea, nu există nicio dovadă privind participarea continuă a Rylea la încălcare până la acea dată. În special, Rylea nu a participat la acorduri sau practici care au fost adoptate în prima jumătate a anului 2004 în cadrul Reuniunilor Tehnice. Trebuie să se considere că încălcarea a încetat în ianuarie 2004 sau cel mai târziu în mai 2004.

În sfârșit, decizia atacată nu ia în considerare numeroasele probe furnizate în cursul procedurii administrative prin intermediul cărora s-a dovedit că Rylea este o entitate complet autonomă față de societatea sa mamă, Repsol Petróleo, S.A. În orice caz, jurisprudența nu permite Comisiei extinderea răspunderii către întregul grup în cazul unei încălcări săvârșite de o societate care face parte din acesta, astfel încât nu se justifică răspunderea Repsol YPF, S.A.

Acțiune introdusă la 16 decembrie 2008 — CM Capital Markets/OAPI — Carbon Capital Markets (CM Capital Markets)

(Cauza T-563/08)

(2009/C 44/107)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: CM Capital Markets Holding, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: T. Villate Consonni și J. Calderón Chavero, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Carbon Capital Markets Ltd (Londra, Regatul Unit)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 26 septembrie 2008 în cauza R 15/2008-1, de respingere în totalitate a cererii de înregistrare a mărcii comunitare;
- admiterea solicitărilor reclamantei și
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură în cazul în care Oficiul va formula opoziție iar pretențiile sale vor fi respinse.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: CARBON CAPITAL MARKETS LIMITED

Marca comunitară vizată: Marca verbală „CARBON CAPITAL MARKETS” (cererea de înregistrare nr. 4.480.208) pentru servicii din clasa 36.

Titularul mărcii sau al semnelor invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: mărcile figurative comunitară și națională „Capital Markets”, pentru servicii din clasa 36.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: greșita aplicare a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2008 — Monoscoop/OAPI (SUDOKU SAMURAI BINGO)**(Cauza T-564/08)**

(2009/C 44/108)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Monoscoop BV (Alkmaar, Țările de Jos) (reprezentant: A. Canela Giménez, abogado)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei a Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 30 septembrie 2008 în cauza R 816/2008-2, și prin care se respinge recursul împotriva deciziei examinatorului care refuză înregistrarea
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: Marca verbală „SUDOKU SAMURAI BINGO” (cerere de înregistrare nr. 5 769 013) pentru produse clasificate în clasele 9, 28 și 41.

Decizia examinatorului: Respingerea cererii de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: Respingerea recursului.

Motivele invocate: Aplicarea incorectă a articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 cu privire la marca comunitară.

Recurs introdus la 19 decembrie 2008 de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii pronunțate la 13 noiembrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-90/07, Traore/Comisia**(Cauza T-572/08 P)**

(2009/C 44/109)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall, G. Berscheid și B. Eggers, agenți)

Cealaltă parte în proces: Amadou Traore (Rhode-Saint-Genèse, Belgia)

Concluziile recurenței

- Anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 13 noiembrie 2008 pronunțate în cauza F-90/07 în măsura în care admite primul motiv, întemeiat pe neregularitatea procedurii de recrutare, pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) și a articolului 29 alineatul (1) din statut, precum și a principiului egalității de tratament și al dreptului la carieră, în măsura în care nivelul posturilor a fost stabilit la gradele AD 9-AD 14 în privința postului de șef de operațiuni în Tanzania și în măsura în care anulează respingerea candidaturii domnului Traore, precum și numirea domnului S. în postul respectiv;
- respingerea acțiunii formulate de domnul Traore în fața Tribunalului Funcției Publice în cauza F-90/07 în măsura în care a fost admis de Tribunalul Funcției Publice;
- obligarea reclamantului din primă instanță la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului și pronunțarea în conformitate cu legislația în vigoare asupra cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața Tribunalului Funcției Publice.

Motivele și principalele argumente

Prin prezentul recurs, Comisia solicită anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (TFP) din 13 noiembrie 2008 pronunțate în cauza Traore/Comisia, F-90/07, prin care TFP a anulat Decizia Comisiei din 12 decembrie 2006 de respingere a candidaturii domnului Traore pentru postul de șef de operațiuni al Delegației Comisiei în Tanzania și decizia de numire a unui alt candidat în postul respectiv, în măsura în care nivelul postului în cauză fusese stabilit la gradele AD 9-AD 14 (și nu limitat la unul din grupurile de două grade AD 9/AD 10, AD 11/AD 12 sau AD 13/AD 14).

În susținerea recursului formulat, Comisia invocă motive întemeiate pe:

- o eroare de drept săvârșită de TFP prin neluarea în considerare a Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 8 iulie 2008, Comisia/Economidis (T-56/07 P, nepublicată încă în Repertoriu), în măsura în care TFP ar fi limitat în mod eronat sfera de aplicare a acestei hotărâri numai la cazul ocupării unui post de șef de unitate, deși aceleași condiții ar fi aplicabile unui post care nu este unul de conducere, precum cel în discuție în speță și, respectiv, pe
- o încălcare a principiului respectării interesului general al serviciului și al buneii administrări.

Acțiune introdusă la 23 decembrie 2008 — Proges srl/Comisia**(Cauza T-577/08)**

(2009/C 44/110)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Proges srl (Roma, Italia) (reprezentant: M. Falcetta, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei atacate, cu toate măsurile ce rezultă din aceasta, inclusiv în privința reparării prejudiciilor;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva deciziei Comisiei prin care s-a refuzat atribuirea către reclamantă a proiectului privind anunțul de licitație ENV. G.1/SER/2008/0050, având ca obiect crearea de modele pentru ocuparea teritoriului, și în special evaluarea efectului asupra mediului.

În susținerea pretențiilor sale, reclamanta invocă:

- că afirmațiile din decizie, în sensul că proiectul reclamantei s-ar concentra exclusiv asupra modelului DPSIR, nu sunt adevărate; ci, în orice caz, anunțul de licitație prevede în mod expres utilizarea integrată de „indicatori instituționali sociali, economici și de mediu ale dinamicilor de ocupare a teritoriului”, DPSIR fiind instrumentul care s-a impus la nivel internațional pentru gestionarea și pentru integrarea unor astfel de indicatori. În plus, DPSIR a fost dezvoltat și a fost corect utilizat chiar de Agenția Europeană de Mediu. Într-adevăr, reclamanta propune utilizarea unui model DPSIR actualizat conform unei metodologii inovative și care este deja aplicat cu succes în diferite proiecte ale Națiunilor Unite și ale IUCN (International Union for the Conservation of nature);
- că în mod contrar celor indicate în decizia atacată, în proiectul reclamantei se menționează în mod expres că se va dezvolta un model de ocupare a teritoriului, prin integrarea diferitelor modele rezultate din al VI-lea program-cadru de cercetare;
- că nu există niciun motiv care ar permite să existe dubii cu privire la corectitudinea implicării directorului reclamantei în executarea proiectului;

- că reprezentativitatea geografică nu este prevăzută în mod întemeiat în anunțul de licitație, întrucât nu este vorba despre un proiect de dezvoltare, de integrare și/sau de coeziune intereuropeană. Între altele, nu se înțelege în ce temei experiențele europene sunt considerate, în vederea evaluării unei societăți, ca fiind activități care demonstrează o mai mare calificare, în raport cu experiențele cu Națiunile Unite și cu IUCN, invocate de reclamantă.

Acțiune introdusă la 23 decembrie 2008 — Eridania Sadam/Comisia**(Cauza T-579/08)**

(2009/C 44/111)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Eridania Sadam SpA (Bologna, Italia) (reprezentanți: G. M. Roberti, I. Perego, B. Amabile, M. Serpone, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei atacate;
- cu titlu de măsură de cercetare judecătorească, prezentarea în justiție, în temeiul articolelor 65 și 66 din Regulamentul de procedură al Tribunalului de Primă Instanță, a documentației care figurează în dosarul de cercetare al Comisiei;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, Eridania Sadam SpA contestă, în temeiul articolului 230 al patrulea paragraf CE, Decizia Comisiei din 16 iulie 2008 privind ajutorul de stat C 29/2004 (ex N 328/2003).

Din această perspectivă, reclamanta invocă patru motive pentru a demonstra că pârâta:

- a aplicat în speță articolul 87 alineatul (1) CE în mod eronat și, în orice caz, a săvârșit o eroare de apreciere a faptelor și nu și-a motivat suficient decizia, în măsura în care a considerat că proiectul de subvenție notificat la momentul respectiv de autoritățile italiene era susceptibil, dacă era acordată subvenția, să aducă prejudicii comerțului intracomunitar și să denatureze concurența;

- a încălcat articolul 87 alineatul (2) litera (b) CE, liniile directe aplicabile ajutoarelor de stat în sectorul agricol, precum și propria practică — și, în orice caz, a săvârșit o eroare de apreciere a faptelor și nu și-a motivat suficient decizia — în măsura în care a reținut că proiectul de subvenție notificat la momentul respectiv de autoritățile italiene nu putea beneficia de derogarea prevăzută la articolul 87 alineatul (2) litera (b) CE;
- a încălcat, de asemenea, articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE și, în orice caz, a săvârșit o eroare de apreciere a faptelor și nu și-a motivat suficient decizia, în măsura în care a reținut că proiectul de subvenție notificat la momentul respectiv de autoritățile italiene nu putea beneficia de derogarea prevăzută la articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE;
- a încălcat principiile bunei administrări, diligenței și solicitudinii, în special din cauza duratei excesive a procedurii administrative.

Acțiune introdusă la 24 decembrie 2008 — PJ Hungary/OAPI — Pepekillo (PEPEQUILLO)

(Cauza T-580/08)

(2009/C 44/112)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft) (Budapest, Republica Ungară) (reprezentanți: M. Granado Carpenter și C. Gutiérrez Martínez, abogadas)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Pepekillo SL (Algeciras, Spania)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei din 30 aprilie 2008 a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) (cauza R-722/2007) prin care s-a dispus *restitutio in integrum*, conform concluziilor PEPEQUILLO SL;
- anularea Deciziei din 24 septembrie 2008 a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) (cauza R-722/2007) care a dus la anularea Deciziei diviziei de opoziție din 9 martie 2007 și, în consecință, la înregistrarea mărcii comunitare nr. 3 546 471 „PEPEQUILLO”; adoptarea oricărei măsuri în conformitate cu dreptul comunitar, și

- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri, precum și a cheltuielilor de judecată aferente procedurii administrative care s-a aflat pe rolul OAPI.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Marta Sancho Lora, care a transferat ulterior societății PEPEKILLO SL cererea de înregistrare a mărcii;

Marca comunitară vizată: marca verbală „PEPEQUILLO” (cererea de înregistrare 3 546 471) pentru produse din clasele 18 și 25 și servicii din clasa 35.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta, căreia societatea „PEPE JEANS N.V.” i-a cedat drepturile pe care le deținea.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: mărcile verbale spaniole „PEPE” și „PEPE JEANS”, mărcile spaniole figurative „PEPE JEANS LONDON”, mărcile verbale spaniole „PEPE 2XL”, „PEPE F4”, „PEPE M9”, „PEPE F4”, „PEPE M3”, „PEPE M5” și „PEPE F6”, mărcile spaniole figurative „PEPE JEANS LONDON”, „PEPE JEANS 73”, „PEPE JEANS PORTOBELLO”, „PEPE” și mărcile verbale spaniole „PEPE JEANS M2”, „PEPE BETTY”, „PEPE CLOTHING” și „PEPECO”, pentru produse din clasele 3, 9, 14, 18 și 25; și mărcile comunitare verbală și figurativă „PEPE JEANS”, pentru produse din clasele 3, 9, 14 și 18.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția și respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: admite motivele de recurs și, prin urmare, recursul.

Motivele invocate: aplicarea incorectă a articolelor 78 și 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5).

Acțiune introdusă la 31 decembrie 2008 — Fresh Del Monte Produce/Comisia

(Cauza T-587/08)

(2009/C 44/113)

Limba de procedură: engleza

Părți

Reclamantă: Fresh Del Monte Produce Inc. (George Town, Insulele Cayman) (reprezentant: B. Meyring, avocat, și E. Verghese, solicitor)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea articolelor 1, 2, 3 și 4 din Decizia C(2008)5955 final a Comisiei din 15 octombrie 2008 din cauza COMP/39.188 — Banane, în măsura în care aceasta o vizează pe reclamantă;
- în subsidiar, reducerea în mod substanțial a amenzii aplicate reclamantei în temeiul articolului 2 litera (c) din această decizie;
- în subsidiar, anularea articolelor 1 și 3 din această decizie, în măsura în care aceasta o vizează pe reclamantă;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin această acțiune, reclamanta urmărește anularea, în temeiul articolului 230 CE, a Deciziei C(2008)5955 final a Comisiei din 15 octombrie 2008 (cauza COMP/39.188 — Banane) privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE, prin care a fost declarată solidar responsabilă de comportamentul avut de Internationale Fruchthandels-Gesellschaft Weichert & Co (denumită în continuare „Weichert”). Comisia a considerat că Weichert încalcă articolul 81 CE prin participarea la o practică concertată de coordonare a prețurilor de referință la bananele importate în cele opt state membre ale Comunității din nordul Europei. În subsidiar, reclamanta solicită modificarea articolului 2 litera (c) din decizie în ceea ce privește amenda aplicată reclamantei.

În susținerea cererilor, reclamanta invocă opt motive, structurate pe patru părți.

În prima parte, reclamanta invocă motivele în susținerea cererii de anulare a deciziei prin care a fost declarată solidar responsabilă de comportamentul avut de Weichert.

În primul rând, aceasta susține că articolul 81 alineatul (1) CE și articolul 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1/2003⁽¹⁾ a fost aplicat în mod eronat de către Comisie, atunci când a stabilit că reclamanta era solidar responsabilă de comportamentul avut de Weichert, întemeindu-se pe un contract de distribuție și pe participarea sa indirectă la Weichert în calitate de comanditar (*Kommanditist*), deși niciunul dintre aceste elemente (avute în vedere singure sau în combinație) nu confereau reclamantei o influență determinantă asupra Weichert.

În al doilea rând, reclamanta susține că s-ar fi încălcat articolul 253 CE de către Comisie prin faptul că nu a indicat motivele pentru care a reținut responsabilitatea reclamantei, o societate care nu avea nicio relație directă cu Weichert.

În al treilea rând, reclamanta susține că dreptul său la apărare a fost încălcat de către Comisie prin refuzul divulgării probelor pertinente deținute.

Reclamantă invocă motive secundare și subsidiare în susținerea acțiunii în anulare a deciziei atacate, întrucât aceasta vizează atât

reclamanta, cât și Weichert. În această parte a acțiunii, reclamanta invocă al patrulea și al cincilea motiv.

Al patrulea motiv privește aplicarea greșită a articolului 81 CE, întrucât Comisia a concluzionat că Weichert se angajase într-o practică concertată având ca obiect restrângerea concurenței.

Al cincilea motiv privește încălcarea dreptului la apărare al reclamantei în măsura în care nu a beneficiat de dreptul de a fi ascultată din cauza unui decalaj fundamental existent potrivit argumentației Comisiei, între comunicarea obiectivelor și decizie.

În a treia parte a acțiunii (de asemenea în subsidiar), reclamanta invocă motive preventive în susținerea cererii sale de reducerii a amenzii la plata căreia a fost obligată în solidar cu Weichert. Această parte cuprinde al șaselea și al șaptelea motiv.

În al șaselea motiv, reclamanta afirmă că aprecierea Comisiei la determinarea nivelului amenzii este vădit eronată prin faptul că nu a fost evaluată corect gravitatea încălcării.

Al șaptelea motiv menționează o încălcarea a articolului 23 din Regulamentul nr. 1/2003 și a principiului protecției încrederii legitime, întrucât Comisia nu a luat în considerare faptul că Weichert a cooperat la anchetă.

A patra parte a acțiunii urmărește anularea articolelor 1 și 3 din decizie în ceea ce o privește pe reclamantă, în temeiul celor opt motive prin care se afirmă că aceste articole presupun o aplicare eronată a articolului 81 CE, o încălcarea a articolului 7 din Regulamentul nr. 1/2003 și o încălcare a articolului 253 CE.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002, privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Acțiune introdusă la 24 decembrie 2008 — Dole Food și Dole Germany/Comisia

(Cauza T-588/08)

(2009/C 44/114)

Limba de procedură: engleza

Părți

Reclamante: Dole Food Company, Inc. (Wilmington, Statele Unite) și Dole Germany OHG (Hamburg, Germania) (reprezentant: J.-F. Bellis, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor:

- Anularea deciziei atacate;
- anularea sau reducerea valorii amenzii aplicate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin această acțiune, reclamantele urmăresc anularea, în temeiul articolului 230 CE, a Deciziei C(2008)5955 final a Comisiei din 15 octombrie 2008 (cauza COMP/39.188 — Banane) privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE, care le-a declarat responsabile pentru participarea la o practică concertată de coordonare a prețurilor de referință ale bananelor importate în cele opt state membre ale Comunității din nordul Europei. Acestea solicită de asemenea anularea sau reducerea amenzii care le-a fost aplicată.

În susținerea cererilor, reclamantele invocă două motive.

În primul rând, reclamantele susține că a comis o eroare Comisia atunci când a decis că respectivul comportament constituia o restricție de concurență prin obiectul său în sensul articolului 81 CE. Reclamantele arată că în fapt comportamentul în cauză consta exclusiv în comunicări bilaterale ocazionale între importatorii de banane care implica discuții generale referitoare la piață și nu se înscriseră într-o înțelegere mai vastă privind fixarea prețurilor sau la împărțirea piețelor și, prin urmare, nu constituia prin obiect o restricție de concurențială. Aceste comunicări au avut loc anterior fixării prețurilor de referință, altfel spus într-un stadiu foarte îndepărtat al negocierii prețurilor reale cu clienții. În plus, reclamantele afirmă că aceste comunicări nu erau și nu puteau fi destinate restrângerii concurenței pe piața bananelor, în măsura în care prețurile de referință nu sunt prețuri reale și nu constituie baza negocierii prețurilor reale ale bananelor verzi.

În al doilea rând, reclamantele pretind că amenda care le-a fost aplicată este nejustificată, întrucât valoarea de bază a amenzii se întemeiază pe valoarea vânzărilor de bunuri care nu sunt vizate de pretinsa încălcare. Mai mult, reclamantele apreciază că amenda este în același timp disproporționată, deoarece valoarea de bază a amenzii a fost fixată greșit, plecând de la principiul că respectivul comportament viza fixarea prețurilor.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 17 decembrie 2008 — Plant și alții/Comisia**(Cauza T-324/07) ⁽¹⁾**

(2009/C 44/115)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 247, 20.10.2007.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Insight Direct USA/OAPI — Net Insight (Insight)**(Cauza T-489/07) ⁽¹⁾**

(2009/C 44/116)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 64, 8.3.2008.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 19 decembrie 2008 — iTouch International/OAPI — Touchnet Information Systems (iTouch)**(Cauza T-347/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 44/117)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 272, 25.10.2008.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE AL UNIUNII EUROPENE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 5 noiembrie 2008 — Avanzata și alții/Comisia

(Cauza F-48/06) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Agenți contractuali — Încadrare și remunerație — Foști lucrători salariați de drept luxemburghez)

(2009/C 44/118)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Eric Avanzata, cu domiciliul la Hussigny (Franța), și alți 20 de agenți contractuali (reprezențanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: domnii J. Currall și G. Berscheid, agenți)

Obiectul

Anularea deciziilor Comisiei de stabilire a condițiilor de angajare a reclamanților, în special a grupei lor de funcții, a gradului lor, a eșalonului și a remunerației astfel cum sunt stabilite prin dispozițiile contractelor lor de agent

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 154, 1.7.2006, p. 26.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din
11 decembrie 2008 — Collée/Parlamentul European

(Cauza F-148/06) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Promovare — Procedura de atribuire a punctelor de merit în cadrul Parlamentului European — Analiză comparativă a meritelor)

(2009/C 44/119)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Laurent Collée (Luxemburg, Luxemburg) (reprezențanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezențanți: C. Burgos și A. Lukošūtė)

Obiectul

Pe de o parte, anularea Deciziei din 9 ianuarie 2006 de a atribui reclamantului două puncte de merit în cadrul exercițiului de promovare 2004 și, pe de altă parte, declararea nelegalității punctului I.3 din „Instrucțiunile referitoare la procedura de atribuire a punctelor de promovare” ale Parlamentului European din 13 iunie 2002

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Parlamentului European de a atribui domnului Collée două puncte de merit în cadrul exercițiului de promovare 2004.
- 2) Respinge celelalte capete de cerere.
- 3) Obligă Parlamentul European la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 42, 24.2.2007, p. 48.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 25 noiembrie 2008 — Hristova/Comisia****(Cauza F-50/07) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Recrutare — Concurs general — Condiții
de admitere — Respingerea candidaturii — Motivare —
Diplome)**

(2009/C 44/120)

Limba de procedură: engleza

PărțileReclamantă: Valentina Hristova (Pavlikeni, Bulgaria) (reprezentant:
G. Kerelov, avocat)Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Curall
și B. Eggers, agenți)**Obiectul**

Anularea deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului EPSO/AST/14/06 prin care se refuză admiterea reclamantei la probele concursului menționat pe motiv că aceasta nu are trei ani de experiență profesională în domeniul secretariatului după obținerea diplomei sale — Cerere de daune interese.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia comisiei de evaluare din cadrul concursului general EPSO/AST/14/06 prin care se refuză admiterea doamnei Hristova la probele concursului menționat.
- 2) Respinge celelalte capete de cerere.
- 3) Obligă Comisia Comunităților Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 79, 29.3.2008, p. 36.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice din 25 noiembrie
2008 — Iordanova/Comisia****(Cauza F-53/07) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Recrutare — Concurs general — Condiții
de admitere — Respingerea candidaturii — Diplome)**

(2009/C 44/121)

Limba de procedură: engleza

PărțileReclamantă: Ivanka Iordanova (Varna, Bulgaria) (reprezentant: G.
Kerelov, avocat)Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall
și B. Eggers, agenți)**Obiectul**

Anularea deciziei comisiei de evaluare a concursului EPSO/AST/14/06, prin care nu se permite reclamantei să se prezinte la probele din concurs, pentru motivul că diplomele sale de învățământ superior nu corespund cu atribuțiile postului de secretariat și pentru lipsa experienței profesionale de trei ani în domeniu — Cerere de daune interese

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 107, 26.4.2008, p. 44.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din
11 decembrie 2008 — Collotte/Comisia****(Cauza F-58/07) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de
promovare 2006 — Capacitatea de a lucra într-o a treia
limbă)**

(2009/C 44/122)

Limba de procedură: franceza

PărțileReclamant: Pascal Collotte (Abstraat, Belgia) (reprezentanți: É.
Boigelot, ulterior É. Boigelot și L. Defalque, avocați)Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C.
Berardis-Kayser și G. Berscheid, ulterior C. Berardis-Kayser și L.
Lozano Palacios, agenți)Intervenient: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: I. Șulce și
M. Simm, agenți)**Obiectul**

Anularea deciziei de a nu-l promova pe reclamant, în lipsa demonstrării capacității sale de a lucra într-o a treia limbă, la gradul A*12, în baza exercițiului de promovare 2006 — Cerere de daune interese

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Comisiei Comunităților Europene de a nu înscrie numele domnului Collotte pe lista funcționarilor promovați la gradul A*12 în baza exercițiului de promovare 2006.
- 2) Respinge celelalte capete de cerere.
- 3) Obligă Comisia Comunităților Europene la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și a cheltuielilor de judecată ale reclamantului.
- 4) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 199, 25.8.2007, p. 50.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 11 decembrie 2008 — Dubus și Leveque/Comisia

(Cauza F-66/07) (¹)

(Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2006 — Capacitatea de a lucra într-o a treia limbă)

(2009/C 44/123)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Charles Dubus (Kraainem, Belgia) și Jean Leveque (Wattignies-la-Victoire, Franța) (reprezentanți: É. Boigelot, avocat, ulterior É. Boigelot și L. Defalque, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și G. Berscheid, agenți)

Intervenient: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: I. Sulce și M. Simm, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei de a nu îi promova pe reclamantii în cadrul exercițiului de promovare 2006, în lipsa demonstrării capacității acestora de a lucra într-o a treia limbă — Cerere de daune interese

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Comisiei Comunităților Europene de a nu înscrie numele domnului Dubus pe lista funcționarilor promovați la gradul C*3 în cadrul exercițiului de promovare 2006 și decizia Comunităților Europene de a nu înscrie numele domnului Leveque pe lista funcționarilor promovați la gradul B*8 în cadrul aceluiași exercițiu.
- 2) Respinge celelalte concluzii formulate în cadrul acțiunii.

- 3) Obligă Comisia Comunităților Europene să suporte propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată ale reclamanților.
- 4) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 199, 25.8.2007, p. 54.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 13 noiembrie 2008 — Traore/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-90/07) (¹)

(Funcție publică — Funcționari — Anunț pentru ocuparea unui post vacant — Respingerea candidaturii reclamantului — Mutare — Interesul serviciului)

(2009/C 44/124)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Amadou Traore (Rhode-Saint-Genèse, Belgia) (reprezentant: É. Boigelot, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și B. Eggers)

Obiectul

Anularea deciziilor Comisiei de respingere a candidaturilor reclamantului pentru postul de însărcinat cu afaceri *ad interim* la Delegația Comisiei în Togo, precum și pentru postul de șef de operațiuni al Delegației Comisiei în Tanzania — Anularea deciziilor de a numi alți candidați în posturile respective — Cerere de daune-interese.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia directorului de resurse ale Oficiului de Cooperare — EuropeAid al Comisiei Comunităților Europene din 12 decembrie 2006 de respingere a candidaturii domnului Traore pentru postul de șef de operațiuni al Delegației Comisiei în Tanzania și Decizia de numire a domnului S. în postul respectiv.
- 2) Respinge celelalte capete de cerere.
- 3) Domnul Traore suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată.

4) Comisia Comunităților Europene suportă propriile cheltuieli de judecată și jumătate din cheltuielile efectuate de domnul Traore.

(¹) JO C 269, 10.11.2007, p. 72.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 11 decembrie 2008 — Evraets/Comisia

(Cauza F-92/07) (¹)

(Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2006 — Capacitatea de a lucra într-o a treia limbă)

(2009/C 44/125)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Pascal Evraets (Lambusart, Belgia) (reprezentanți: N. Lhoëst, ulterior N. Lhoëst și S. Fernández Menéndez, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și G. Berscheid, agenți)

Intervenient: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: I. Șulce și M. Simm, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei de a nu îl promova pe reclamant în gradul AST 4, în lipsa demonstrării capacității sale de a lucra într-o a treia limbă, în cadrul exercițiului de promovare 2006

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia de a nu îl promova pe domnul Evraets în cadrul exercițiului de promovare 2006.
- 2) Obligă Comisia Comunităților Europene la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant.
- 3) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 283, 24.11.2007, p. 44.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 11 decembrie 2008 — Beatriz Acosta Iborra și alții/Comisia

(Cauza F-93/07) (¹)

(Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2006 — Capacitatea de a lucra într-o a treia limbă)

(2009/C 44/126)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Beatriz Acosta Iborra (Alkmaar, Țările de Jos), și nouă alți funcționari ai Comisiei, (reprezentanți: N. Lhoëst, ulterior N. Lhoëst și S. Fernández Menéndez, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și G. Berscheid, agenți)

Intervenient: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: I. Șulce și M. Simm, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei de a nu promova reclamanții în lipsa unei dovezi a capacității acestora de a lucra într-o a treia limbă, în cadrul exercițiului de promovare 2006.

Dispozitivul

- 1) Anulează deciziile de a nu promova în cadrul exercițiului de promovare 2006 doamna Acosta Iborra și nouă alți funcționari ai Comisiei Comunităților Europene ale căror nume figurează în anexa la prezenta hotărâre.
- 2) Obligă Comisia Comunităților Europene la plata propriilor cheltuieli de judecată și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamanți.
- 3) Consiliul Uniunii Europene își suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 283, 24.11.2007, p. 44.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 4 noiembrie 2008 — Van Beers/Comisia**(Cauza F-126/07) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Funcționari — Promovare — Procedură de certificare — Exercițiul 2006 — Neînscris pe lista funcționarilor preselecționați — Articolul 45a din statut)**

(2009/C 44/127)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Isabelle Van Beers (Woluwe-St-Étienne, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și G. Berscheid, agenți)

Obiectul

Anularea Deciziei Comisiei din 22 februarie 2007 de respingere a candidaturii reclamantei în cadrul exercițiului de certificare 2006

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 22, 26.1.2008, p. 57.**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 9 decembrie 2008 — Efstathopoulos/Parlamentul European****(Cauza F-144/07) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Foști agenți temporari — Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2689/95 — Indemnizație la încetarea funcției — Luarea în calcul a unei indemnizații de productivitate la stabilirea cuantumului veniturilor brute încasate în cadrul noii funcții)**

(2009/C 44/128)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamant: S. Efstathopoulos (Chalandri, Grecia) (reprezentanți: N. Korogiannakis și M. Michi, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: A. Lukošūtė și A. Troupiotis, agenți)

Obiectul

Anularea Deciziei Parlamentului European din 18 aprilie 2007 care determină diminuarea pensiei pentru limită de vârstă a reclamantului și recuperarea sumelor plătite în exces

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Fiecare parte suportă cheltuielile de judecată.

⁽¹⁾ JO C 92, 12.4.2008, p. 50.**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 30 octombrie 2008 — Ortega Serrano/Comisia****(Cauza F-48/08) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Inadmisibilitate vădită — Imposibilitate de reprezentare a reclamantei de către un avocat care nu este terț — Asistență judiciară — Cerere de intervenție)**

(2009/C 44/129)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Antonio Ortega Serrano (Cádiz, Spania) (reprezentant: A. Ortega Serrano, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: K. Herrmann și L. Lozano Palacios, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei juriului concursului EPSO/AD/26/05, prin care i se refuză reclamantului înscrierea pe lista de rezerve și stabilirea unei noi date pentru proba orală.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
- 2) Respinge cererea în subsidiar a domnului Ortega Serrano prin acesta solicită autorizarea de a-și regulariza cererea.
- 3) Îl obligă pe domnul Ortega Serrano la plata cheltuielilor de judecată.
- 4) Nu este necesar să se pronunțe cu privire la fondul cererii de intervenție.

5) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor suportă propriile cheltuieli de judecată aferente cererii de intervenție.

6) Respinge cererea de asistență judiciară în cauza F-48/08 AJ, Ortega Serrano/Comisia.

(¹) JO C 171, 5.7.2008, p. 52.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 18 decembrie 2008 — Nijs/Curtea de Conturi a Comunităților Europene

(Cauza F-64/08) (¹)

(Funcție publică — Funcționari — Articolul 35 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul de procedură — Expunere sumară a motivelor în cererea introductivă — Procedură de evaluare — Desemnarea evaluatorului și a evaluatorului de control — Lipsa unui act care lezează — Inadmisibilitate vădită)

(2009/C 44/130)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Bart Nijs (Bereldange, Luxemburg) (reprezentanți: F. Rollinger și A. Hertzog, avocați)

Pârâtă: Curtea de Conturi a Comunităților Europene (reprezentanți: T. Kennedy, J.-M. Stenier și G. Corstens, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei Curții de Conturi de desemnare a evaluatorului reclamantului și a evaluatorului de control și cerere de reparare a prejudiciului suferit ca urmare a adoptării acestei decizii.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
- 2) Îl obligă pe domnul Nijs la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 247, 27.9.2008, p. 25.

Ordonanța președintelui Tribunalului Funcției Publice din 17 decembrie 2008 — Wenig/Comisia

(Cauza F-80/08 R)

(Funcție publică — Procedura măsurilor provizorii — Cerere de suspendare a executării unei decizii de suspendare din funcție a persoanei interesate — Urgență — Lipsă)

(2009/C 44/131)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Fritz Harald Wenig (Woluwe-Saint-Pierre, Belgia) (reprezentanți: G.-A. Dal, D. Voillemot, D. Bosquet, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Curall și D. Martin, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării Deciziei din 18 septembrie 2008 prin care Comisia l-a suspendat pentru o durată nedefinită și a ordonat o reținere de 1 000 de euro pe lună din remunerația sa pentru o perioadă de maximum șase luni.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea privind măsurile provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 3 noiembrie 2008 — P/Parlamentul European

(Cauza F-89/08)

(2009/C 44/132)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: P (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: E. Boigelot, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Obiectul și descrierea litigiului

Pe de o parte, anularea deciziei Parlamentului European de concediere a reclamantului cu un preaviz de trei luni și, pe de altă parte, o cerere de daune interese

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Parlamentului European din 15 aprilie 2008 de concediere a reclamantului cu un preaviz de trei luni și de retragere imediată a dreptului acestuia de acces la Parlament, impunându-i-se predarea cheilor de la birou în cel mai scurt timp;
- prin urmare, pe de o parte, reintegrarea imediată a reclamantului în funcție, pe postul și în gradul pe care le avea în momentul deciziei din 15 aprilie 2008, cu efect retroactiv, și, pe de altă parte, obținerea plății salariului începând cu 15 iulie 2008 și până la data reintegrării efective, cu o dobândă de întârziere de 7 % pe an;
- obligarea pârâtei la plata unei sume de 10 000 de euro, sub rezerva creșterii și/sau scăderii în cursul procedurii, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral și pentru atingerea adusă carierei;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 4 noiembrie 2008 — Bertolete și alții/Comisia**(Cauza F-92/08)**

(2009/C 44/133)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Marli Bertolete (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) și alții (reprezentant: L. Vogel, avocat)

Pârât: Comisia Comunităților Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de recalculare a remunerațiilor reclamantilor, în executarea Hotărârilor pronunțate de Tribunalul Funcției Publice la 5 iulie 2007 în cauzele F-24/06, F-25/06 și F-26/06

Concluziile reclamantilor

- Anularea deciziei adoptate de AHCC la 18 iulie 2008 prin care au fost respinse reclamațiile introduse de reclamanti, prin care se critică decizia din 23 ianuarie 2008 de recalculare a remunerației reclamantilor, în executarea a trei hotărâri pronunțate de Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene la 5 iulie 2007, la cererea acestora, și prin care se critică, de asemenea, numeroasele corectări care au fost adăugate, precum și fișele de salariu eliberate reclamantilor, în aplicarea respectivei decizii din 23 ianuarie 2008, pentru lunile februarie, martie și aprilie 2008;

- în măsura necesară, de asemenea, anularea deciziilor menționate, care făceau obiectul reclamațiilor reclamantilor;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 12 noiembrie 2008 — N/Parlamentul European**(Cauza F-93/08)**

(2009/C 44/134)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: N (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: E. Boigelot, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea raportului de evaluare a reclamantului pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2007 și 30 aprilie 2007.

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei din 4 martie 2008 care lezează reclamantul întrucât confirmă și aprobă definitiv raportul de evaluare a reclamantului pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2007 și 30 aprilie 2007;
- anularea raportului în litigiu;
- anularea Deciziei președintelui Parlamentului European din 25 septembrie 2008 de respingere a reclamației reclamantului prin care se urmărea anularea deciziei atacate;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 17 noiembrie 2008 — Cerafogli/BCE**(Cauza F-96/08)**

(2009/C 44/135)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Maria Concetta Cerafogli (Frankfurt, Germania) (reprezentanți: L. Levi și M. Vandenbussche, avocats)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei BCE de a nu acorda reclamantei beneficiul unei promovări *ad personam* și obligarea pârâtei la plata unei sume în scopul de a repara prejudiciul moral suferit de reclamantă.

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei de a nu acorda reclamantei beneficiul unei promovări *ad personam*, comunicate în data de 11 martie 2008;
- în consecință, (i) anularea tuturor deciziilor care rezultă din Decizia de a nu promova reclamanta din 11 martie 2008, ceea ce include în special fișele de plată a reclamantei începând cu luna martie din anul 2008 și (ii) obligarea pârâtei la plata unei sume de 10 000 de euro, stabilită *ex aequo et bono*, în scopul de a repara prejudiciul moral suferit de reclamantă;
- presupunând că executarea unei hotărâri de anulare ar prezenta dificultăți importante, plata unei sume de 78 000 de euro sau, cel puțin, a jumătate din această sumă în scopul de a acoperi prejudiciul suferit de reclamantă;
- obligarea Băncii Centrale Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2008 — Paulette Füller-Tomlinson/Parlamentul European

(Cauza F-97/08)

(2009/C 44/136)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Paulette Füller-Tomlinson (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei prin care se stabilește la 20 % partea de invaliditate permanentă parțială imputabilă originii profesionale a bolii, precum și, în subsidiar, obligarea pârâtului la plata unei sume cu titlu de reparare a prejudiciului moral suferit de reclamantă

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei din 9 aprilie 2008 a șefului Unității Pensii și Asigurări Sociale, prin care, la articolul 3, se stabilește la 20 % partea de invaliditate permanentă parțială imputabilă originii profesionale a bolii;

- în măsura în care este necesar, anularea deciziei de respingere a reclamației;
- în subsidiar, obligarea pârâtului la plata unei sume de 12 000 euro cu titlu de reparare a prejudiciului moral;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 11 decembrie 2008 — Nijs/Curtea de Conturi

(Cauza F-98/08)

(2009/C 44/137)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Bart Nijs (Aalst, Belgia) (reprezentant: F. Rollinger, avocat)

Pârâtă: Curtea de Conturi a Comunităților Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Pe de o parte, anularea deciziei de a nu promova reclamantul în 2008 și, pe de altă parte, obligarea pârâtei la repararea prejudiciului material și moral suferit de reclamant.

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei de a nu promova reclamantul în 2008, anunțată prin Comunicarea către personal 32/2008 din 5 mai 2008, precum și a actelor pregătitoare ale acestei decizii, în special Deciziile din 19 și din 29 februarie 2008 ce fac obiectul Comunicărilor către personal 10-2008 și 17-2008 prin care se stabilește lista persoanelor promovabile la 1 ianuarie 2008, în ceea ce îl privește pe reclamant;
- constatarea expresă a nulității deciziilor ulterioare și a actelor pregătitoare menționate anterior;
- obligarea pârâtei la repararea prejudiciului material în limita pierderilor din venit suferite de reclamant în raport cu remunerațiile cele mai ridicate de care ar fi putut beneficia dacă perioada interimară menționată anterior nu i-ar fi obstrucționat cariera, precum și prejudiciul moral suplimentar despăgubirilor similare solicitate în alte litigii, în valoare de 10 000 de euro;
- obligarea Curții de Conturi a Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 8 decembrie 2008 — Pappas/Comisia**(Cauza F-101/08)**

(2009/C 44/138)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Spyros A. Pappas (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: L. Barattini, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea Deciziei Oficiului pentru Administrarea și Plata Drepturilor Individuale care stabilește drepturile la pensie pentru limită de vârstă ale reclamantului și care calculează numărul ratelor anuale care trebuie luate în considerare pentru stabilirea acestor drepturi.

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei Oficiului pentru Administrarea și Plata Drepturilor Individuale din 6 februarie 2008 care stabilește drepturile la pensie pentru limită de vârstă ale reclamantului precum și a Deciziilor din 22 februarie 2003 și din 27 februarie 2003 care determină numărul ratelor anuale care trebuie luate în considerare pentru stabilirea acestor drepturi.
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 23 decembrie 2008 — Katrakasas/Comisia**(Cauza F-103/08)**

(2009/C 44/139)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Nicolas Katrakasas (Bruxelles, Belgia) (reprezențanți: L. Levi, M. Vandenbussche, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei juriului concursului EPSO/AD/116/08 prin care s-a refuzat înscrierea reclamantului pe lista candidaților admiși la probele scrise ale concursului, precum și a tuturor deciziilor adoptate în urma acesteia, inclusiv lista de rezervă și toate deciziile de numire.

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei juriului concursului EPSO/AD/116/08 din 23 septembrie 2008 prin care s-a refuzat înscrierea reclamantului pe lista candidaților admiși la probele scrise;
- anularea tuturor deciziilor adoptate în urma Deciziei din 23 septembrie 2008, inclusiv lista de rezervă și toate deciziile de numire;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 30 decembrie 2008 — Angelidis/Parlamentul European**(Cauza F-104/08)**

(2009/C 44/140)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Angel Angelidis (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: E. Boigelot, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Obiectul și descrierea litigiului

Pe de o parte, anularea anunțului pentru ocuparea unui post vacant nr. 12564 emis de președintele Parlamentului European, din data de 26 februarie 2008, privind ocuparea postului de director al Direcției Generale Politici Interne ale Uniunii — Direcția D Afaceri Bugetare, precum și a procedurii de recrutare inițiată prin acest anunț. Pe de altă parte, anularea deciziei de a respinge candidatura reclamantului la postul de director privind afacerile bugetare din cadrul Direcției Generale Politici Interne și de numire în acest post a unui alt candidat. În sfârșit, cererea de reparare a prejudiciului moral și material suferit de reclamant și numirea sa în gradul de director „ad personam”.

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei AIPN din 23 septembrie 2008 și în consecință a anunțului pentru ocuparea unui post vacant nr. 12564 emis de președintele Parlamentului European din data de 26 februarie 2008 privind ocuparea postului de director al Direcției Generale Politici Interne ale Uniunii — Direcția D Afaceri Bugetare;
- în consecință, anularea procedurii de recrutare care se inițiază în urma acestui anunț de ocupare a unui post vacant prin intermediul transferului sau al promovării;

- anularea deciziei AIPN din 21 noiembrie 2008 privind numirea directorului privind afacerile bugetare din cadrul Direcției Generale Politici Interne, precum și a deciziei de respingere a candidaturii reclamantului la acest post;
- obligarea pârâtului la plata unei despăgubiri pentru prejudiciul moral și material, precum și pentru atingerea adusă carierei reclamantului pe care o evaluează, sub rezerva majorării sau diminuării pe parcursul procedurii, la un total de 25 000 de euro, și aceasta, ținând cont în special de executarea defectuoasă a hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 13 septembrie 2007, de constatarea unui grav abuz de putere și de condițiile în care a intervenit această nouă numire contestată;
- în orice caz și cel puțin, atribuirea către reclamant a gradului de director „*ad personam*” datorită gravului prejudiciu adus carierei sale în măsura în care Parlamentul l-a lipsit în mod injust de o numire într-un grad superior;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 18 decembrie 2008 — X/Parlamentul European

(Cauza F-14/08) ⁽¹⁾

(2009/C 44/141)

Limba de procedură: greaca

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 142, 7.6.2008, p. 39.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 27 noiembrie 2008 — Miguelez Herreras/Comisia

(Cauza F-22/08) ⁽¹⁾

(2009/C 44/142)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 116, 9.5.2008, p. 33.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 27 noiembrie 2008 — Di Bucci/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-23/08) ⁽¹⁾

(2009/C 44/143)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 116, 9.5.2008, p. 33.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 27 noiembrie 2008 — Wilms/Comisia

(Cauza F-24/08) ⁽¹⁾

(2009/C 44/144)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 116, 9.5.2008, p. 34.

AVIZ CITITORILOR

Instituțiile au hotărât să nu mai menționeze, în textele lor, ultima modificare a actelor citate.

În lipsa unor dispoziții contrare, actele la care se face trimitere în textele publicate se consideră ca fiind actele în versiunea în vigoare a acestora.